

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-3038

L 331

44. vuosikerta

15. joulukuuta 2001

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 2455/2001/EY, tehty 20 päivänä marraskuuta 2001, vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden luettelon vahvistamisesta ja direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta ⁽¹⁾ 1
- Komission asetus (EY) N:o 2456/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 6
- ★ Komission asetus (EY) N:o 2457/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, duran erityisessä tuontijärjestelmässä sovellettavan alennuksen määrästä Espanjaan tuotaessa 8
- ★ Komission asetus (EY) N:o 2458/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, riisin ja rikotun riisin tuontia koskevien tiettyjen tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 327/98 muuttamisesta 10
- ★ Komission asetus (EY) N:o 2459/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, asetuksen (EY) N:o 28/97 muuttamisesta ja Ranskan merentakaisten departementtien jalostusteollisuuteen tarkoitettujen tiettyjen kasviöljyjen (oliiviöljyä lukuun ottamatta) arvioitun hankintataseen vahvistamisesta 13
- Komission asetus (EY) N:o 2460/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, Ranskan interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta 15
- Komission asetus (EY) N:o 2461/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, asetuksessa (ETY) N:o 429/90 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 260. erityisessä tarjouskilpailussa sovellettavan voioöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärän vahvistamisesta 20
- Komission asetus (EY) N:o 2462/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, voiv vähimmäismyyntihintojen sekä kermalle, voille ja voioöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärien vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2571/97 pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 88. erityisessä tarjouskilpailussa 21

Hinta: 24,50 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihaalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

★ Komission asetus (EY) N:o 2463/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, luvan antamisesta siirtoihin Taiwanista peräisin olevien tekstiili- ja vaatetustuotteiden määrällisten rajoitusten välillä	23
★ Komission asetus (EY) N:o 2464/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä markkinamekanismien osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1623/2000 muuttamisesta	25
Komission asetus (EY) N:o 2465/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2007/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	28
Komission asetus (EY) N:o 2466/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, tiettyihin Euroopan kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2008/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	29
Komission asetus (EY) N:o 2467/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2009/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	30
Komission asetus (EY) N:o 2468/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, kokonaan hiotun pitkäjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2010/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	31
Komission asetus (EY) N:o 2469/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, Réunioniin toimitettavan pitkäjyväisen esikuoritun riisin tuen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2011/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	32
Komission asetus (EY) N:o 2470/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, asetuksessa (EY) N:o 2771/1999 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 41. tarjouskilpailussa sovellettavan voim enimmäisostohinnan vahvistamisesta	33
Komission asetus (EY) N:o 2471/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, Saksan interventioelinten hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 668/2001 muuttamisesta	34
Komission asetus (EY) N:o 2472/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, naudanlihan enimmäisostohinnan vahvistamisesta asetuksen (EY) N:o 690/2001 mukaista 16. osittaista tarjouskilpailua varten	35
Komission asetus (EY) N:o 2473/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, asetuksessa (EY) N:o 1627/89 säädettyjen interventiota koskevien erityistoimenpiteiden mukaisesti toteutetun 280. osittaisen tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä	36
Komission asetus (EY) N:o 2474/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, tuontitullen vahvistamisesta vilja-alalla	37

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2001/892/EY:

★ Komission päätös, tehty 25 päivänä heinäkuuta 2001, EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan mukaisesta menettelystä (COMP/C-1/36.915 — Deutsche Post AG — Ulkomaanpostin pysäyttäminen) ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1934)	40
--	----

- ★ **Komission suositus, annettu 7 päivänä joulukuuta 2001, periaatteista ”SOLVIT” ongelmaratkaisun käytössä — sisämarkkinoiden ongelmanratkaisuverkko ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 3901)** 79

- ★ **Komission päätös, tehty 13 päivänä joulukuuta 2001, yhteisön osallistumisesta kasveille ja kasvituotteille haitallisten organismien torjuntaohjelman rahoitukseen Ranskan merentakaisissa departementeissa vuonna 2001 (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 4267)** 83

- ★ **Komission päätös, tehty 13 päivänä joulukuuta 2001, yhteisön osallistumisesta kasveille ja kasvituotteille haitallisten organismien torjuntaohjelman rahoitukseen Madeiralla vuonna 2001 (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 4268)** 89

- ★ **Komission päätös, tehty 12 päivänä joulukuuta 2001, hedelmäkasvien lisäys- ja taimiaineistoa koskevien yhteisön vertailukokeiden ja testien järjestelyjen vahvistamisesta neuvoston direktiivin 92/34/ETY mukaisesti (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 4220)** 95

- ★ **Komission päätös, tehty 12 päivänä joulukuuta 2001, tiettyjen kasvien siemeniä ja lisäysaineistoa koskevien yhteisön vertailukokeiden ja testien järjestelyjen vahvistamisesta neuvoston direktiivien 66/400/ETY, 66/401/ETY, 66/402/ETY, 66/403/ETY, 68/193/ETY, 69/208/ETY, 70/458/ETY ja 92/33/ETY mukaisesti ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 4222)** 97

- ★ **Komission päätös, tehty 12 päivänä joulukuuta 2001, koristekasvien lisäysaineistoa koskevien yhteisön vertailukokeiden ja testien järjestelyjen vahvistamisesta neuvoston direktiivin 98/56/EY mukaisesti (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 4224)** ... 101

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 2455/2001/EY,
tehty 20 päivänä marraskuuta 2001,
vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden luettelon vahvistamisesta ja direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tiettyjen vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/464/ETY ⁽⁴⁾ ja sen mukaisesti annetut direktiivit ovat tällä hetkellä yhteisön tärkeimmät välineet vaarallisten aineiden pistejä hajakuormituksen rajoittamisessa.
- (2) Direktiivissä 76/464/ETY säädettyjä säätelytoimia on korvattu, yhdenmukaistettu ja kehitetty edelleen yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/60/EY ⁽⁵⁾.
- (3) Direktiivin 2000/60/EY mukaan yhteisön tasolla on säädettävä erityisistä toimenpiteistä sellaisten yksittäisten pilaavien aineiden tai aineryhmien aiheuttaman veden pilaantumisen ehkäisemiseksi, joista vesiympäristölle tai vesiympäristön välityksellä aiheutuva riski on merkittävä, mukaan lukien juomaveden ottoon käytettäviin vesiin kohdistuvat riskit. Tällaisten toimenpiteiden tarkoituksena on päästöjen ja häviöiden asteittainen vähentäminen ja, direktiivin 2000/60/EY 2 artiklan 30 kohdassa määriteltyjen vaarallisten prioriteettiaineiden osalta, päästöjen ja häviöiden lopettaminen kerralla tai vaiheittain 20 vuoden kuluessa sen jälkeen, kun ne on hyväksytty yhteisön tasolla. Kyseisten toimenpiteiden

perimmäisenä ja asiaan liittyvissä kansainvälisissä sopimuksissa asetettujen tavoitteiden saavuttamisen kannalta tunnustettuna tavoitteena on päästä meriympäristöissä lähellä tausta-arvoja oleviin pitoisuuksiin luonnonainien osalta ja lähellä nollatasoa oleviin pitoisuuksiin synteettisten aineiden osalta. Näiden toimenpiteiden antamista varten on tarpeen vahvistaa prioriteettiaineiden luettelo direktiivin 2000/60/EY liitteeksi X. Luettelon valmistelussa on otettu huomioon direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 5 kohdassa tarkoitettut suositukset.

- (4) Luonnossa esiintyvien tai luonnollisten prosessien avulla tuotettujen aineiden, kuten kadmiumin, elohopean ja polysyklisen aromaattisten hiilivetyjen (PAH), kaikista mahdollisista lähteistä peräisin olevien päästöjen ja häviöiden lopettaminen asteittain kokonaan on mahdollista. Tämä on otettava asianmukaisesti huomioon, kun laaditaan asiaa koskevia yksittäisiä direktiivejä, ja toimenpiteillä olisi pyrittävä ihmisen toiminnan tuloksena syntyvien vaarallisten prioriteettiaineiden veteen joutuvien päästöjen ja häviöiden lopettamiseen.
- (5) Direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 2 kohdassa vahvistetaan tieteellisiin periaatteisiin pohjautuva menetelmä prioriteettiaineiden valitsemiseksi niiden vesiympäristölle tai vesiympäristön välityksellä aiheuttaman merkittävän riskin perusteella.
- (6) Direktiivi 2000/60/EY mahdollistaa käytännöllisimmän vaihtoehdon eli tieteellisiin periaatteisiin pohjautuvan ja riskiin perustuvan yksinkertaistetun arviointimenettelyn soveltamisen, jossa otetaan erityisesti huomioon:
 - tiedot kyseisen aineen haitallisista ominaisuuksista, erityisesti sen myrkyllisyydestä vesiympäristölle sekä aineen vesiympäristön välityksellä ihmisille aiheuttamasta myrkyllisyydestä;
 - seurannasta saadut tiedot laaja-alaisesta ympäristön saastumisesta; ja
 - muut todennetut tekijät, jotka voivat viitata mahdolliseen laaja-alaiseen ympäristön saastumiseen, kuten kyseisen aineen tuotanto- tai käyttö määrä sekä käytötavat.

⁽¹⁾ EYVL C 177 E, 27.6.2000, s. 74 ja EYVL C 154 E, 29.5.2001, s. 117.

⁽²⁾ EYVL C 268, 19.9.2000, s. 11.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 15. toukokuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 8. lokakuuta 2001.

⁽⁴⁾ EYVL L 129, 18.5.1976, s. 23, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/50/EY (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

- (7) Komissio on kehittänyt tämän pohjalta yhdistetyn seuranta- ja mallintamispohjaisen priorisointijärjestelmän (COMMPs) yhteistyössä asianomaisten osapuolten asiantuntijoiden, kuten myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean, jäsenvaltioiden, Efta-maiden, Euroopan ympäristökeskuksen, Euroopan liike-elämän järjestöjen, pieniä ja keskiuuria yrityksiä edustavat järjestöt mukaan luettuina, sekä ympäristöjärjestöjen asiantuntijoiden kanssa.
- (8) Komission olisi liitettävä COMMPs-menettelyyn Euroopan unionin jäsenyyttä hakeneet valtiot ja ensisijaisesti ne, joiden alueen läpi virtaa myös jonkin Euroopan unionin jäsenvaltion alueen läpi virtaavia jokia tai tällaisiin jokiin laskevia sivujokia.
- (9) Asianomaisten osapuolten kanssa käydyn julkisen ja avoimen keskustelun jälkeen valittiin 33 prioriteettiainetta tai prioriteettiaineryhmää COMMPs-menettelyn mukaisesti ensimmäiseen prioriteettiaineiden luetteloon.
- (10) Tämä luettelo olisi hyväksyttävä nopeasti, jotta vaarallisia aineita koskevia yhteisön säätelytoimia, erityisesti direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 6 kohdan mukaisia säätelytoimia koskevia ehdotuksia ja 7 kohdan mukaisia laatunormeja koskevia ehdotuksia, voidaan panna täytäntöön oikeaan aikaan ja keskeytyksettä kyseisen direktiivin 16 artiklassa määritellyn strategian mukaisesti direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (11) Tällä päätöksellä hyväksytty prioriteettiaineiden luettelon on määrä korvata vaarallisista aineista, jotka voidaan sisällyttää direktiivissä 76/464/ETY olevaan luetteloon I, 22 päivänä kesäkuuta 1982 annetussa komission tiedonannossa neuvostolle ⁽¹⁾ oleva aineluettelo.
- (12) Direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti vaarallisten prioriteettiaineiden tunnistaminen edellyttää, että asiaa koskevaan yhteisön lainsäädäntöön ja kansainvälisiin sopimuksiin sisältyvät ongelmallisten aineiden luettelot on otettava huomioon. Mainitussa direktiivissä vaarallisilla aineilla tarkoitetaan "aineita tai aineryhmiä, jotka ovat myrkyllisiä, hitaasti hajoavia ja jotka mahdollisesti kertyvät eliöstöön, sekä muita aineita tai aineryhmiä, jotka antavat vastaavaa aihetta huoleen".
- (13) Alan kansainvälisiin sopimuksiin kuuluvat muun muassa Koillis-Atlantin merellisen ympäristön suojelusta tehty OSPAR-yleissopimus, Itämeren alueen merellisen ympäristön suojelua koskeva HELCOM-yleissopimus, Väli-meren suojelemista pilaantumislta koskeva Barcelonan yleissopimus, Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) piirissä tehty yleissopimukset, Yhdistyneiden Kansakuntien ympäristöohjelman (UNEP) yleissopimus hitaasti hajoavista orgaanisista yhdisteistä sekä valtiosta toiseen tapahtuvasta ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumisesta tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UN-ECE) yleissopimuksen pöytäkirja hitaasti hajoavista orgaanisista yhdisteistä.
- (14) Päästöjen ja häviöiden säätelytoimien vahvistamiseen tähtäävä prioriteettiaineiden luetteloiminen ja vaarallisten prioriteettiaineiden tunnistaminen edistää sellaisten tavoitteiden ja yhteisön velvoitteiden täyttämistä, joita aiheutuu merivesien suojelua koskevista kansainvälisistä yleissopimuksista, erityisesti 7 päivänä lokakuuta 1997 tehdyllä neuvoston päätöksellä 98/249/EY ⁽²⁾ hyväksytyn Koillis-Atlantin merellisen ympäristön suojelusta tehdyn yleissopimuksen vuoden 1998 OSPAR-ministerikokouksessa hyväksytyn vaarallisia aineita koskevan strategian täytäntöönpanoa.
- (15) Vaaralliset prioriteettiaineet olisi määritettävä prioriteettiaineiden luettelossa ottaen muun muassa huomioon vaaralliset aineet, joiden päästöjen ja häviöiden lopettamisesta vaiheittain tai kerralla on sovittu kansainvälisillä sopimuksilla, ja erityisesti: vaaralliset aineet, joiden käytön vaiheittaisesta lopettamisesta on sovittu kansainvälisillä foorumeilla, mukaan lukien IMO, UNEP tai UN-ECE; vaaralliset aineet, joiden päästöjen ja häviöiden lopettaminen on asetettu ensisijaiseksi tavoitteeksi OSPAR-yleissopimuksessa, mukaan lukien OSPAR DYNAMEC -luetteloissa I ⁽³⁾ tai III ⁽⁴⁾ määritellyt aineet; vaaralliset aineet, jotka "antavat vastaavaa aihetta huoleen", kuten aineet, jotka ovat pysyviä, myrkyllisiä ja todennäköisesti biologisesti kertyviä, esim. OSPAR-strategiassa tunnistetut endokriiniset häiriötekijät; raskasmetallit, jotka sisältyvät valtiosta toiseen tapahtuvasta ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumisesta tehdyn UN-ECE:n yleissopimuksen pöytäkirjaan raskasmetalleista, jotka on mainittu ensisijaisen toiminnan kohteina OSPAR 1998- ja 2000 -järjestelmissä ja jotka antavat "vastaavaa aihetta huoleen" kuin pysyvät, myrkylliset ja todennäköisesti biologisesti kertyvät aineet.
- (16) Vesistöjen saastumisen torjuntatoimien tehokkuuden varmistamiseksi komission olisi edistettävä tutkimuksen ja OSPAR-sopimuksen ja COMMPs-menettelyn yhteydessä tehtyjen johtopäätösten yhteensovittamista.
- (17) COMMPs-menettely on suunniteltu dynaamiseksi välineeksi, jonka avulla vaaralliset aineet voidaan asettaa tärkeysjärjestykseen ja jota voidaan parantaa ja kehittää jatkuvasti ensimmäisen prioriteettiaineiden luettelon tarkistamiseksi ja mukauttamiseksi viimeistään neljän vuoden kuluttua direktiivin 2000/60/EY voimaantulopäivästä ja sen jälkeen vähintään joka neljäs vuosi. Sen varmistamiseksi, että kaikki potentiaaliset prioriteettiaineet otetaan seuraavassa luetteloinnissa huomioon, on välttämätöntä, että mitään aineita ei jätetä järjestelmällisesti menettelyn ulkopuolelle, että paras senhetkinen tietämys otetaan huomioon ja että kaikki Euroopan unionin markkinoilla olevat kemikaalit ja torjunta-aineet sekä kaikki OSPAR:ssa vaaralliseksi luokitellut aineet otetaan mukaan valintamenettelyyn.

⁽²⁾ EYVL L 104, 3.4.1998, s. 1.

⁽³⁾ Ei luontaisesti biologisesti hajoava, oktanoli-vesi-jakautumiskerroin ≥ 5 tai biologinen kertyvyystekijä $\geq 5\,000$ ja myrkyllinen vedessä $\leq 0,1$ mg/l:n pitoisuuksilla tai karsino- tai mutageeninen tai nisäkkäiden lisääntymisen kannalta myrkyllinen.

⁽⁴⁾ Ei luontaisesti biologisesti hajoava, oktanoli-vesi-jakautumiskerroin ≥ 4 tai biologinen kertyvyystekijä ≥ 500 ja myrkyllinen vedessä ≤ 1 mg/l:n pitoisuuksilla tai karsino- tai mutageeninen tai nisäkkäiden lisääntymisen kannalta myrkyllinen.

⁽¹⁾ EYVL C 176, 14.7.1982, s. 3.

- (18) COMMPS-menettelyn tehokkuus perustuu ennen kaikkea asiaa koskevien tietojen saatavuuteen. Huomattavan tietojen puutteen on todettu heikentävän kemikaaleja koskevaa yhteisön voimassa olevaa lainsäädäntöä. Direktiivin 2000/60/EY tavoitteet voidaan täyttää perusteellisesti ainoastaan siinä tapauksessa, että tiedon saatavuus varmistetaan tarkistamalla kemikaaleja koskevaa yhteisön lainsäädäntöä.
- (19) Viittauksella COMMPS-menettelyyn ei suljeta pois sitä mahdollisuutta, että komissio voi käyttää tiettyjen aineiden haitallisuuden arviointiin tarkoitettuja tekniikoita, joita on jo kehitetty tai käytetty muissa saastumisen torjuntaan tähtäävissä toimissa.
- (20) Direktiivin 2000/60/EY 1 artiklan c kohdan mukaisesti 16 artiklan 4 kohdan mukainen prioriteettiaineluettelon tarkistaminen edistää kaikkien vaarallisten aineiden päästöjen ja häviöiden lopettamista vuoteen 2020 mennessä lisäämällä luetteloon vaihteittain uusia aineita.
- (21) Tarkasteltaessa uudelleen ja muutettaessa prioriteettiaineluetteloa olisi parannetun COMMPS-menettelyn lisäksi otettava asianmukaisesti huomioon kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽¹⁾, olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93⁽²⁾ ja biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY⁽³⁾ mukaisten tarkistusten tulokset ja olemassa olevien tai uusien direktiivien tarkistuksista peräisin oleva mahdollinen uusi tieteellinen tieto, erityisesti kemikaaleja koskevan lainsäädännön puitteissa. Aineiden kaksinkertaista testaamista on vältettävä testeistä aiheutuvien kustannusten vuoksi. Tehtäessä muutoksia luetteloon on sekä aineen prioriteettiluokituksen alentaminen että sen nostaminen korkeampaan luokkaan oltava mahdollista,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettu luettelo prioriteettiaineista, vaarallisiksi prioriteettiaineiksi yksilöidyt aineet mukaan luettuina. Tämä luettelo, sellaisena kuin se on tämän päätöksen liitteessä, lisätään direktiiviin 2000/60/ETY sen liitteeksi X.

2 artikla

Tällä päätöksellä vahvistettu prioriteettiaineiden luettelo korvaa 22 päivänä kesäkuuta 1982 annetussa komission tiedonannossa olevan luettelon.

3 artikla

Sen varmistamiseksi, että kaikki potentiaaliset prioriteettiaineet otetaan huomioon komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että COMMPS-menettelyn soveltamisen kannalta merkittävät aine- ja altistumistiedot annetaan saataville.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä marraskuuta 2001.

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puhemies

Puheenjohtaja

N. FONTAINE

A. NEYTS-UYTTEBROECK

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/49/EY (EYVL L 176, 29.6.2001, s. 61).

⁽²⁾ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

LIITE

"LIITE X

VESIPOLITIIKAN ALAN PRIORITEETTIJÄRJELMÄN LUETTELO (*)

	CAS-numero (1)	EY-numero (2)	Prioriteettijärjestelmän nimi	Yksilöity vaaralliseksi prioriteettijärjestelmäksi
(1)	15972-60-8	240-110-8	alakloori	
(2)	120-12-7	204-371-1	antraseeni	(X) (***)
(3)	1912-24-9	217-617-8	atratsiini	(X) (***)
(4)	71-43-2	200-753-7	bentseeni	
(5)	ei ole	ei ole	bromatut difenyylietterit (**)	X (****)
(6)	7440-43-9	231-152-8	kadmium ja kadmiumyhdisteet	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	C ₁₀₋₁₃ -kloorialkaanit (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	klorfenvinfossi	
(9)	2921-88-2	220-864-4	klorpyrifossi	(X) (***)
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloorietaani	
(11)	75-09-2	200-838-9	dikloorimetaani	
(12)	117-81-7	204-211-0	di(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP)	(X) (***)
(13)	330-54-1	206-354-4	diuroni	(X) (***)
(14)	115-29-7	204-079-4	endosulfaani	(X) (***)
	959-98-8	ei ole	(alfa-endosulfaani)	
(15)	206-44-0	205-912-4	fluoranteeni (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	heksaklooribentseeni	X
(17)	87-68-3	201-765-5	heksaklooributadieeni	X
(18)	608-73-1	210-158-9	heksakloorisykloheksaani	X
	58-89-9	200-401-2	(gamma-isomeeri, lindaani)	
(19)	34123-59-6	251-835-4	isoproturoni	(X) (***)
(20)	7439-92-1	231-100-4	lyjy ja lyjy-yhdisteet	(X) (***)
(21)	7439-97-6	231-106-7	elohopea ja elohopeayhdisteet	X
(22)	91-20-3	202-049-5	naftaleeni	(X) (***)
(23)	7440-02-0	231-111-4	nikkeli ja nikkeliyhdisteet	

	CAS-numero ⁽¹⁾	EY-numero ⁽²⁾	Prioriteettiaineen nimi	Yksilöity vaaralliseksi prioriteettiaineeksi
(24)	25154-52-3	246-672-0	nonyylifenolit	X
	104-40-5	203-199-4	(4-(para)-nonyylifenoli)	
(25)	1806-26-4	217-302-5	oktyylifenolit	(X) (***)
	140-66-9	ei ole	(para-tert-oktyylifenolit)	
(26)	608-93-5	210-172-5	pentaklooribentseeni	X
(27)	87-86-5	201-778-6	pentakloorifenoli	(X) (***)
(28)	ei ole	ei ole	polyaromaattiset hiilivedyt	X
	50-32-8	200-028-5	(bentso(a)pyreeni)	
	205-99-2	205-911-9	(bentso(b)fluoranteeni)	
	191-24-2	205-883-8	(bentso(g,h,i)peryleeni)	
	207-08-9	205-916-6	(bentso(k)fluoranteeni)	
	193-39-5	205-893-2	(indeno(1,2,3-cd)pyreeni)	
(29)	122-34-9	204-535-2	simatsiini	(X) (***)
(30)	688-73-3	211-704-4	tributyylitinayhdisteet	X
	36643-28-4	ei ole	(tributyylitinakationi)	
(31)	12002-48-1	234-413-4	triklooribentseenit	(X) (***)
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-triklooribentseeni)	
(32)	67-66-3	200-663-8	trikloorimetaani (kloroformi)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	trifluraliini	(X) (***)

(*) Jos on valittu aineryhmä, tyypilliset yksittäiset ryhmän edustajat on lueteltu indikatiivisina parametreinä (suluissa ja ilman numeroa). Rajoitukset suunnataan näihin yksittäisiin aineisiin rajoittamatta muiden yksinäisten edustajien sisällyttämistä tarvittaessa.

(**) Näihin aineryhmiin kuuluu tavallisesti useita yksittäisiä yhdisteitä. Tällä hetkellä soveltuvia indikatiivisia parametrejä ei voida antaa.

(***) Tätä prioriteettiainetta on tarkasteltava uudelleen, jotta voidaan päättää sen mahdollisesta yksilöimisestä 'vaaralliseksi prioriteettiaineeksi'. Komissio tekee sen lopullisesta luokittelusta ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 12 kuukauden kulutta luettelon hyväksymisestä. Tämä uudelleen tarkastelu ei vaikuta direktiivin 2000/60/EY 16 artiklassa tarkoitettuun komission hallintatoimia koskevien ehdotusten aikatauluun.

(****) Ainoastaan pentabromidifenyylieetteri (CAS-numero 32534-81-9).

(*****) Fluoranteeni on luettelossa muiden vaarallisempien polyaromaattisten hiilivetyjen osoittimena.

(¹) CAS: Chemical Abstract Services, kemiallinen tiivistelmäpalvelu.

(²) kuten Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luettelo (European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances, EINECS) tai Euroopassa ilmoitettujen kemiallisten aineiden luettelo (European List of Notified Chemical Substances, ELINCS)."

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2456/2001,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 14 päivänä joulukuuta 2001 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	77,1
	204	82,8
	212	110,1
	999	90,0
0707 00 05	052	140,3
	628	207,8
	999	174,1
0709 90 70	052	152,4
	204	163,1
	999	157,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	52,9
	204	60,4
	388	15,5
	508	30,4
	528	31,0
	999	38,0
0805 20 10	052	52,5
	204	61,0
	999	56,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	59,9
	204	33,2
	464	141,8
	999	78,3
0805 30 10	052	56,9
	388	58,7
	600	58,7
	999	58,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	38,5
	400	93,4
	404	89,9
	720	125,4
	999	86,8
0808 20 50	052	99,6
	064	69,0
	400	102,7
	720	131,1
	999	100,6

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2457/2001,**annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,****durran erityisessä tuontijärjestelmässä sovellettavan alennuksen määrästä Espanjaan tuotaessa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisö on sitoutunut Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen yhteydessä tehdyn maataloussopimuksen mukaisesti tuomaan Espanjaan tietyn määrän durraa.
- (2) Tuontitariffikiintiöiden soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä Espanjan kohdalla maissin ja durran osalta ja Portugalin kohdalla maissin osalta 26 päivänä heinäkuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 1839/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2235/2000 ⁽⁴⁾, sisältää säännöksiä kyseisen tuonnin hallinnosta.
- (3) Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista (AKT-valtioista) peräisin oleviin maataloustuotteisiin ja niiden jalostamisessa saatuihin tavaroihin sovellettavasta järjestelystä ja asetuksen (ETY) N:o 715/90 kumoamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1706/98 ⁽⁵⁾ säädetään durran tuonnissa kannettavan tullen alentamisesta 60 prosentilla kalenterivuositaisen 100 000 tonnin suuruisen enimmäismäärän rajoissa ja 50 prosentilla tämän enimmäismäärän ylittävältä osalta. Olisi vältettävä alennusten kumuloitumista eri järjestelmistä.
- (4) Espanjaan tuotavan durran tuontitulliin sovellettavan alennuksen määrä on vahvistettava tasolle, joka mahdollistaa maataloussopimuksessa vahvistettujen määrien tuonnin ja Espanjan viljamarkkinoiden häiriintymisen välttämisen. Ottaen huomioon durran maailmanmarkki-

nahintojen tämänhetkinen tilanne ja viljan hinnat Espanjan markkinoilla kyseisen alennuksen määrä voidaan vahvistaa siten, että voimassa oleva tuontitulli peruutetaan maataloussopimuksessa määrätyn tuontijakson loppuun asti enintään 250 000 tonnin kokonaismäärän osalta.

- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1839/95 5 artiklassa säädetty durran tuontitullin alennus Espanjaan tuotaessa on yhtä suuri kuin vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen tekopäivänä 250 000 tonnista durraa kannettava tuontitulli, sikäli kuin vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus on tehty ennen 31 päivää joulukuuta 2001.

2 artikla

Tämän asetuksen nojalla jätettyjä tuontitodistushakemuksia otetaan vastaan, kunnes 1 artiklassa tarkoitettu määrä on saavutettu ja joka tapauksessa 20 päivään joulukuuta 2001 asti.

Jos kokonaismäärä, jolle tuontitodistuksia on haettu tiettyinä päivinä, ylittää kyseisen päivän käytettävissä olevan määrän, Espanjan toimivaltaisen viranomaisen on sovellettava todistuksia myöntäessään vähennyskerrointa suhteessa haettuihin määriin.

Espanjan toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava komissiolle kunakin päivänä tämän asetuksen nojalla jätetyistä tuontitodistushakemuksista ja kunakin päivänä tämän asetuksen nojalla annetuista todistuksista.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 256, 10.10.2000, s. 13.

⁽⁵⁾ EYVL L 215, 1.8.1998, s. 12.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2458/2001,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,
riisin ja rikutun riisin tuontia koskevien tiettyjen tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista
annetun asetuksen (EY) N:o 327/98 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon, luettelossa CXL olevien myönnytysten täytäntöönpanosta GATT-sopimuksen XXIV artiklan 6 kohdan mukaisesti käytettyjen neuvottelujen päättymisen seurauksena 18 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1095/96 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan,

ottaa huomioon Thaimaan kanssa käytyjen GATT-sopimuksen XXIII artiklan mukaisten neuvottelujen tulosten hyväksymisestä 13 päivänä toukokuuta 1996 tehdyn neuvoston päätöksen 96/317/EY ⁽²⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Riisin ja rikutun riisin tuotantoa koskevien tiettyjen tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 10 päivänä helmikuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 327/98 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on asetuksella (EY) N:o 648/98 ⁽⁴⁾, liitteessä I on Thaimaan vientitodistus ja liitteessä III malli jäsenvaltioiden komissiolle antamaa ilmoitusta varten.
- (2) Koska Thaimaa on muuttanut vientitodistustaan, asetuksen (EY) N:o 327/98 liite I olisi korvattava.
- (3) Kiintiöiden hallinnoinnista saatu kokemus on osoittanut, että on hyödyllistä sisällyttää vientitodistusten numero jäsenvaltioiden komissiolle antamiin ilmoituksiin. Tämän

vuoksi asetus (EY) N:o 327/98 olisi muutettava ja sen liite III korvattava.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 327/98 seuraavasti:

1. Korvataan 8 artiklan ensimmäinen luetelmakohta seuraavasti:

”— viimeistään kahden työpäivän kuluessa tuontitodistusten myöntämisestä kahdeksannumeroisen CN-koodin ja alkuperämaan mukaan jaotellut määrät, joille tuontitodistukset on myönnetty, sekä todistuksen myöntämispäivämäärä, vientitodistuksen numero, myönnetyn todistuksen numero sekä todistuksen haltijan nimi ja osoite”.

2. Korvataan liitteet I ja III tämän asetuksen liitteillä I ja II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 146, 20.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 122, 22.5.1996, s. 15.

⁽³⁾ EYVL L 37, 11.2.1998, s. 5.

⁽⁴⁾ EYVL L 88, 24.3.1998, s. 3.

Export Certificate No

**DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE
MINISTRY OF COMMERCE
GOVERNMENT OF THAILAND**

Export certificate subject to Regulation (EC) No

Special form either for semi-milled or milled rice (code No 1006 30), husked rice (code No 1006 20), or broken rice (code No 1006 40 00)

1. Exporter (name, address and country)	2. Importer (name, address and country)
Name:	Name:
Address:	Address:
Country:	Country:

3. Shipped per	4. Country/Countries of destination in EC
☐ Conventional ☐ Container	

5. Type of Thai rice/HS. Code No	6. Weight metric tonnes	7. Packing
	Gross weight:	5 kg. or less
	Net weight:	Other

8. No and date of Invoice	9. No and date of B/L

We hereby certify that abovementioned products are produced in and are exported from Thailand

Department of Foreign Trade

Name and Signature of authorized official and stamp

Date of issue

THIS CERTIFICATE IS VALID FOR 120 DAYS FROM THE DATE OF ISSUE AND IN ANY CASE ONLY UNTIL 31 DECEMBER OF THE YEAR OF ISSUE

For use of EC authorities

No 0001

LIITE II
"LIITE III
Riisi — Asetus (EY) N:o 327/98

Tuontitodistushakemus ⁽¹⁾
Tuontitodistuksen myöntäminen ⁽¹⁾
Vapaaseen liikkeeseen luovutus ⁽¹⁾

Vastaanottaja: PO Agri-C-2 F: (32-3) 296 60 21
Lähetäjä:

Päivämäärä	Vientitodistuksen numero	Tuontitodistuksen numero	CN-koodi	Määrä (tonnia)	Alkuperämaa	Todistuksen hakijan/haltijan nimi ja osoite	Pakkaus ≤ 5 kg

⁽¹⁾ Tarpeeton ylliviivataan."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2459/2001,**annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,****asetuksen (EY) N:o 28/97 muuttamisesta ja Ranskan merentakaisen departementtien jalostusteollisuuteen tarkoitettujen tiettyjen kasviöljyjen (oliiviöljyä lukuun ottamatta) arvioidun hankintataseen vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi, direktiivin 72/462/EY muuttamisesta ja asetusten (ETY) N:o 525/77 ja (ETY) N:o 3763/91 (Poseidom) kumoamisesta 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1452/2001⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 6 kohdan, sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Ranskan merentakaisen departementtien hankintaa koskevien erityistoimenpiteiden soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä jalostusteollisuuteen tarkoitettujen tiettyjen kasviöljyjen osalta ja arvioidusta hankintataseesta 9 päivänä tammikuuta 1997 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 28/97⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 127/2001⁽³⁾, vahvistetaan kyseisten tuotteiden arvioitu hankintatase vuodeksi 2001.
- (2) Kasviöljyjen (oliiviöljyä lukuun ottamatta) arvioitu hankintatase vuodeksi 2001 on 8 908 tonnia Réunionin departementin osalta. Ranskan viranomaisten toimittamien tietojen perusteella voidaan arvioida, että kyseinen määrä ei riitä kattamaan Réunionin jalostusteollisuuden tarpeita. Kyseinen määrä olisi korotettava 10 522 tonniin. Tämän vuoksi asetuksen (EY) N:o 28/97 liite olisi muutettava.
- (3) Tämä asetus tulee voimaan sen jälkeen kun todistusten jättämiselle asetettu määräaika päättyy joulukuussa 2001. Jotta Ranskan merentakaisiin departementteihin suuntautuvat toimitukset eivät keskeytyisi, on syytä

poiketa asetuksen (EY) N:o 28/97 4 artiklan 1 ja 2 kohdan säännöksestä ja sallia vain mainitun kuukauden osalta todistushakemusten jättäminen 5 työpäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta, sekä vahvistaa, että todistukset on myönnettävä 10 työpäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat rasvojen hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 28/97 liite tämän asetuksen liitteellä:

2 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 28/97 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, todistushakemukset on joulukuussa 2001 jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle viiden työpäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 28/97 4 artiklan 2 kohdassa säädetään, todistukset on joulukuussa 2001 myönnettävä 10 työpäivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 11.

⁽²⁾ EYVL L 6, 10.1.1997, s. 15.

⁽³⁾ EYVL L 22, 24.1.2001, s. 7.

LIITE

"LIITE

Ranskan merentakaisten departementtien jalostusteollisuuteen tarkoitettujen CN-koodeihin 1507—1516 (CN-koodeja 1509 ja 1510 lukuun ottamatta) kuuluvien kasviöljyjen (oliiviöljyä lukuun ottamatta) arvioitu hankintatase vuodeksi 2001

Departementti	Määrä (tonneina)
Ranskan Guayana	311
Martinique	1 549
Réunion	10 522
Guadeloupe	232
Yhteensä	12 614"

KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 2460/2001,**annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,****Ranskan interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

2 artikla

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

3 artikla

- (1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1630/2000 ⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussa olevien viljojen myyntiinsaattamista koskevat menettelyt ja edellytykset.
- (2) Nykyisessä markkinatilanteessa olisi avattava pysyvä tarjouskilpailu Ranskan interventioelimen hallussa olevan 300 000 tonnin ohramäärän viemiseksi.
- (3) Toiminnan ja sen valvonnan säännönmukaisuuden varmistamiseksi on vahvistettava erityiset yksityiskohdalliset säännöt. Tämän vuoksi on aiheellista säätää vakuusjärjestelmästä, jonka avulla varmistetaan, että haluttuja tavoitteita noudatetaan ilman, että toimijoille tulee liian suuria kuluja. Tämän vuoksi olisi poikettava tietyistä säännöistä, erityisesti asetuksen (ETY) N:o 2131/93 osalta.
- (4) Jäsenvaltion on maksettava korvaukset, jos ohran siirtäminen on yli viisi päivää myöhässä tai vaaditun vakuuden vapauttamista lykätään interventioelimestä johtuvista syistä.
- (5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, Ranskan interventioelin avaa asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 vahvistettujen edellytysten mukaisesti pysyvän tarjouskilpailun hallussaan olevan ohran viemisestä.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.⁽⁴⁾ EYVL L 187, 26.7.2000, s. 24.

1. Tarjouskilpailu koskee kolmansiin maihin vietävän 300 000 ohratonnin enimmäismäärää, lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja, Kanadaa ja Meksikoa.

2. Alueet, jonne 300 000 tonnia ohraa varastoidaan, ilmoitetaan liitteessä I.

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2131/93 16 artiklan kolmannessa alakohdassa säädetään, viennistä maksettava hinta on tarjouksessa mainittu hinta.

2. Tämän asetuksen mukaisesti toteutetun viennin osalta ei sovelleta vientitukia, vientimaksuja eikä kuukausikorotuksia.

3. Asetuksen (ETY) N:o 2131/93 8 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta.

4 artikla

1. Vientitodistukset ovat voimassa toimittamispäivästään, asetuksen (ETY) N:o 2131/93 9 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä, neljännen toimittamispäivää seuraavan kuukauden loppuun.

2. Tämän tarjouskilpailun yhteydessä esitettyihin tarjouksiin ei voi olla liitettyä komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 ⁽⁵⁾ 49 artiklan osalta tehtyjä vientitodistushakemuksia.

5 artikla

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2131/93 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, ensimmäisen osittaisen tarjouskilpailun tarjouksien esittämisen määräajan vahvistetaan päättyvän 20 päivänä joulukuuta 2001 kello 9.00 (Brysselin aikaa).

2. Seuraavan osittaisen tarjouskilpailun tarjouksien esittämisen määräaika päättyy kunakin torstaina kello 9.00 (Brysselin aikaa).

3. Viimeinen osittainen tarjouskilpailu päättyy 30 päivänä toukokuuta 2002 kello 9.00 (Brysselin aikaa).

4. Tarjoukset on talletettava Ranskan interventioelimen haltuun.

⁽⁵⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

6 artikla

1. Interventioelin, varastoija ja tarjouskilpailun voittaja voivat, tarjouskilpailun voittajan valinnan mukaan, joko ennen erän siirtoa varastosta tai siirron aikana, ottaa yhteisellä sopimuksella vähintään yhden vertailunäytteen 500:aa tonnia kohden sekä määrittää ne. Interventioelin voi valtuuttaa edustajan sillä edellytyksellä, että tämä ei ole varastoija.

Määrittämisen tulokset on toimitettava komissiolle kiistatapauksessa.

Vertailunäytteiden otto ja määrittäminen on tehtävä seitsemän työpäivän kuluessa tarjouskilpailun voittajan esittämästä pyynnöstä tai kolmen työpäivän kuluessa, jos näytteet otetaan siirrettäessä viljat varastosta. Jos näytteiden lopputulokset osoittavat, että laatu on

- a) tarjouskilpailuilmoituksessa ilmoitettuja arvoja parempi, tarjouskilpailun voittajan on hyväksyttävä erä sellaisenaan;
- b) interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia parempi, mutta tarjouskilpailuilmoituksessa kuvattuja laatuarvoja huonompi, eron sisältyessä kuitenkin seuraaviin rajoihin:
 - 2 kilogrammaa hehtolitralla ominaispainosta, joka ei kuitenkaan saa olla pienempi kuin 60 kilogrammaa hehtolitralla,
 - yksi prosenttiyksikkö kosteuspitoisuudesta,
 - puoli prosenttiyksikköä komission asetuksen (EY) N:o 824/2000⁽¹⁾ liitteen B.2 ja B.4 kohdassa tarkoitetuista epäpuhtauksista ja
 - puoli prosenttiyksikköä asetuksen (EY) N:o 824/2000 liitteen B.5 kohdassa tarkoitetuista epäpuhtauksista kuitenkin niin, että haitallisten jyvien ja torajyvien sallitut prosenttimäärät pysyvät ennallaan,

tarjouskilpailun voittajan on hyväksyttävä erä sellaisenaan;

- c) interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia parempi, mutta tarjouskilpailuilmoituksessa kuvattuja laatuarvoja huonompi, ja erot ylittävät b alakohdassa tarkoitettujen rajojen, tarjouskilpailun voittaja voi
 - joko hyväksyä erän sellaisenaan
 - tai kieltäytyä ottamasta erää haltuunsa. Hänet vapautetaan kaikista kyseistä erää koskevista velvoitteistaan, mukaan lukien vakuudet, vasta kun hän on tehnyt liitteen II mukaisesti viipymättä ilmoituksen komissiolle ja interventioelimelle; jos tarjouskilpailun voittaja kuitenkin pyytää interventioelintä toimittamaan hänelle toisen erän säädettyä laatua olevaa interventio-ohraa ilman lisäkustannuksia, vakuutta ei vapauteta. Erä on korvattava kolmen päivän kuluessa tarjouskilpailun voittajan esittämästä pyynnöstä. Tarjouskilpailun voittajan on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle liitteen II mukaisesti;

d) interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia huonompi, tarjouskilpailun voittajan ei tarvitse ottaa erää haltuunsa. Hänet vapautetaan kaikista kyseistä erää koskevista velvoitteistaan, mukaan lukien vakuudet, vasta kun hän on tehnyt liitteen II mukaisesti viipymättä ilmoituksen komissiolle ja interventioelimelle; tarjouskilpailun voittaja voi kuitenkin pyytää interventioelintä toimittamaan hänelle säädettyä laatua olevan toisen erän interventio-ohraa ilman lisäkustannuksia. Tässä tapauksessa vakuutta ei vapauteta. Erä on korvattava kolmen päivän kuluessa tarjouskilpailun voittajan esittämästä pyynnöstä. Tarjouskilpailun voittajan on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle liitteen II mukaisesti.

2. Jos ohra siirretään ennen kuin määrittämistulokset ovat tiedossa, kaikki riskit ovat tarjouskilpailun voittajan vastuulla erän siirtoajankohdasta alkaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tarjouskilpailun voittajan oikeuskeinoja varastoijaa vastaan.

3. Jos tarjouskilpailun voittaja ei kuitenkaan ole peräkkäiset korvauserät vastaanottettuaan saanut säädettyä laatua olevaa korvauserää kuukauden kuluessa, hänet vapautetaan kaikista velvoitteistaan, vakuus mukaan lukien, hänen ilmoitettuaan tästä viipymättä komissiolle ja interventioelimelle liitteen II mukaisesti.

4. Edellä 1 kohdassa mainittuja näytteiden ottoa ja määrittämiä, lukuun ottamatta määrittämiä, joiden lopullisena tuloksena on interventioon vaadittavia vähimmäisominaisuuksia huonompi laatu, koskevat kustannukset ovat EMOTR:n vastuulla 500:aa tonnia koskevaan määrittämiseen asti, lukuun ottamatta kustannuksia, jotka koskevat siirtoa siilosta toiseen. Tarjouskilpailun voittaja vastaa itse kustannuksista, jotka aiheutuvat hänen mahdollisesti pyytämistään siirtokustannuksista ja lisämäärittämisistä.

7 artikla

Poiketen siitä, mitä komission asetuksen (ETY) N:o 3002/92⁽²⁾ 12 artiklassa säädetään, tämän asetuksen mukaisesti myytävää ohraa koskevissa asiakirjoissa, erityisesti vientitodistuksessa, asetuksen (ETY) N:o 3002/92 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua poistamismääräyksen, vienti-ilmoituksessa ja tarvittaessa T5-lomakkeessa on oltava yksi seuraavista maininnoista:

- Cebada de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 2460/2001
- Byg fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 2460/2001
- Interventionsgerste ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 2460/2001
- Κριθή παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2460/2001

⁽¹⁾ EYVL L 100, 20.4.2000, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 301, 17.10.1992, s. 17.

- Intervention barley without application of refund or tax, Regulation (EC) No 2460/2001
- Orge d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 2460/2001
- Orzo d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 2460/2001
- Gerst uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 2460/2001
- Cevada de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n.º 2460/2001
- Interventio-ohraa, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 2460/2001
- Interventionskorn, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 2460/2001.

8 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 2131/93 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettu vakuus on vapautettava heti, kun vientitodistukset on luovutettu tarjouskilpailun voittajalle.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2131/93 17 artiklassa säädetään, vientivelvoitteesta annetaan takuu, joka on tarjouskilpailupäivänä voimassa olevan interventiohinnan ja tarjotun hinnan erotuksen suuruinen ja aina vähintään 10 euroa tonnilta. Tästä summasta annetaan puolet vientitodistusten antamisen yhteydessä ja loput ennen viljan siirtoa.

Poiketen siitä mitä asetuksen (ETY) N:o 3002/92 15 artiklan 2 kohdassa säädetään:

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

- se osa takuusta, joka annetaan todistuksen antamisen yhteydessä, on vapautettava 20 työpäivän kuluessa päivästä, jona tarjouskilpailun voittaja on toimittanut todistuksen siitä, että siirretty vilja on lähtenyt yhteisön tullialueelta.

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2131/93 17 artiklan 3 kohdassa säädetään:

- jäljelle jäävä osa on vapautettava 15 työpäivän kuluessa päivästä, jona tarjouskilpailun voittaja esittää komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 ⁽¹⁾ 16 artiklassa tarkoitetut todisteet.

3. Jos tässä artiklassa ilmoitettuja määräaikoja ei noudateta, jäsenvaltion on maksettava kaikkien tässä artiklassa säädettyjen vakuuksien vapauttamisen osalta korvausta 0,015 euroa 10 tonnilta päivää kohden, paitsi asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa, erityisesti jos kyseessä on hallinnollisen tutkimuksen aloittaminen.

Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto (EMOTR) ei vastaa näistä korvauksista.

9 artikla

Ranskan interventioelimen on annettava saadut tarjoukset komissiolle tiedoksi viimeistään kahden tunnin kuluttua tarjousten jättämisen määräajan päättymisestä. Niistä on ilmoitettava liitteessä III olevan taulukon mukaisesti ja liitteessä IV oleviin puhelinnumeroihin.

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11.

LIITE I

(tonnia)	
Varastointipaikka	Määrä
Amiens	41 000
Châlons	52 000
Lille	12 000
Nancy	37 000
Nantes	10 000
Orléans	70 000
Paris	30 000
Poitiers	8 000
Rouen	40 000

LIITE II

Ilmoitus Ranskan interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun mukaisten erien hylkäämisestä

(Asetuksen (EY) N:o 2460/2001 6 artiklan 1 kohta)

- Tarjouskilpailun voittajaksi ilmoitetun tarjouksen tekijän nimi:
- Tarjouskilpailun päivämäärä:
- Tarjouskilpailun voittajan ilmoittama erän hylkäämisen päivämäärä:

Eränumero	Määrä tonneina	Siilon osoite	Hylkäämisen perustelut
			— ominaispaino (kg/hl) — % itäneitä jyviä — % erilaisia epäpuhtauksia (Schwarzbesatz) — % aineksia, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa — muut

LIITE III

Ranskan interventioelimen hallussa olevan ohran vientiä koskeva pysyvä tarjouskilpailu

(Asetus (EY) N:o 2460/2001)

1	2	3	4	5	6	7
Tarjouksen tekijän numero	Eränumero	Määrä tonneina	Tarjoushinta (euroina tonnia kohden) ⁽¹⁾	Korotukset (+) Alennukset (-) (euroina tonnia kohden) (alustava)	Kaupalliset kulut (euroina tonnia kohden)	Määräpaikka
1						
2						
3						
jne.						

⁽¹⁾ Hinta sisältää tarjouksen kohteena olevaan erään liittyvät korotukset tai alennukset.

LIITE IV

Ainoat Brysselissä käytettävissä olevat puhelinnumerot, pääosasto AGRI/C/1:

— faksi: (32-2) 296 49 56,
(32-2) 295 25 15.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2461/2001,**annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,****asetuksessa (ETY) N:o 429/90 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 260. erityisessä tarjouskilpailussa sovellettavan voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärän vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1670/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisössä suoraan kulutukseen tarkoitetulle voiöljylle tarjouskilpailulla myönnettävästä tuesta 20 päivänä helmikuuta 1990 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 429/90 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 124/1999 ⁽⁴⁾, mukaisesti interventioelimet aloittavat pysyvän tarjouskilpailun tuen myöntämiseksi voiöljylle. Mainitun asetuksen 6 artiklassa säädetään, että jokaisessa erityisessä tarjouskilpailussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistettava vähintään 96 prosenttia rasva-ainetta sisältävälle voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärä tai voidaan päättää tarjouskilpailun jättämisestä ratkaisematta. Käyttötarkoitussuuden määrä on vahvistettava tämän mukaisesti.

- (2) Saatujen tarjousten tutkimisesta seuraa, että olisi vahvistettava tarjouskilpailussa saatujen tarjousten perusteella tuen enimmäismäärä jäljempänä tarkoitetulle tasolle ja määrättävä sen perusteella käyttötarkoitussuuden.

- (3) Tässä asetuksessa määrätty toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (ETY) N:o 429/90 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 260. erityisessä tarjouskilpailussa tuen enimmäismäärä ja käyttötarkoitussuuden vahvistetaan seuraavasti:

— tuen enimmäismäärä:	105 EUR/100 kg,
— käyttötarkoitussuuden:	116 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EYVL L 45, 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 16, 21.1.1999, s. 19.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2462/2001,**annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,****voin vähimmäismyyntihintojen sekä kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärien vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2571/97 pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 88. erityisessä tarjouskilpailussa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkina-järjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) 1670/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Voin myynnistä alennettuun hintaan sekä konditoria-tuotteiden, jäätelöiden ja muiden elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettulle kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävästä tuesta 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2571/97 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 635/2000 ⁽⁴⁾, mukaisesti interventioelimet myyvät tarjouskilpailulla tiettyjä hallussaan olevia voimääriä ja myöntävät kermalle, voille ja voiöljylle tukea. Mainitun asetuksen 18 artiklassa säädetään, että jokaisessa erityisessä tarjouskilpailussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistettava voin vähimmäis-myyntihinta sekä kermalle, voille ja voiöljylle, jotka

voidaan erottaa niiden käyttötarkoituksen, voin rasva-ainepitoisuuden ja käyttötavan mukaisesti, myönnet-tävän tuen enimmäismäärä, tai voidaan pitää tarjouskil-pailun jättämisestä ratkaisematta. Jalostusvakuuksien määrä tai määrät on vahvistettava tämän mukaisesti.

- (2) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2571/97 säädetyn pysyvän tarjouskil-pailun osana järjestetyssä 88. erityisessä tarjouskilpailussa vähimmäismyyntihinnat, tuen enimmäismäärä ja jalostusva-kuuden määrä vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merki-tyllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-tioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EYVL L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 76, 25.3.2000, s. 9.

LIITE

voin vähimmäismyyntihintojen sekä kermalle, voille ja voiöljylle myönnettävän tuen enimmäismäärien vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2571/97 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 88. erityisessä tarjouskilpailussa 14 päivänä joulukuuta 2001 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

Kaavat			A		B	
Käyttötavat			Merkkiaineilla	Ilman merkkiaineita	Merkkiaineilla	Ilman merkkiaineita
Vähim- mäismyynti- hinta	Voi ≥ 82 %	Sellaisenaan	—	—	—	—
		Voiöljy	—	—	—	—
Jalostusvakuus		Sellaisenaan	—	—	—	—
		Voiöljy	—	—	—	—
Tuen enimmäis- määrä	Voi ≥ 82 %		85	81	—	81
	Voi < 82 %		83	79	—	79
	Voiöljy		105	101	105	101
	Kerma		—	—	36	34
Jalostus- vakuus	Voi		94	—	—	—
	Voiöljy		116	—	116	—
	Kerma		—	—	40	—

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2463/2001,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,
luvan antamisesta siirtoihin Taiwanista peräisin olevien tekstiili- ja vaatetustuotteiden määrällisten
rajoitusten välillä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyihin Taiwanista peräisin oleviin tekstiili-
tuotteisiin sovellettavasta tuontimenettelystä 22 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 47/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2279/2001 ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 47/1999 4 artiklassa säädetään, että luokkien välisistä siirroista voidaan sopia.
- (2) Taiwan esitti 9 päivänä toukokuuta 2001 luokkien välistä siirtoa koskevan pyynnön.
- (3) Taiwanin pyytämät siirrot kuuluvat neuvoston asetuksen (EY) N:o 47/1999, sellaisena kuin se on muutettuna, 4 artiklassa tarkoitettujen joustavuussäännösten soveltamisalaan.

(4) Pyyntöön on näin ollen aiheellista suostua.

(5) On suotavaa, että tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan, jotta toimijat voisivat hyötyä siitä mahdollisimman pian.

(6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tekstiilikomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Annetaan lupa siirtoihin asetuksella (EY) N:o 47/1999, vahvistettujen, Taiwanista peräisin olevien tekstiili- ja vaatetustuotteiden määrällisten rajoitusten välillä kiintiövuonna 2001 tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 12, 16.1.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 307, 24.11.2001, s. 1.

LIITE

736 Taiwan				Tarkistus 1				Tarkistus 2			
Ryhmä	Luokka	Paljous- yksikkö	Määrällinen rajoitus 2001	Määrä	% vuoden 2001 määrälli- sestä rajoituk- sesta	Jousto	Tarkistettu määrä	Määrä	% vuoden 2001 määrälli- sestä rajoituk- sesta	Jousto	Tarkistettu määrä
IB	5	kappa- letta	21 510 000	247 833	1,2	Siirto	21 757 833	860 400	4,0	Siirto luokasta 8	22 618 233
IB	6	kappa- letta	5 799 000	405 930	7,0	Siirto	6 204 930	231 960	4,0	Siirto luokasta 8	6 436 890
IB	8	kappa- letta	9 332 000					- 1 479 953	- 15,9	Siirto luok- kiin 5 ja 6	7 527 917

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2464/2001,**annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,****viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä markkinamekanismien osalta annetun asetuksen (EY) N:o 1623/2000 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2826/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 26, 33, 36 ja 37 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksen (EY) N:o 1623/2000 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2047/2001 ⁽⁴⁾, 52—57 artiklassa säädetään sellaisiin viineihin sovellettavan järjestelmän yksityiskohtaisista säännöistä, jotka saadaan samanaikaisesti viininvalmistukseen käytettävien rypäleiden lajikkeeksi ja muihin käyttötarkoituksiin käytettävien rypäleiden lajikkeeksi luokiteltavista rypäleistä. On osoittautunut tarpeelliseksi mukauttaa kyseinen järjestelmä markkinoiden nykytilanteeseen ja ajanmukaistaa sen toiminta.

(2) Asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 säädetään, että se osuus kyseisistä viineistä, jota ei pidetä tavanomaisesti viiniytettynä, on tislattava. Kyseisen määrän määrittelmä olisi vahvistettava soveltamiseen liittyvän epävarmuuden välttämiseksi.

(3) Osuutta, jota pidetään tavanomaisesti viiniytettynä, on eräillä alueilla muutettu sellaisten viinien osalta, jotka on valmistettu sellaisen lajikkeen rypäleistä, joka on luokiteltu samanaikaisesti sekä viininvalmistukseen käytettävien rypäleiden lajikkeeksi että alkuperämerkinnällä varustettujen viinistä tislattujen alkoholijuomien valmistukseen tarkoitetuksi lajikkeeksi kyseisillä alueilla tapahtuneen viinistä tislattujen alkoholijuomien tuotannon huomattavan vähenemisen huomioon ottamiseksi. Muutos on kuitenkin rajoitettu kahteen viinivuteen, sillä kyseisen järjestelmän toimintaa tislattavan viinin määrää alueiden tasolla ja annettava jäsenvaltioiden päättää tislauksvelvoitteen asianmukaisesta täytäntöönpan-

(4) Alueilla, joilla kyseisiä viinejä tuotetaan paljon ja sen vuoksi todennäköisesti tislataan huomattavia viinimääriä, olisi järjestelmän toiminnan ja yhteisön valvonnan helpottamiseksi määriteltävä tislattavan viinin määrä alueiden tasolla ja annettava jäsenvaltioiden päättää tislauksvelvoitteen asianmukaisesta täytäntöönpan-

nosta yksittäisten tuottajien kohdalla. Tällöin tislauks olisi aloitettava vain, jos alueen viiniytettäväksi tarkoitettu kokonaistuotanto on suurempi kuin alueen tavanomaisesti viiniytetty kokonaismäärä; lisäksi jotta jäsenvaltio voi soveltaa kyseistä erilaista järjestelmää, olisi sallittava, että yksittäisten tislauksvelvoitteiden summa ja tislattava alueellinen kokonaismäärä poikkeavat toisistaan.

(5) Myös eräiden artikloiden kieliasun muuttaminen on osoittautunut tarpeelliseksi.

(6) Säädetty toimenpiteet olisi voitava panna täytäntöön kuluvan viinivuoden alusta alkaen, sillä ne eivät vaikuta asianomaisten tuottajien oikeuksiin ja niiden on katettava koko viinivuosi.

(7) Viinin hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1623/2000 52—57 artikla seuraavasti:

”52 artikla**Tavanomaisesti viiniytetyn määrän määrittäminen**

1. Jos viini on valmistettu sellaisen lajikkeen rypäleistä, joka on luokiteltu samanaikaisesti sekä viininvalmistukseen käytettävien rypäleiden lajikkeeksi että muihin asetuksen (EY) N:o 1493/1999 28 artiklassa tarkoitettuihin käyttötarkoituksiin tarkoitetuksi lajikkeeksi, tavanomaisesti viiniytetty kokonaismäärä määritellään kunkin asianomaisten alueen osalta.

Tavanomaisesti viiniytettyyn kokonaismäärään kuuluvat:

- pöytäviinien ja pöytäviinin valmistukseen soveltuvien viinien tuotantoon tarkoitettut viinituotteet,
- puristemehun määrät, jotka on tarkoitettu tiivistetyn rypäleen puristemehun ja puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun tuottamiseksi väkevoimistä varten,
- alkuperämerkinnällä varustetun väkevän viinin tuotantoon tarkoitettu rypäleen puristemehu,
- alkuperämerkinnällä varustetun tislattujen alkoholijuomien tuotantoon tarkoitettut viinituotteet.

⁽¹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 328, 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EYVL L 194, 31.7.2000, s. 45.

⁽⁴⁾ EYVL L 276, 19.10.2001, s. 15.

Viiteajanjaksoiksi vahvistetaan seuraavat viinivuodet:

- 1974/1975—1979/1980 kymmenen jäsenvaltion muodostamassa yhteisössä,
- 1978/1979—1983/1984 Espanjassa ja Portugalissa,
- 1988/1989—1993/1994 Itävallassa.

Jos viini on valmistettu sellaisen lajikkeen rypäleistä, joka on luokiteltu samanaikaisesti sekä viininvalmistukseen käytettävien rypäleiden lajikkeeksi että alkuperämerkinnällä varustettujen viinistä tislattujen alkoholijuomien valmistukseen tarkoitetuksi lajikkeeksi, kyseisenä viiteajanjaksona saadusta tavanomaisesti viiniytetystä alueellisesta kokonaismäärästä vähennetään määrä, joka on tislattu samana ajan-kohtana muulla tislauksella kuin alkuperämerkinnällä varustetun viinistä tislattun alkoholijuoman valmistamiseksi. Lisäksi silloin kun tavanomaisesti viiniytetty alueellinen määrä on yli viisi miljoonaa hehtolittraa, kyseisestä tavanomaisesti viiniytetystä kokonaismäärästä vähennetään 1,4 miljoonan hehtolitran määrä viinivuosina 2001/2002 ja 2002/2003.

2. Asianomaiset jäsenvaltiot vahvistavat 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla tavanomaisesti viiniytetyn määrän hehtaaria kohden siten, että ne määrittävät kyseisessä kohdassa mainituille viiteajanjaksoille osuudet sellaisille viineille, jotka on saatu sellaisen lajikkeen rypäleistä, joka on luokiteltu samassa hallintoyksikössä samanaikaisesti sekä viininvalmistukseen käytettävien rypäleiden lajikkeeksi että muihin käyttötarkoituksiin tarkoitetuksi lajikkeeksi.

Jäsenvaltiot voivat viinivuodesta 1998/1999 alkaen sallia sellaisen viinin osalta, joka on valmistettu sellaisen lajikkeen rypäleistä, joka on luokiteltu samassa hallintoyksikössä samanaikaisesti sekä viininvalmistukseen käytettävien rypäleiden lajikkeeksi että alkuperämerkinnällä varustettujen viinistä tislattujen alkoholijuomien valmistukseen tarkoitetuksi lajikkeeksi, että tuottaja, joka on viinivuodesta 1997/1998 saanut osalle tilansa viininviljelyalasta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 8 artiklassa tarkoitettua palkkiota lopullisesta luopumisesta, voi säilyttää raivausta seuraavien viiden viinivuoden ajan tavanomaisesti viiniytetyn määrän tasolla, jolla se oli ennen raivausta.

53 artikla

Tislattavan viinimäärän määrittäminen

1. Kunkin tuottajan, johon sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1493/1999 28 artiklan mukaista tislaukselvoitetta, on tislautettava viiniytettäväksi tarkoitettu kokonaistuotantonsa, josta on vähennetty 52 artiklan 2 kohdassa määriteltä tavanomaisesti viiniytetty määrä ja yhteisöstä viety määränsä kyseisenä viinivuonna.

Lisäksi tuottaja voi vähentää kyseisellä tavalla lasketusta tislattavasta määrästä enintään 10 hehtolittraa.

2. Silloin kun tavanomaisesti viiniytetty alueellinen määrä on suurempi kuin viisi miljoonaa hehtolittraa, jäsenvaltio vahvistaa kullekin asianomaiselle alueelle asetuksen

(EY) N:o 1493/1999 28 artiklan mukaisesti tislattavan viinin kokonaismäärän. Se on viiniytettäväksi tarkoitettu kokonaismäärä, josta on vähennetty 52 artiklassa määriteltä tavanomaisesti viiniytetty määrä ja kyseisenä viinivuonna yhteisöstä viety määrä.

Kyseisillä alueilla:

- jäsenvaltion on jaettava asianomaisella alueella tislattavan viinin kokonaismäärä kyseisen alueen yksittäisten tuottajien kesken puolueettomin perustein ja syrjimättömällä tavalla. Jäsenvaltion on ilmoitettava tästä komissiolle,
- tislauksella sallitaan vain, jos asianomaisen alueen kyseisenä viinivuonna tavanomaisesti viiniytettäväksi tarkoitettu kokonaismäärä on suurempi kuin asianomaisen alueen tavanomaisesti viiniytetty kokonaismäärä,
- kunakin viinivuonna sallitaan 200 000 hehtolitran poikkeama tislattavan alueellisen määrän ja yksittäisten määrien summan välillä.

54 artikla

Viinien tislattavaksi toimittamisen määräpäivät

Viini on toimitettava hyväksytylle tislaajalle viimeistään kyseisen viinivuoden 15 päivänä heinäkuuta.

Tämän asetuksen 68 artiklassa tarkoitettussa tapauksessa viini on toimitettava tislaukselta varten väkevöidyn viinin hyväksytylle valmistajalle viimeistään kyseisen viinivuoden 15 päivänä kesäkuuta.

Viini on vietävä yhteisön ulkopuolelle viimeistään kyseisen viinivuoden 15 päivänä heinäkuuta, jotta se voidaan vähentää tislattavan viinin määrästä.

55 artikla

Ostohinta

1. Tislaaja maksaa tuottajalle asetuksen (EY) N:o 1493/1999 28 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ostohinnan toimitusta määrästä kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona toimitus tislaukseen toteutetaan. Hintaa sovelletaan pakkaamattomaan tavaraan sen lähtiessä tuottajan tilalta.

2. Jos viini on valmistettu sellaisen lajikkeen rypäleistä, joka on luokiteltu samanaikaisesti sekä viininvalmistukseen käytettävien rypäleiden lajikkeeksi että viinistä tislattujen alkoholijuomien valmistukseen tarkoitetuksi lajikkeeksi, jäsenvaltio voi asetuksen (EY) N:o 1493/1999 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti eritellä kyseisten viinien ostohinnan hehtaariuotoksen mukaan niiden osalta, joita koskee tislaukselvoite. Jäsenvaltion vahvistamissa säännöksissä on varmistettava, että kaikista tislatuista viineistä tosiasialisesti maksettu keskihinta on 1,34 euroa tilavuusprosenttilta hehtolittraa kohden.

56 artikla

Tislaajalle maksettava tuki

Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 28 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tuen määrä vahvistetaan tilavuusprosentilta tislauksesta saadun tuotteen hehtolitralta kohden:

a) neutraali alkoholi	0,7728 euroa;
b) viinistä tislattu alkoholijuoma, raaka alkoholi ja tisle	0,6401 euroa.

Jos sovelletaan 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ostohinnan mukauttamismahdollisuutta, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tukien määrää mukautetaan vastaavasti.

Tukea ei makseta lainkaan alkoholimääristä, jotka on valmistettu tislattavaksi toimitetusta viinistä, joka ylittää yli 2 prosentilla tämän asetuksen 53 artiklassa tarkoitetun tuottajan velvoitteen.

57 artikla

Viinien liikkumista koskevan kiellon poikkeukset

Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 28 artiklan 1 kohdassa säädettyä poikkeusta sovellettaessa kyseisessä artiklassa tarkoitetut viinit voivat liikkua:

- a) tullitoimipaikkaan vientiin liittyvien tullimuodollisuuksien täyttämiseksi ja yhteisön tullialueelta poistumiseksi; tai
- b) hyväksytyn tislauksen varten väkevöityjen viinien valmistajan laitoksiin tislauksen varten väkevöidyn viinin valmistamiseksi."

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä elokuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2465/2001,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,
kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2007/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1987/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2007/2001 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tähänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2007/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 7. ja 13. joulukuuta 2001 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 194,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2466/2001,**annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,****tietyihin Euroopan kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2008/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1987/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2008/2001 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (ETY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2008/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tietyihin kolmansiin Euroopan maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 7. ja 13. joulukuuta 2001 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 214,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 15.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2467/2001,**annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,****tietyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2009/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1987/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2009/2001 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädetyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa määrätty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2009/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tietyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 7. ja 13. joulukuuta 2001 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 194,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2468/2001,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,
kokonaan hiotun pitkäjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2010/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1987/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2010/2001 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- (2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

(3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tähänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

(4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2010/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän pitkäjyväisen kokonaan hiotun riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 7. ja 13. joulukuuta 2001 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 290,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2469/2001,**annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,****Réunioniin toimitettavan pitkäjyväisen esikuoritun riisin tuen enimmäismäärän vahvistamisesta
asetuksessa (EY) N:o 2011/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1987/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Réunionin riisitoimituksiin liittyvistä yksityiskohtaisista soveltamista koskevista säännöistä 6 päivänä syyskuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2692/89 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1453/1999 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2011/2001 ⁽⁵⁾ avataan tarjouskilpailu Réunioniin toimitettavan pitkäjyväisen esikuoritun riisin tuen määrittämistä varten.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 2692/89 9 artiklan mukaisesti komissio voi päättää jätettyjen tarjousten perusteella asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä

menettelyä noudattaen tuen enimmäismäärän vahvistamisesta.

- (3) Enimmäismäärää vahvistettaessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (ETY) N:o 2692/89 2 ja 3 artiklassa säädetty arviointiperusteet; tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäistuen suuruiset tai sitä alhaisemmat.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2011/2001 tarkoitetun tarjouskilpailun osana Réunioniin toimitettavan CN-koodiin 1006 20 98 kuuluvan pitkäjyväisen esikuoritun riisin enimmäistueksi vahvistetaan 10. ja 13. joulukuuta 2001 välisenä aikana jätettyjen tarjousten perusteella 298,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 261, 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 167, 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EYVL L 272, 13.10.2001, s. 21.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2470/2001,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,
asetuksessa (EY) N:o 2771/1999 säädetyn pysyvän tarjouskilpailun osana järjestetyssä 41. tarjouskilpailussa sovellettavan voim enimmäisostohinnan vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maidon ja maitotuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1670/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä voim ja kerman markkinoiden interventiotoimenpiteiden osalta 16 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2771/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1614/2001 ⁽⁴⁾, 13 artiklassa säädetään, että kussakin tarjouskilpailussa saadut tarjoukset huomioon ottaen on vahvistettava sovellettavan interventiohinnan mukaisesti enimmäisostohinta,

tai voidaan päättää tarjouskilpailun jättämisestä ratkaisematta.

- (2) Saatujen tarjousten vuoksi olisi vahvistettava enimmäisostohinta jäljempänä tarkoitetulle tasolle.
- (3) Tässä asetuksessa määrätty toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2771/1999 mukaisessa 41. tarjouskilpailussa, jonka tarjousten esittämiselle annettu määräaika päättyi 11 päivänä joulukuuta 2001, enimmäisostohinnaksi vahvistetaan 295,38 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EYVL L 333, 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EYVL L 214, 8.8.2001, s. 20.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2471/2001,**annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,****Saksan interventioelinten hallussa olevan ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun avaamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 668/2001 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1630/2000 ⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussa olevien viljojen myyntiinsaattamista koskevat menettelyt ja edellytykset.
- (2) Komission asetuksessa (EY) N:o 668/2001 ⁽⁵⁾ säädettyjen tarjouskilpailujen viimeisen osittaisen tarjouskilpailun päättymisaika on tarpeen vahvistaa myöhäisemmäksi.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 668/2001 5 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Viimeinen osittainen tarjouskilpailu päättyy 23 päivänä toukokuuta 2002 kello 9.00 (Brysselin aikaa).”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 27.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EYVL L 187, 26.7.2000, s. 24.

⁽⁵⁾ EYVL L 93, 3.4.2001, s. 20.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2472/2001,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,
naudanlihan enimmäisostohinnan vahvistamisesta asetuksen (EY) N:o 690/2001 mukaista 16. osittaista tarjouskilpailua varten**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelmästä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2345/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 38 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon erityisistä markkinoiden tukitoimenpiteistä naudanliha-alalla 3 päivänä huhtikuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 690/2001 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2155/2001 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Noudattaen sitä, mitä asetuksen (EY) N:o 690/2001 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, naudanlihan ostamisesta asetuksen (EY) N:o 690/2001 mukaisesti 10 päivänä huhtikuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 713/2001 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2288/2001 ⁽⁶⁾, vahvistetaan luettelo jäsenvaltioista, joissa kuudestaosta osittainen tarjouskilpailu avataan 10 päivänä joulukuuta 2001.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 690/2001 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti viiteluokkaa varten vahvistetaan tarvittaessa enimmäisostohinta saatujen tarjousten perusteella kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdan säännökset huomioon ottaen.

(3) Koska naudanlihamarkkinoita on syytä tukea kohtuullisella tavalla, enimmäisostohinta olisi vahvistettava kyseessä olevissa jäsenvaltioissa sopivalle tasolle. Koska jäsenvaltioiden markkinahintatasot poikkeavat toisistaan, olisi vahvistettavien enimmäisostohintojen oltava erisuuruiset.

(4) Tukitoimenpiteiden kiireellisyyden vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan viipymättä.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksella (EY) N:o 690/2001 10 päivänä joulukuuta 2001 avatussa 16. osittaisessa tarjouskilpailussa sovelletaan seuraavia enimmäisostohintoja:

- Saksa: 152,98 EUR/100 kg,
- Irlanti: 186,50 EUR/100 kg,
- Espanja: 156,25 EUR/100 kg,
- Ranska: 204,50 EUR/100 kg,
- Luxemburg: 170,00 EUR/100 kg,
- Belgia: 160,70 EUR/100 kg,
- Portugali: 159,12 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EYVL L 95, 5.4.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 289, 6.11.2001, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 100, 11.4.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ EYVL L 307, 24.11.2001, s. 12.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2473/2001,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,
asetuksessa (ETY) N:o 1627/89 säädettyjen interventiota koskevien erityistoimenpiteiden mukai-
sesti toteutetun 280. osittaisen tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2345/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 47 artiklan 8 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alan julkisten interventioiden ostojärjestelmien osalta 15 päivänä maaliskuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 562/2000 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1564/2001 ⁽⁴⁾, vahvistetaan julkisten interventioiden ostovaatimukset. Kyseisen asetuksen säädösten mukaisesti avattiin tarjouskilpailu naudanlihan ostamisesta tarjouskilpailulla 9 päivänä kesäkuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1627/89 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2395/2001 ⁽⁶⁾, 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 562/2000 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti R3-laadulle vahvistetaan enimmäisostohinta tarvittaessa kunkin osittaisen tarjouskilpailun osalta ottaen huomioon saadut tarjoukset. Edellä mainitun 13 artiklan 2 kohdan mukaan voidaan päättää jättää tarjouskilpailu ratkaisematta.
- (3) 280. osittaisen tarjouskilpailun tarjousten tutkimisen jälkeen ja ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1254/1999 47 artiklan 8 kohdan mukaisesti markkinoiden

kohtuullisen tukemisen asettamat vaatimukset sekä teurastusten ja hintojen kausittainen kehitys, tarjouskilpailu olisi jätettävä ratkaisematta.

- (4) Ensimmäisen artiklan 7 kohdassa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alalla julkisten interventioiden ostojärjestelmien osalta annetusta asetuksesta (EY) N:o 562/2000 poikkeamisesta 20 päivänä kesäkuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1209/2001 ⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1922/2001 ⁽⁸⁾, avattiin myös nautojen ruhoja ja puoliruhvoja koskeva julkinen interventio säätämällä erityissääntöjä, jotka täydentävät muiden tuotteiden interventioon ostamista koskevia sääntöjä. Tarjousten tutkimisen jälkeen tarjouskilpailu olisi jätettävä ratkaisematta.
- (5) Ottaen huomioon tilanteen kehitys tämä asetus on saatettava voimaan viipymättä.
- (6) tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksella (ETY) N:o 1627/89 avattu 280. osittainen tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EYVL L 68, 16.3.2000, s. 22.

⁽⁴⁾ EYVL L 208, 1.8.2001, s. 14.

⁽⁵⁾ EYVL L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EYVL L 325, 8.12.2001, s. 9.

⁽⁷⁾ EYVL L 165, 21.6.2001, s. 15.

⁽⁸⁾ EYVL L 261, 29.9.2001, s. 52.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2474/2001,
annettu 14 päivänä joulukuuta 2001,
tuontitullien vahvistamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1666/2000 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2104/2001 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklassa säädetään, että tuotaessa mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan yhteisen tullitariffin mukaiset tullit. Kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuontitulli on kuitenkin yhtä suuri kuin näiden tuotteiden interventiohintaa tuonnin tapahtuessa korotettuna 55 prosentilla, josta on vähennetty kyseessä olevaan toimitukseen sovellettava cif-tuotantohinta. Tuontitulli ei saa kuitenkaan ylittää yhteisen tullitariffin mukaista tullimaksua.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 3 kohdan mukaan cif-tuontihinnat lasketaan kyseessä olevan tuotteen edustavien maailmanmarkkinahintojen perusteella.

- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1249/96 vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vilja-alan tuontitullien osalta.
- (4) Tuontitulleja sovelletaan uusien tullien vahvistamisen voimaantuloon asti. Ne jäävät myös voimaan, jos seuraavaa kausittaista vahvistamista edeltävien kahden viikon aikana ei ole käytettävissä asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä II tarkoitettua viitepörssiä noteerausta.
- (5) Tuontitullijärjestelmän moitteettoman toiminnan vuoksi olisi tullien laskemisessa käytettävä kelluvien valuuttojen osalta viiteajanjakson aikana edustavia markkinakursseja.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 soveltamisesta seuraa, että tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuontitullien vilja-alalla vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II annettujen tekijöiden perusteella.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä joulukuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EYVL L 283, 27.10.2001, s. 8.

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽²⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen ⁽¹⁾	0,00
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	0,00
1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	6,08
1002 00 00	Ruis	0,00
1003 00 10	Ohra, siemenvilja	0,00
1003 00 90	Ohra, muu kuin siemenvilja ⁽⁴⁾	0,00
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	32,66
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽⁵⁾	32,66
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	0,00

⁽¹⁾ Sellaisen durumvehnän osalta, joka ei vastaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä I tarkoitettua keskilaatuisen durumvehnän vähimmäislaatua, sovelletaan heikkolaatuiselle tavalliselle vehnälle vahvistettua tullia.

⁽²⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullialennuksesta, joka on:

— 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai

— 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽³⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 14 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

⁽⁴⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 8 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

⁽⁵⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 24 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(30.11.2001 ja 13.12.2001 välisenä aikana)

1. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	keskilaa- tuinen (*)	US barley 2
Noteeraus (EUR/t)	126,03	118,54	116,88	95,68	206,86 (**)	196,86 (**)	148,84 (***)
Lisä/Meksikonlahti (EUR/t)	32,14	23,86	17,81	12,43	—	—	—
Lisä/Suuret järvet (EUR/t)	32,14	—	—	—	—	—	—

(*) Vähennys 10 EUR/t ("discount") (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan ensimmäinen kappale).

(**) Fob Gulf.

(***) Fob USA.

2. Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 19,13 EUR/t; Suuret järvet—Rotterdam: 30,35 EUR/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tukipalkkiot: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 25 päivänä heinäkuuta 2001,
EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan mukaisesta menettelystä
(COMP/C-1/36.915 — Deutsche Post AG — Ulkomaanpostin pysäyttäminen)
(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1934)
(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
(2001/892/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17, perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan ensimmäisen täytäntöönpanoasetuksen⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1216/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan ja 15 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon The British Post Officen 4 päivänä helmikuuta 1998 tekemän kantelun, jossa se väittää Deutsche Postin rikkovan EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa ja pyytää komissiota lopettamaan kyseisen rikkomisen,

ottaa huomioon tätä asiaa koskevan menettelyn aloittamisesta 25 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn komission päätöksen,

on antanut asianomaisille yrityksille mahdollisuuden vastata komission väitteisiin asetuksen N:o 17 19 artiklan 1 kohdan ja kuulemisesta tietyissä EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan mukaisissa menettelyissä 22 päivänä joulukuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2842/98⁽³⁾ mukaisesti,

on kuullut kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa, sekä katsoo seuraavaa:

I TOSISEIKAT

A. Kantelija

- (1) The British Post Office (jäljempänä 'BPO') on Yhdistyneen kuningaskunnan julkinen postilaitos⁽⁴⁾. BPO toimii pääasiassa koti- ja ulkomaan kirje- ja pakettilähetysten jakelijana.

⁽¹⁾ EYVL 13, 21.2.1962, s. 204/62 (suomenkielinen erityispainos 1994, alue 8, nide 1, s. 8).

⁽²⁾ EYVL L 148, 15.6.1999, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 354, 30.12.1998, s. 18.

⁽⁴⁾ BPO, joka muutti 26 päivänä maaliskuuta 2001 nimensä Consignia plc:ksi, on Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen kokonaan omistama julkinen osakeyhtiö. Tässä päätöksessä käytetään kuitenkin nimeä "British Post Office (BPO)".

B. Vastaja

- (2) Deutsche Post AG (jäljempänä 'DPAG') on Saksan kansallinen postilaitos⁽⁵⁾. Vuonna 1995 sen edeltäjä Deutsche Bundespost Postdienst muutettiin valtion omistamaksi osakeyhtiöksi DPAG:ksi. Syksyllä 2000 Saksan valtio myi 33 prosenttia DPAG:n osakkeista ensimmäisessä osakeannissa. Vuonna 2000 DPAG-konsernin kokonaisliikevaihto oli 32,7 miljardia euroa (22,4 miljardia euroa vuonna 1999)⁽⁶⁾. DPAG:n postilähetysistä vastaava liiketoimintaryhmä on erittäin kannattava⁽⁷⁾. Vuonna 2000 se tuotti voittoa noin 2 miljardia euroa (verrattuna 1 miljardiin vuonna 1999)⁽⁸⁾. Postilähetysistä vastaavan liiketoimintaryhmän kokonaisliikevaihto on pysynyt vakaana; 11,73 miljardia euroa vuonna 2000 verrattuna 11,67 miljardiin euroon vuonna 1999⁽⁹⁾. Koko DPAG-konsernin liikevoitto oli noin 2,38 miljardia euroa vuonna 2000⁽¹⁰⁾.

C. Kantelu

- (3) BPO teki 4 päivänä helmikuuta 1998 kantelun DPAG:tä vastaan asetuksen N:o 17 3 artiklan mukaisesti. Kantelussa väitettiin, että vuodesta 1996 alkaen DPAG oli yhä useammin kieltäytynyt jakelemasta Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulevia ulkomaisia massapostituksia, jollei BPO maksa lisämaksua, joka vastaa Saksan kotimaan postimaksua, josta on vähennetty päätemaksut. BPO väittää, että kyseiset postituserät ovat tavallista ulkomaanpostia, kun taas DPAG:n mukaan kyse on niin sanotusta A—B—A-edelleenpostituksesta (ks. D jakso jäljempänä).
- (4) BPO väitti, että DPAG oli toistuvasti viivästyttänyt riidanalaisten postituserien toimittamista eteenpäin, vaikka BPO oli lupautunut maksamaan ulkomaanpostin jakelusta maksettavien päätemaksujen (ks. D jakso jäljempänä) ja täysimääräisen kotimaan maksun välisen erotuksen, jotta posti toimitettaisiin eteenpäin. Koska riidanalaisten postituserien jakelua ajankohdalla on usein merkitystä, lisäviivästyksistä on sekä kaupallista että taloudellista haittaa BPO:lle ja sen asiakkaille. BPO:n mukaan DPAG:n toistuva kieltäytyminen jakamasta ulkomailta tulevia postituseriä, ellei lisämaksua makseta, vedoten virheellisesti siihen, että kyse olisi A—B—A-edelleenpostituksesta, on EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan vastaista määrävän aseman väärinkäyttöä. Myös pysäytettyjen postituserien viivästynyt eteenpäin toimitus huolimatta BPO:n lupauksesta täyttää DPAG:n vaatimukset olisi määrävän aseman väärinkäyttöä.

D. Taustatietoja ja alan sääntely*Postimonopoli Saksassa*

- (5) DPAG:n ydintoiminta käsittää kirjepostin keräämisen, lajittelun ja jakelun kotimaassa. DPAG:llä on lakisääteinen velvollisuus tarjota yhtäläisiä peruspostipalveluja kohtuullisin hinnoin kaikkialla Saksassa; tätä kutsutaan yleispalveluveloitteeksi⁽¹¹⁾. Saksan lainsäädännössä on myönnetty DPAG:lle monopoli tiettyjen postipalvelujen tarjontaan, kun taas toisia palveluja DPAG tarjoaa yksityisten operaattoreiden kanssa kilpaillen⁽¹²⁾. Lisäksi DPAG tarjoaa kansainvälisiä postipalveluja muiden kansallisten postilaitosten kanssa tehtyjen kahdenvälisen ja monenvälisen sopimusten perusteella. Saksan kotimaan postimaksut ovat yhteisön korkeimmat⁽¹³⁾.

⁽⁵⁾ Deutsche Post -konserni markkinoi itseään nykyään nimellä Deutsche Post World Net. Tässä päätöksessä käytetään kuitenkin nimeä Deutsche Post AG (DPAG).

⁽⁶⁾ DPAG:n vuosikertomus 2000, julkaistu 2 päivänä toukokuuta 2001. Tässä päätöksessä komissio on käyttänyt neuvoston 31 päivänä joulukuuta 1998 vahvistamaa muuntokerrointa muuntaessaan Saksan markat euroiksi johdonmukaisesti myös silloin, kun summa koskee tätä päivää edeltävää aikaa.

⁽⁷⁾ DPAG:n postilähetysistä vastaava liiketoimintaryhmä muodostuu seuraavista yksiköistä: Mail Communication (kirjeet ja paketit lukuun ottamatta pikälähetysiä), Direct Marketing ja Press Distribution.

⁽⁸⁾ Liiketoiminnan voitto ennen poistoja ja goodwill-arvoa (EBITA). DPAG:n vuosikertomus 2000.

⁽⁹⁾ DPAG:n vuosikertomus 2000.

⁽¹⁰⁾ Liiketoiminnan voitto ennen poistoja ja goodwill-arvoa (EBITA). DPAG:n vuosikertomus 2000.

⁽¹¹⁾ Postgesetz, 22.12.1997, Bundesgesetzblatt 1997, Teil I, Nr 88, 30.12.1997.

⁽¹²⁾ Postgesetz-lain 51 §.

⁽¹³⁾ Ks. Tarifvergleich Briefpost — Inlandstarife bis 20 g, kesäkuu 1999, Referat 212, Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (RegTP — Saksan kansallinen sääntelyviranomainen). Tällä hetkellä 1. luokan kirjeen kotimaan postimaksu ensimmäisessä painoluokassa on 0,56 euroa (1,10 Saksan markkaa).

- (6) DPAG:lle myönnetty postimonopoli käsittää kotimaanpostin keräämisen, kuljettamisen ja jakelun, maahan saapuvan ulkomaanpostin kuljettamisen ja jakelun sekä maasta lähtevän ulkomaan postin keräämisen ja kuljettamisen. Monopolin piiriin kuuluvat kaikki alle 200 grammaa painavat kirjeet ja osoitteelliset luettelot, joiden postimaksu ei ole yli viisinkertainen verrattuna alhaisimman painoluokan postimaksuun. Monopolin piiriin eivät kuitenkaan kuulu massapostitukset (jotka sisältävät vähintään 50 samansisältöistä lähetystä, joiden yksikköpaino on yli 50 grammaa) ja tietyt lisäarvoliset palvelut ⁽¹⁴⁾. DPAG:n yksinomainen toimilupa päättyy 31 päivänä joulukuuta 2002 ⁽¹⁵⁾.
- (7) Saksan markkinoilla kaiken kirjepostin (kotimaan ja ulkomaan kirjeposti) kokonaisliikevaihto oli vuonna 1998 arviolta 9,7 miljardia euroa, josta noin 2,6 miljardia euroa kuului kilpailun piiriin (eli jäi varatun alan ulkopuolelle). DPAG:n lisäksi Saksan kirjepostimarkkinoilla toimi kyseisenä vuonna noin 250 toimiluvan haltijaa, joilla oli kuitenkin hallussaan vain murto-osa eli 2 prosenttia (55 miljoonaa euroa) teoreettisesti kilpailulle avoimesta markkinasegmentistä ⁽¹⁶⁾. Saksan kansallinen sääntelyviranomainen on vahvistanut tämän luvun ja arvioinut DPAG:n markkinaosuuden näillä markkinoilla olleen 99,2 prosenttia vuonna 1998 ja 98,7 prosenttia vuonna 1999 ⁽¹⁷⁾.
- Ulkomaan kirjeposti*
- (8) Postilaitokset maksavat toisilleen korvauksen ulkomaanpostin jakelusta niin sanotun päätemaksujärjestelmän mukaisesti. Tämän järjestelmän mukaan lähtömaan postilaitos maksaa vastaanottavalle postilaitokselle korvauksen ulkomaanpostin jakelusta. Näitä jakelumaksuja kutsutaan päätemaksuiksi ⁽¹⁸⁾.
- (9) Lähtevän ulkomaan kirjepostin kerääminen ja kuljetus on oikeudellisesti tai tosiasiallisesti vapautettu useimmissa EU:n jäsenvaltioissa. Vaikka markkinoille on useissa jäsenvaltioissa tullut kilpailijoita, kansallisilla postilaitoksilla on edelleen määräävä asema kotimarkkinoillaan ⁽¹⁹⁾. Lähtevän ulkomaan kirjepostin vapauttaminen kilpailulle on helpottanut edelleenpostituspalvelujen tarjontaa. DPAG on — toisin kuin useimmat muut yhteisön postilaitokset — ottanut tiukan asenteen lähtevään ulkomaan kirjepostiin liittyviä palveluja Saksassa tarjoavia postitoiminnan harjoittajia kohtaan. DPAG on haastanut postitoiminnan harjoittajia oikeuteen, ja Saksan tuomioistuimet ovat antaneet tuomioita, joiden mukaan yritykset, jotka tarjoavat lähtevään ulkomaan kirjepostiin liittyviä palveluja, rikkovat Saksan postimonopolia. Tuomioistuimet ovat määränneet kilpailevat postitoiminnan harjoittajat lopettamaan kyseisten palvelujen tarjoamisen ⁽²⁰⁾.
- (10) Saapuvan ulkomaan kirjepostin kuljettamisen ja jakelun markkinoilla tilanne on aivan erilainen. Vakiintunut kansallinen postilaitos käsittelee kaikissa jäsenvaltioissa käytännössä kaikki saapuvat kirjelähetykset ⁽²¹⁾. Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/67/EY (postidirektiivi), joka tuli voimaan vuonna 1998, avattiin vain murto-osa näistä markkinoista kilpailulle ⁽²²⁾.

⁽¹⁴⁾ DPAG:n monopolia rajoitettiin 1 päivänä tammikuuta 1998, jolloin monopolin piiriin kuuluvien suurina määrinä postitettujen samansisältöisten lähetysten painoraja laskettiin 100 grammasta 50 grammaan. Postgesetz-lain 51 §:n 4 momentissa jätetään tietyt lisäarvoliset palvelut postimonopolin ulkopuolelle.

⁽¹⁵⁾ Postgesetz-lain 47 §:n mukaan RegTP:n on esitettävä joka toinen vuosi kertomus Saksan lainsäädäntöelimille. Kertomuksessa on muun muassa esitettävä RegTP:n näkemykset siitä, onko välttämätöntä jatkaa 51 §:ssä säädettyä yksinomaista toimilupaa kyseisessä pykälässä asetetun määräajan (eli 31 päivän joulukuuta 2002) jälkeen.

⁽¹⁶⁾ KEP Nachrichten, No. 51/17, joulukuuta 1999 (asiakirja 1146 komission aineistossa).

⁽¹⁷⁾ RegTP:n vuoden 2000 puolivälin kertomus, joka on julkaistu sen www-sivustossa (www.regtp.de).

⁽¹⁸⁾ Ks. komission päätös 1999/695/EY, REIMS II, asia COMP/36.748 (EYVL L 275, 26.10.1999, s. 17). REIMS II -sopimus tuli voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999. Komissio on tehnyt perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan nojalla päätöksen, jossa sopimukselle myönnetään poikkeuslupa 31 päivään joulukuuta 2001 saakka. Kaikkien jäsenvaltioiden kansalliset postilaitokset Alankomaiden TPG:tä lukuun ottamatta ovat allekirjoittaneet kyseisen sopimuksen, jossa päätemaksut ilmaistaan prosenttiosuutena vastaanottavan maan kotimaan postimaksuista. Päätemaksuja on nostettu vuosittain sillä edellytyksellä, että vastaanottava postilaitos täyttää tietyt palvelun laatua koskevat vaatimukset. Tammikuun 1 päivänä 2001 päätemaksut nostettiin 70 prosenttiin.

⁽¹⁹⁾ Liberalisation of Incoming and Outgoing Intra-Community Cross-border Mail, s. 25. Tässä tutkimuksessa seitsemää yhteisön kansallista postilaitosta pyydettiin arvioimaan omat markkinaosuutensa vuonna 1996. Lähtevän ulkomaanpostin arvioidut markkinaosuudet olivat 80—100 prosenttia.

⁽²⁰⁾ Ks. esimerkiksi asia Deutsche Post AG vastaan TNT Mailfast GmbH, Az.: 31 O 796/93, Kölnin maaoikeus (Landgericht Köln), 14.4.1994; TNT Mailfast GmbH vastaan Deutsche Post AG, Az.: U (Kart) 31/94, Düsseldorfin ylempi maaoikeus (Oberlandesgericht Düsseldorf), 23.4.1996; DHL Worldwide Express GmbH vastaan Deutsche Post AG, Düsseldorfin ylemmän maaoikeuden tuomio 23.4.1996.

⁽²¹⁾ Liberalisation of Incoming and Outgoing Intra-Community Cross-border Mail, s. 22 ja 38. Yhteisön kansallisista postilaitoksista seitsemän arvioi saapuvan ulkomaanpostin markkinaosuutensa vuonna 1996 olleen 95—100 prosenttia.

⁽²²⁾ EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14. Direktiivissä avattiin kilpailulle noin 3 prosenttia kansallisten postilaitosten postialan kokonaisliikevaihdosta. Käytännössä kansalliset postilaitokset ovat menettäneet ainoastaan erittäin pienen osan liiketoiminnasta, joka on teoreettisesti avoinna kilpailulle.

Edelleenpostitus

- (11) Edelleenpostitus voidaan kuvailla käytännöksi, jossa posti ohjataan toisen maan kautta käyttäen perinteisten kuljetuspalvelujen, pikapalvelujen ja muiden postipalvelujen yhdistelmää. Edelleenpostitukseen erikoistuneet yritykset tarjoavat kansainvälisiä massapostituksia postitoiminnan harjoittajille muissa maissa olevien asiakkaiden puolesta (kaupallinen edelleenpostitus). Vaikka edelleenpostituspalveluja tarjosivat alussa yksityiset yritykset, kansalliset postilaitoksetkin ovat alkaneet yhä enemmän harjoittaa edelleenpostitustoimintaa.
- (12) Edelleenpostitus on taloudellisesti kannattavaa, kun eri maiden postimaksujen väliset erot ovat suuria kuten yhteisössä. Mitä suurempi ero tietyn maan korkeiden kotimaan maksujen ja kyseisen maan postilaitoksen saapuvan ulkomaanpostin jakelusta saamien alhaisten päätemaksujen välillä on, sitä suuremmat ovat mahdollisuudet kannattavaan edelleenpostitukseen. Toisin sanoen, jos vastaanottavan maan päätemaksut ovat alhaiset verrattuna kyseisen maan kotimaan maksuihin, lähtömaan kansallinen postilaitos voi periä ulkomaan postimaksun, joka on huomattavasti alhaisempi kuin vastaanottavan maan tavallinen kotimaan postimaksu. Tällöin on kannattavaa kuljettaa maasta A peräisin oleva posti maahan B ja postituttaa se takaisin maahan A tai kolmanteen maahan (maa C).
- (13) Jos saksalaiset yritykset ohjaavat kotimaanpostinsa Yhdistyneen kuningaskunnan kautta, Yhdistyneen kuningaskunnan postitoiminnan harjoittajien liikevaihto kasvaa DPAG:n kustannuksella. Edelleenpostituksen estäminen on sellaisten maiden kansallisten postilaitosten etujen mukaista, joissa postimaksut ovat korkeita (kuten Saksa), kun taas edelleenpostituksen edistäminen on sellaisten maiden kansallisten postilaitosten etujen mukaista, joissa ulkomaan postimaksut ovat alhaiset ja jotka siten ovat todennäköisiä edelleenpostituksen kauttakulkumaita.
- (14) Tätä asiaa arvioitaessa on otettava huomioon kaksi edelleenpostituksen muotoa, nimittäin niin sanottu A—B—A-edelleenpostitus ja A—B—C-edelleenpostitus. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on 10 päivänä helmikuuta 2000 yhdistetyissä asioissa C-147/97 ja C-148/97 (Deutsche Post AG v. Gesellschaft für Zahlensysteme mbh (GZS) ja Citycorp Kartenservice GmbH) ⁽²³⁾ kuvaillut nämä käytännöt seuraavalla tavalla:
- A—B—A-edelleenpostitus:
kirjeet ovat peräisin valtiosta A, mutta ne postitetaan valtiosta B jaettavaksi valtiossa A;
- A—B—C-edelleenpostitus:
kirjeet ovat peräisin valtiosta A, mutta ne postitetaan valtiossa B jaettavaksi valtiossa C.

Keskitetty postinjakelu

- (15) Seurauksena meneillä olevasta yhteisön markkinoiden yhdentymisestä monet monikansalliset yritykset vaativat nykyisin postipalveluja, jotka kustannuksiltaan, jakelunopeudeltaan ja muilta piirteiltään vastaavat niiden omia tarpeita. Tuotanto- ja jakelukustannusten minimoimiseksi ja mitta-kaava- ja tuotevariointietujen maksimoimiseksi nämä yritykset vaativat "yhden luukun" palveluratkaisuja kaikkiin postinjakelutarpeisiinsa. Näin ollen monikansalliset yritykset keskittävät yhä enemmän postituksistaan rajoitetulle määrälle postituskeskuksia, joista postilähetykset lähetetään asiakkaille useisiin maihin.
- (16) Monet asiakkaat hoitavat asiansa yhä mieluiten omassa maassaan sijaitsevien myyjien kanssa omalla kielellään. Kokemus osoittaa, että useammat asiakkaat vastaavat kaupalliseen postitukseen, jos he voivat lähettää vastauksensa omaan kotimaahansa. Monikansalliset yritykset ratkaisevat tämän ongelman tarjoamalla yhteyspisteen kussakin valtiossa (esim. ilmoittamalla paikallisen tytäryhtiön tai myyntiedustajan vastausosoitteeksi).

DPAG:n tarjoamat kansainväliset postituspalvelut

- (17) DPAG tarjoaa keskitettyjä postituspalveluja monikansallisille asiakkaille, jotka haluavat ostaa rääätöityjä jakelupalveluja. DPAG on itse tunnustanut, että:
- "Customers operating internationally demand high quality and a broad range of service (sic) from a single source (one stop shopping)."
- (Kansainvälistä toimintaa harjoittavat asiakkaat vaativat korkeaa laatua ja laajaa palveluvalikoimaa yhdestä ja samasta paikasta (yhden luukun palvelu) ⁽²⁴⁾).

⁽²³⁾ Kok. 2000, s. I-825, 12 kohta. Ennakkoratkaisu vastauksena Oberlandesgericht Frankfurt am Mainin EY:n perustamissopimuksen 234 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimelle esittämiin kysymyksiin.

⁽²⁴⁾ DPAG:n, TNT Post Group N.V:n ja Sweden Post Ltd:n 14 päivänä helmikuuta 2000 julkaisema yhteinen kanta direktiivin 97/67/EY tarkistuksesta (asiakirja 1146 komission aineistossa).

- (18) Deutsche Post Global Mail — DPAG:n tytäryhtiö — tarjoaa ulkomaan kirjepostipalveluja ostaville yritysasiakkaille räätälöityjä palveluratkaisuja, mukaan luettuna ulkomaan massapostitukseen liittyvät palvelut. Esimerkki DPAG:n tarjoamasta yhteisönlajuisesta postituspalvelusta on postilähetysten jakelu Oracle Corporationin puolesta; kyseinen yritys lähettää massapostia vastaanottajille 16:ssa Euroopan valtiossa saksalaisen DPAG:n kautta. Vastaanottajille annetaan mahdollisuus vastata puhelimitse tai faksilla kotimaisiin maksuttomiin numeroihin ⁽²⁵⁾.
- (19) DPAG markkinoi keskitettyjä, kansainvälisiä postituspalvelujaan seuraavalla tavalla:

"International Mail Service advises you on how to optimize international mail activities. (...)

Suppose for example a software company based in Germany is planning to send a mail shot with reply option to 30,000 recipients in 16 different countries simultaneously. Each mail piece consists of three elements: envelope, letter and brochure. International Mail Service will not only check and update the address file, but also personalize the mail shot in accordance with the conventions of each country — a significant factor for mail shot success."

(International Mail Service neuvoa, kuinka kansainväliset postitukset on mahdollista optimoida. (...)

Esimerkkinä voidaan mainita Saksassa sijaitseva ohjelmistoyritys, joka suunnittelee 30 000 vastaanottajalle 16:ssa eri valtiossa samanaikaisesti suunnattua mainospostitusta, johon on mahdollisuus vastata. Jokainen lähetys koostuu kolmesta osasta: kirjekuoresta, kirjeestä ja esitteestä. International Mail Service ei ainoastaan tarkista ja päivitä osoitteita, vaan se myös muokkaa mainospostituksen kunkin maan käytäntöjen mukaisesti — tämä vaikuttaa merkittävästi mainospostituksen onnistumiseen ⁽²⁶⁾).

- (20) DPAG arvioi markkinaosuutensa Saksasta lähtevän ulkomaanpostin markkinoilla olevan noin 75 prosenttia ⁽²⁷⁾. Pääkohderyhmän muodostavat kansainväliset yritysasiakkaat, jotka lähettävät suuria määriä liikepostia, suoramainontapostia, julkaisuja ja lisäarvollisia lähetyksiä ⁽²⁸⁾. DPAG kilpailee suoraan BPO:n ja muiden postinjakelijoiden kanssa Yhdistyneestä kuningaskunnasta lähtevän ulkomaanpostin markkinoilla. Esimerkkinä tästä kilpailusta voidaan mainita DPAG:n tekemä koko Euroopan kattavaa sopimusta koskeva tarjous American Expressille, joka — kyseisenä ajankohtana — lähetti postilähetyksensä kaikille eurooppalaisille asiakkaille Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevasta jakelukeskuksesta ⁽²⁹⁾.

Maailman postiliiton yleissopimus

- (21) Maailman postiliitto (UPU), joka on Yhdistyneiden kansakuntien erityisjärjestö, on postiasioista vastaava kansainvälinen elin. Yleensä Yhdistyneiden kansakuntien jäsenet ovat myös UPU:n jäseniä. UPU:n yleissopimuksessa luodaan sääntelykehys kansainvälisille postilähetyksille. UPU järjestää joka viides vuosi yleiskokouksen, jossa yleissopimusta tarkastellaan uudelleen ja tarvittaessa tarkistetaan. UPU:n yleissopimus on verrattavissa perussopimukseen, johon kunkin UPU:n jäsenvaltion hallitus liittyy. Viimeksi UPU:n yleiskokous pidettiin Pekingissä elo-syyskuussa 1999. Tarkistettu UPU:n yleissopimus (UPU 1999) tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001 ⁽³⁰⁾. Käsiteltävänä olevan asian kannalta merkityksellisiä ovat vuoden 1989, 1994 ja 1999 versiot (UPU 1989, UPU 1994 ja UPU 1999).

⁽²⁵⁾ Deutsche Post Global Mailin aikaisempi nimi oli International Mail Services GmbH. DPAG:n esite "Zum Beispiel — Oracle8 ConText Cartridge", joka oli liitteenä 23 päivänä huhtikuuta 1999 päivättyssä DPAG:n vastauksessa komission tietopyyntöön (asiakirja 1122 komission aineistossa).

⁽²⁶⁾ Alleviivaus komission. DPAG:n esite "We Deliver", julkaistu 1 päivänä tammikuuta 1999, s. 48 (asiakirja 1140 komission aineistossa).

⁽²⁷⁾ DPAG:n asiakirja "Unvollständiger Verkaufsprospekt", 20.10.2000, s. 140.

⁽²⁸⁾ DPAG:n asiakirja "Unvollständiger Verkaufsprospekt", 20.10.2000, s. 146.

⁽²⁹⁾ American Expressin 15 päivänä huhtikuuta 1999 päivätty kirje komissiolle (asiakirja 975 komission aineistossa).

⁽³⁰⁾ UPU 1999 -sopimuksen 65 artikla.

- (22) UPU:n yleissopimuksen 25 artiklassa määrätään hallinnollisesta toimivallasta, joka jäsenmailla on edelleenpostitusten suhteen ⁽³¹⁾. UPU 1994 -sopimuksen 25 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Kirjelähetyksen postittaminen toisessa maassa:

- 1) Mikään jäsenmaa ei ole velvollinen kuljettamaan eikä jakamaan vastaanottajille kirjelähetyksiä, joita sen alueella asuvat lähettäjät postittavat tai postituttavat vieraassa maassa hyötyäkseen siellä sovellettavista edullisemmista maksuista.
 - 2) Kohtaa 1 sovelletaan erotuksetta sekä lähettäjän asuinmaassa tuotettuihin ja rajan yli kuljetettuihin kirjelähetyksiin että vieraassa maassa tuotettuihin kirjelähetyksiin.
 - 3) Jos sekä lähettäjä että lähtömaan postihallinto kieltäytyvät suorittamasta maksuja osoitamaan hallinnon määräämän ajan kuluessa, voi tämä joko palauttaa lähetykset takaisin lähtömaan postihallinnolle ja vaatia korvausta lähettämisestä aiheutuvista kuluista tai käsitellä lähetyksiä kotimaan lainsäädännön mukaisesti.
 - 4) Mikään jäsenmaa ei ole korvauksetta velvollinen kuljettamaan eikä jakamaan vastaanottajille kirjelähetyksiä, joita lähettäjät postittavat tai postituttavat suurina määrinä muussa kuin asuinmaassaan. Osoitamaan postihallinto voi periä lähtömaan hallinnolta korvausta aiheutuneista kustannuksista. Korvaus ei saa ylittää seuraavista kahdesta summasta suurempaa: joko 80 prosenttia vastaavien lähetysten kotimaan hinnoista tai 0,14 SDR lähetystä kohti plus 1 SDR kilogrammaa kohti. Jos lähtömaan postihallinto ei suostu maksamaan vaadittuja summia osoitamaan hallinnon määräämän ajan kuluessa, osoitamaan postihallinto voi joko palauttaa lähetykset lähtömaan hallinnolle ja vaatia korvausta palauttamisesta aiheutuvista kuluista tai käsitellä lähetyksiä kotimaan lainsäädäntönsä mukaisesti."
- (23) DPAG väittää, että käsiteltävänä olevassa asiassa suurin osa riidanalaisista postituseristä lähetettiin ajankohtana, jolloin DPAG:n mukaan vuoden 1989 versio UPU-sopimuksesta oli vielä voimassa Saksassa. UPU 1989 -sopimuksen 25 artikla oli lähes samanlainen kuin UPU 1994 -sopimuksen 25 artikla. Niiden merkittävin ero oli se, että vuoden 1989 versiossa 25 artiklan 1 kohdassa oli yksi virke, joka poistettiin vuoden 1994 versiosta. UPU 1989 -sopimuksen 25 artiklan 1 kohta kuuluu seuraavasti:
- "1. Mikään jäsenmaa ei ole velvollinen kuljettamaan eikä jakamaan vastaanottajille kirjelähetyksiä, joita ketkä tahansa sen alueella vakinaisesti asuvat lähettäjät jättävät postiin tai postituttavat vieraassa maassa hyötyäkseen siellä sovellettavista alemmista maksuista. Sama koskee tällaisia suurina määrinä postitettavia lähetyksiä, suoritetaanpa tällaiset postitukset sitten alemmista maksuista hyötymistarkoituksessa tai ei ⁽³²⁾."
- (24) DPAG väittää, että UPU 1994 -sopimus tuli 9 päivänä joulukuuta 1998 voimaan Saksassa ja että Saksan oikeuskäytäntö tukee tätä kantaa. BPO on kuitenkin kiistänyt DPAG:n kannan ja väittää, että UPU 1994 -sopimus oli tullut voimaan jo aikaisemmin ⁽³³⁾. Vuoden 1989 sopimuksen mukaan vastaanottavan maan kansallinen postilaitos voi vedota 25 artiklaan kotimaisten lähettäjien ulkomailla postittamien massalähetysten osalta riippumatta siitä, mistä syystä ne on postitettu ulkomailla, kun taas vuoden UPU 1994 version mukaan kansallisten postilaitosten on todistettava, että postituserät postitettiin ulkomailla kyseisessä maassa sovellettavista alhaisemmista postimaksuista hyötymiseksi, jotta ne voisivat vedota tähän säännökseen.

⁽³¹⁾ UPU 1999 -sopimuksessa 25 artiklasta on tullut 43 artikla.

⁽³²⁾ Virkkeen alleviivaus komission.

⁽³³⁾ Viitaten Saksan liittotasavallan korkeimman oikeuden tuomioon (BverfGE 63, 343, 354 f.) BPO väittää, että UPU 1994 -sopimus tuli voimaan takautuvasti 1 päivänä tammikuuta 1996.

Lähtäjän määritelmä

- (25) Tämän asian osapuolten kiistan taustalla on erimielisyys siitä, kuinka postilähetysten lähettäjä määritellään. Yhdessäkään edellä mainituista UPU:n yleissopimuksen versioista ei määritellä 'lähettäjä'. Soveltaessaan 25 artiklaa kansalliset postilaitokset tulkitsevat käsitteen 'lähettäjä' eri tavalla. Näin ollen sekä BPO että DPAG väittävät, että niiden tapa tulkita 'lähettäjä'-käsitettä noudattaa UPU:n yleissopimuksen 25 artiklaa.

Lähtäjän määritelmä postidirektiivissä

- (26) Postidirektiivissä annetaan lähettäjälle seuraava määritelmä:
- "lähettäjä: luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka lähettää postilähetysten (³⁴)."
- (27) Postidirektiivissä annettua lähettäjän määritelmää voidaan tulkita monin eri tavoin. BPO ja DPAG ovat kumpikin sitä mieltä, että niiden tulkintatapa on yhdenmukainen postidirektiivissä annetun lähettäjän määritelmän kanssa.

Todellisen lähettäjän määritelmä

- (28) DPAG on toistuvasti todennut, että sen toiminta saapuvan ulkomaanpostin suhteen noudattaa täysin Saksan oikeuskäytäntöä. Määritelmä, jota DPAG kutsuu "todellisen lähettäjän määritelmäksi" ("der materielle Absenderbegriff"), on vahvistettu Saksan tuomioistuinten oikeuskäytännössä (³⁵). Tämän määritelmän mukaan lähettäjän henkilöllisyydestä tehdään oletus. Sen henkilön, joka näyttää postilähetysten ulkonäön ja sisällön perusteella tiedottavan jotain vastaanottajalle, oletetaan olevan lähettäjä. Saksan tuomioistuimet ovat hiljattain asettaneet kyseenalaiseksi "todellisen lähettäjän määritelmän" asianmukaisuuden ja DPAG:n tavan tulkita sitä (³⁶). DPAG tulkitsee "todellisen lähettäjän määritelmää" erittäin laajasti. Jos ulkomaan postilähetysten sisällössä viitataan Saksassa sijaitsevaan yritykseen (esim. saksalaisen vastausosoitteen muodossa), tämä tulkitaan käytännössä siten, että postilähetysten lähettäjä on saksalainen riippumatta postilähetysten fyysisestä lähtöpaikasta.
- (29) Vastauksessaan komission väitetiedoksiantoon DPAG väitti, että komissio oli tulkinnut väärin DPAG:n tavan soveltaa "todellisen lähettäjän määritelmää". DPAG:n mukaan se ottaa huomioon seuraavat kriteerit arvioidessaan postituserää:
- i) viittaus kotimaiseen (eli saksalaiseen) lähettäjään,
 - ii) kotimaiselle yritykselle kuuluvan paperitavaran käyttäminen,
 - iii) kotimaisen vastausosoitteen ilmoittaminen,
 - iv) asiakkaiden mahdollisuus ottaa yhteyttä kotimaiseen yritykseen tavaroiden tilaamiseksi tai tietojen saamiseksi,
 - v) asiakkaiden mahdollisuus maksaa tavarat kotimaassa,
 - vi) kotimaisen yrityksen edustajan allekirjoitus,
 - vii) se, että kotimainen yritys tiedottaa jotain asiakkaalle (³⁷).

(³⁴) Ks. alaviite 22.

(³⁵) DPAG viittaa seuraavaan "materielle Absenderbegriff" -käsitteen määritelmään: Lähettäjä on se, jonka lähetysten vastaanottaja voi lähetysten antaman kokonaisvaikutelman perusteella tunnistaa siksi henkilöksi, jolla itsellään on suoraan jotain tiedotettavaa vastaanottajalle (Absender ist derjenige "der nach dem Gesamteindruck, den die Sendung Vermittelt, aus der Sicht eines verständigen Empfängers als derjenige zu erkennen ist, der sich mit einem unmittelbaren eigenen Mitteilungsinteresse an den Adressaten wendet"), Oberlandesgericht Frankfurt am Main, päätös 25.3.1999, NJW-RR 1997, s. 162, 165.

(³⁶) Ks. Landgericht Berlinin tuomio asiassa Az.: 97 O 252/98, DPAG/Franklin Mint GmbH, 27.11.2000. Tuomioistuimien päätteli tuomiossaan, että oli väärin soveltaa tiukasti "todellisen lähettäjän määritelmää", jossa ei oteta huomioon kyseisen postilähetysten todellista alkuperää. Landgericht Bonnin tuomio asiassa Az.: I O 487/99, Center Parcs N.V. / DPAG, 22.9.2000. Tuomioistuimien päätteli, että DPAG:n tapa tulkita "todellista" lähettäjää oli väärä, ja että lähettäjä oli alankomaalainen Center Parcs N.V. eikä saksalainen tytäryhtiö Center Parcs GmbH & KG. Oberlandesgericht Düsseldorfin tuomio asiassa Az.: U (Kart) 17/99, DPAG/Comfort Card, 20.9.2000. Tuomioistuimien päätteli, että DPAG:n tapa tulkita "todellista" lähettäjää oli väärä, ja se hylkäsi DPAG:n vaatteet.

(³⁷) DPAG:n vastaus väitetiedoksiantoon, s. 32.

E. Kantelun kohteena olevat toimenpiteet

- (30) Kantelunsa perustelemiseksi BPO on toimittanut tietoja useista ulkomaisista postituseristä, jotka DPAG on pysäyttänyt vaatien lisämaksua niiden toimittamisesta saksalaisille vastaanottajille. BPO toimitti esimerkkeinä yksityiskohtaisia tietoja useiden yritysten postituseristä, jotka DPAG pysäytti viivästyttämällä niitä ja joista se veloitti lisämaksuja. Näistä esimerkeistä kolmea — Ideas Directia, Fidelity Investmentsiä ja Gantia — käsitellään jäljempänä tarkemmin. BPO:n lisäksi DPAG on joissakin tapauksissa vaatinut lisämaksuja lähettäjien saksalaisilta edustajilta Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevien lähettäjien sijaan.
- (31) Sen jälkeen kun alkuperäinen kantelu tehtiin komissiolle helmikuussa 1998, DPAG on vaatinut lisämaksuja useista postituseristä, joita ei aikaisemmin ollut asetettu riidanalaisiksi. BPO on tämän seurauksena lähettänyt lisätodisteita tapauksista, joissa DPAG on viivästyttänyt pitkän aikaa pysäytettyjen ulkomailta tulevien postituserien toimittamista eteenpäin. Multiple Zonesin tapausta käsitellään jäljempänä.

Ideas Direct Ltd

- (32) Yhdistyneessä kuningaskunnassa rekisteröity Ideas Direct Ltd (jäljempänä 'Ideas Direct') on Direct Group International Ltd:n tytäryhtiö, joka on myös rekisteröity Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Ideas Directin pääliiketoiminta muodostuu kulutustavaroiden myynnistä asiakkaille Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Ranskassa, Belgiassa, Alankomaissa ja Saksassa. Useimmissa tapauksissa on kyse mainosmateriaalia, kuten kuvastoja, sisältävien samansisältöisten postilähetysten samanaikaisesta lähettämisestä Yhdistyneestä kuningaskunnasta näihin maihin ⁽³⁸⁾.

Marraskuun 1996 postitus

- (33) Kantelijan mukaan DPAG pysäytti Ideas Directin Yhdistyneestä kuningaskunnasta postittaman erän, joka sisälsi 173 338 postilähetystä, viimeistään 4 päivänä marraskuuta 1996 ⁽³⁹⁾. BPO väittää suostuneensa 8 päivänä marraskuuta 1996 maksamaan DPAG:n vaatiman summan ⁽⁴⁰⁾. BPO:n mukaan DPAG ei toimittanut postituserää eteenpäin ennen kuin 14 päivänä marraskuuta 1996, eli viivästys oli yhteensä vähintään kymmenen päivää ⁽⁴¹⁾.
- (34) Marraskuun 1996 postitus sisälsi saksankieliset kuvastot ja saatekirjeet, jotka valmistettiin ja painettiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Vastaanottajia pyydettiin vastaamaan kirjeeseen lähettämällä kuponki Ideas Directin saksalaiselle edustajalle ⁽⁴²⁾. Postituserä tuotettiin ja postitettiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Saksalainen edustaja ei missään vaiheessa osallistunut lähetyksen valmisteluun. Edustajan toimintoihin kuuluu pääasiassa lehtimainonta ja tietokonepohjaisen tilausten käsittelyjärjestelmän ylläpito päämiesten puolesta. Edustajan tehtävänä kyseisessä postituskampanjassa oli vastaanottaa tilaukset saksalaisilta asiakkailta ja toimittaa ne edelleen päämiehelle Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Sen jälkeen Ideas Direct lähetti tilatut tuotteet Yhdistyneestä kuningaskunnasta asiakkaille Saksaan. Edustaja hoitaa samanlaisia tehtäviä useiden muiden päämiesten puolesta.
- (35) DPAG ei ole ilmoittanut marraskuun 1996 postituserän tarkkaa pysäyttämispäivää, mutta se ei kiellä sitä, että erä pysäytettiin viimeistään 4 päivänä marraskuuta 1996. DPAG väittää, että 8 päivänä marraskuuta 1996 päivätty BPO:n kirje DPAG:lle ei sisältänyt BPO:n sitoumusta lisämaksun maksamiseen. DPAG:n mukaan BPO suostui maksamaan vaaditun summan vasta 12 päivänä marraskuuta, ja DPAG toimitti erän eteenpäin samana päivänä ⁽⁴³⁾. Marraskuun 14 päivänä 1996 päivättyssä kirjeessä BPO:lle pelkästään vahvistettiin, että postituserä oli toimitettu eteenpäin kaksi päivää aikaisemmin ⁽⁴⁴⁾. DPAG toteaa, että postituserän kulku pysäytettiin kahdeksaksi eikä kymmeneksi päiväksi.

⁽³⁸⁾ Samansisältöiset lukuun ottamatta saatekirjeen kieltä ja ilmoitettuja yhteystietoja.

⁽³⁹⁾ DPAG ilmoitti BPO:lle lähetyksen pysäyttämistä faksilla 4 päivänä marraskuuta 1996, mutta ei ilmoittanut, milloin lähetyksen itse asiassa pysäytettiin (asiakirjat 38—41 komission aineistossa).

⁽⁴⁰⁾ BPO:n 8 päivänä marraskuuta 1996 päivätty faksi DPAG:lle, jossa BPO vaatii DPAG:tä toimittamaan postin eteenpäin ("release the mail") ja ilmoittamaan (BPO:lle) kustannukset ("let (the BPO) know what the costs are") (asiakirja 47 komission aineistossa).

⁽⁴¹⁾ DPAG:n 14 päivänä marraskuuta 1996 päivätty faksi BPO:lle, jossa todetaan, että posti on toimitettu eteenpäin, mutta ei ilmoitettu, milloin se tapahtui (asiakirja 52 komission aineistossa).

⁽⁴²⁾ Edustaja harjoittaa liiketoimintaa nimellä Framar International. Yritys on kuitenkin rekisteröity nimellä Werbung und Dienstleistungen für Versandhandel GmbH.

⁽⁴³⁾ BPO:n 12 päivänä marraskuuta 1996 päivätty faksi DPAG:lle, jossa todetaan seuraavaa: "Royal Mail International agrees to pay the cost for the release of Ideas Direct, from the Terminal Dues account" (Royal Mail International suostuu maksamaan Ideas Directin lähetyksen eteenpäin toimittamisesta aiheutuvat kustannukset päätemaksutililtä) (asiakirja 49 komission aineistossa). Vastauksessaan väitetiedoksiantoon DPAG lähetti jäljennöksen faksista, jonka se lähetti BPO:lle 12 päivänä joulukuuta ja jossa todetaan, että lähetyksen toimitettiin eteenpäin kyseisenä päivänä.

⁽⁴⁴⁾ On syytä huomata, että DPAG on muuttanut kantaansa tähän seikkaan menettelyn aikana. Ensimmäisessä vastauksessaan kanteluun DPAG vahvisti, että lähetyksen toimitettiin eteenpäin 14 päivänä marraskuuta 1996 (20 päivänä heinäkuuta 1998 päivätty DPAG:n vastaus kanteluun, s. 10 — asiakirja 176 komission aineistossa).

Kansalliset tuomioistuinmenettelyt Ideas Directia vastaan

- (36) DPAG nosti 30 päivänä joulukuuta 1998 Ideas Directia vastaan kanteen Hampurin maaoikeudessa (Landgericht Hamburg) ⁽⁴⁵⁾. DPAG vaati 866 394 euron lisämaksuja Ideas Directin vuonna 1997 lähettämästä 680 543 postilähetyksestä. Vaadittu summa oli paljon suurempi kuin BPO:lle esitetyt aikaisemmat vaatimukset, jotka koskivat Ideas Directin postituksia Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Landgericht Hamburg määräsi 29 päivänä lokakuuta 1999 Yhdistyneessä kuningaskunnassa rekisteröidyn Ideas Directin maksamaan DPAG:lle vaaditut summat (sekä korot ja DPAG:n oikeudenkäyntikulut) ⁽⁴⁶⁾. Ideas Direct on valittanut Landgericht Hamburgin tuomiosta. BPO on ilmoittanut komissiolle olevansa erittäin huolissaan kyseisen menettelyn tuloksesta ja korostanut sitä, että Ideas Direct on pieni yritys, joka ei kestä taloudellisesti oikeustaistelua DPAG:n kanssa.

Vuoden 1998 postituksia koskevat takautuvat vaatimukset

- (37) DPAG on jatkanut lisämaksujen veloittamista Ideas Directin postituksista. DPAG vaati 27 päivänä marraskuuta 1998 lähetetyssä kirjeessä BPO:ta maksamaan lisämaksun 19:stä Ideas Directin postituserästä (yhteensä 258 067 postilähetystä), jotka DPAG oli saanut 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän syyskuuta 1998 välisenä aikana. Vaadittu lisämaksu oli yhteensä 323 900 euroa. Faksissa DPAG väitti seuraavaa:

"To avoid any disturbance of intra community mail services we recorded the circumstances and delivered the letters to the addressees.

After receiving reliable information about the sender and the contents of the mailing, we are now able to prove a case of Article 25 par. 1-3 UPU convention."

(Jotta yhteisön sisäiselle postiliikenteelle ei aiheutuisi haittaa, kirjasimme ylös postituserää koskevat tiedot ja toimitimme kirjeet vastaanottajille.

Saatuamme luotettavia tietoja postituserän lähettäjistä ja sisällöstä, voimme nyt todeta, että tapaukseen voidaan soveltaa UPU:n yleissopimuksen 25 artiklan 1—3 kohtaa ⁽⁴⁷⁾).

- (38) Helmikuun 3 päivänä 1999 DPAG lähetti BPO:lle faksin, jossa se totesi saaneensa yhteensä 156 435 postilähetystä Ideas Directiltä Yhdistyneestä kuningaskunnasta 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 1998 välisenä aikana ja vaati BPO:ta maksamaan yhteensä 197 272 euron lisämaksun. Kyseisessä faksissa DPAG totesi seuraavaa:

"To avoid any disturbance of intra community mail services we recorded the circumstances and delivered the letters to the addressees.

After receiving reliable information about the contents of the mailing, we are now able to prove a case of Article 25 par. 1-3. [...] In all cases the domestic address of [Ideas Direct] is printed on the covering letter as well as on the reply postcard which is added to the mailing."

(Jotta yhteisön sisäiselle postiliikenteelle ei aiheutuisi haittaa, kirjasimme ylös postituserää koskevat tiedot ja toimitimme kirjeet vastaanottajille.

Saatuamme luotettavia tietoja postituserän sisällöstä, voimme nyt todeta, että tapaukseen voidaan soveltaa UPU:n yleissopimuksen 25 artiklan 1—3 kohtaa. [...] Kaikissa tapauksissa [Ideas Directin] kotimaan osoite on painettu saatekirjeeseen ja myös vastauskorttiin, joka on postilähetysten mukana ⁽⁴⁸⁾).

- (39) Maaliskuussa 1999 komissio pyysi DPAG:ta toimittamaan yksityiskohtaiset tiedot muun muassa kaikista Ideas Directin postituseristä, jotka se oli pysäyttänyt vuosina 1997 ja 1998, sekä pysäyttämispäivät ⁽⁴⁹⁾. Vastauksessaan DPAG väitti, että yhtäkään kyseisistä postituseristä ei ollut pysäytetty tai viivästetty ⁽⁵⁰⁾. DPAG toisti 2 päivänä toukokuuta 2001 komissiolle lähettämässään kirjeessä, että se ei ollut pysäyttänyt tai viivästyttänyt yhtään Ideas Directin vuosina 1997 ja 1998 lähettämää postituserää ⁽⁵¹⁾. DPAG perusteli tätä kuitenkin seuraavalla syyllä.

"... Deutsche Post AG:llä oli hallussaan näytteitä postituksista, minkä vuoksi ei enää ollut tarpeen pidentä postituseriä selvitystä varten ⁽⁵²⁾."

⁽⁴⁵⁾ Kannekirjelmä oli virheellisesti osoitettu Ideas Direct Ltd:lle osoitteeseen Osterbekstrasse 90a, Hampuri, joka on Framar Internationalin osoite. Tuomioistuin vastaanotti kannekirjelmän 5 päivänä tammikuuta 1999. Huolimatta siitä, että kyseisessä osoitteessa ei toimi Ideas Direct -nimistä yritystä, kyseinen saksalainen tuomioistuin hyväksyi kanteen (asiakirjat 611—914 komission aineistossa).

⁽⁴⁶⁾ Deutsche Post AG vastaan Ideas Direct Ltd, asia Az.: 416 O 2/99, Landgericht Hamburgin tuomio 29.10.1999.

⁽⁴⁷⁾ Alleviivaus komission. DPAG:n 27 päivänä marraskuuta 1998 päivätty kirje BPO:lle ja siihen liitetty tiedot 19:stä Ideas Directin postituserästä (asiakirjat 524—526 komission aineistossa).

⁽⁴⁸⁾ Alleviivaus komission. DPAG:n 3 päivänä helmikuuta 1999 päivätty faksi BPO:lle (asiakirjat 927—928 komission aineistossa).

⁽⁴⁹⁾ Maaliskuun 3 päivänä 1999 päivätty komission tietopyyntö (asiakirja 606 komission aineistossa).

⁽⁵⁰⁾ DPAG:n 23 päivänä huhtikuuta 1999 päivätty vastaus komission tietopyyntöön (asiakirja 991 komission aineistossa).

⁽⁵¹⁾ DPAG:n 2 päivänä toukokuuta 2001 päivätty kirje komissiolle, s. 2.

⁽⁵²⁾ DPAG:n 2 päivänä toukokuuta 2001 päivätty kirje komissiolle, s. 2 ('...verfügte die Deutsche Post AG über Muster-sendungen, so daß es keines Anhaltens zur Prüfung mehr bedurfte.')

- (40) Komission pyynnöstä BPO on vahvistanut, että yksikään Ideas Directin BPO:n kautta Saksaan vuonna 1998 lähettämä postituserä ei sisältänyt näytteitä⁽⁵³⁾. DPAG vahvisti 18 päivänä toukokuuta 2001 komission pyynnöstä, että kyseisiä Ideas Directin postituseriä pidäteltiin sen aikaa, kun vastaanottajiin otettiin yhteyttä. Heti kun DPAG oli saanut yhdeltä vastaanottajalta näytteen, lähetykset toimitettiin viipymättä vastaanottajille⁽⁵⁴⁾.

Fidelity Investments Ltd

- (41) Fidelity Investments Services Ltd (Fidelity Investments) on monikansallinen yritys, joka toimii rahoituslalla ja jonka rekisteröity kotipaikka on Bahamasaarilla. Fidelity Investment Management Ltd on sen holdingyhtiö Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Fidelity Investments -konsernilla on toimistot Pariisissa, Frankfurtissa, Amsterdamissa, Madridissa, Tukholmassa, Luxemburgissa ja Zürichissä. Nämä toimistot, jotka pääasiassa tarjoavat asiakastukea, palvelevat asiakkaita kaikissa EU:n jäsenvaltioissa. Frankfurtin toimistoa hoitaa konsernin saksalainen tytäryhtiö Fidelity Investments Services GmbH. Vaikka kaikki toimistot postittavat säännöllisesti pienempiä postituseriä, kaikkien massapostitusten käsittely on keskitetty konsernin Euroopan palvelukeskukseen Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Vuonna 1997 Fidelity Investments lähetti BPO:n välityksellä useita postituseriä yhteisössä sijaitseville vastaanottajille. Lähetykset sisälsivät saksankielisen esitteen ja saatekirjeen. Saatekirjeessä todettiin, että saksalaisten asiakkaiden olisi lähetettävä vastauksensa Fidelity Investment GmbH:lle Frankfurtiin.
- (42) DPAG pysäytti useita maaliskuu- ja huhtikuussa 1997 lähetettyjä postituseriä niiden saapuessa Saksaan. DPAG ilmoitti 7 päivänä huhtikuuta 1997 BPO:lle yhden tällaisen postituserän pysäyttamisestä⁽⁵⁵⁾. BPO:lle lähetetyn ilmoituslomakkeen mukaan liitettiin jäljennös 25 päivänä maaliskuuta 1997 päivätyistä näytekirjeistä⁽⁵⁶⁾. BPO otti asian käsiteltäväksi DPAG:n kanssa uudestaan 16 päivänä huhtikuuta 1997 sen jälkeen, kun toinen Fidelity Investmentsin postituserä oli pysäytetty⁽⁵⁷⁾. DPAG vastasi seuraavana päivänä ja totesi, että viimeisin erä toimitettaisiin eteenpäin, ja toisti lisämaksuvaatimuksensa⁽⁵⁸⁾. DPAG pysäytti useiden Fidelity Investmentsin postituserien kulun useiksi viikoiksi⁽⁵⁹⁾. BPO:n mukaan näitä postituseriä ei olisi pitänyt viivästyttää yhtään pidempään, sillä BPO oli luvannut maksaa lisämaksut.
- (43) Vuoden 1997 jälkipuoliskolla DPAG vastaanotti Fidelity Investmentsiltä Yhdistyneestä kuningaskunnasta 118 postituserää, jotka muodostuivat yhteensä 275 027 lähetyksestä⁽⁶⁰⁾. DPAG esitti näitä postituseriä koskevat vaatimuksensa ensimmäistä kertaa vuotta myöhemmin 11 päivänä joulukuuta 1998 päivätyssä BPO:lle osoitetussa faksissa, jossa DPAG vaati BPO:ta maksamaan 340 774 euron lisämaksun. Faksissa DPAG totesi seuraavaa:

"To avoid any disturbance of intra community mail services we recorded the circumstances and delivered the letters to the addressees.

After receiving reliable information about the contents of the mailing, we are now able to prove a case of Article 25 par. 1-3 UPU convention. [...] In all cases it is the address of this firm which is printed on the covering letter of the mailing."

(Jotta yhteisön sisäiselle postiliikenteelle ei aiheutuisi haittaa, kirjasimme ylös postituseriä koskevat tiedot ja toimitimme kirjeet vastaanottajille.

Saatuamme luotettavia tietoja postituserän sisällöstä, voimme nyt todeta, että tapaukseen voidaan soveltaa UPU:n yleissopimuksen 25 artiklan 1—3 kohtaa. [...] Kaikissa tapauksissa tämän yrityksen osoite on painettu lähetyksen saatekirjeeseen⁽⁶¹⁾).

⁽⁵³⁾ BPO:n 10 päivänä toukokuuta 2001 päiväty kirje komissiolle.

⁽⁵⁴⁾ DPAG:n 18 päivänä toukokuuta 2001 päiväty kirje komissiolle, s. 1.

⁽⁵⁵⁾ DPAG:n edelleenpostitusta koskeva valvontalomake, DPAG:n 7 päivänä huhtikuuta 1997 päiväty faksi BPO:lle (asiakirja 60 komission aineistossa).

⁽⁵⁶⁾ Asiakirjat 61—62 komission aineistossa.

⁽⁵⁷⁾ BPO:n 16 päivänä huhtikuuta 1997 päiväty faksi DPAG:lle (asiakirja 55 komission aineistossa).

⁽⁵⁸⁾ DPAG:n 17 päivänä huhtikuuta 1997 päiväty faksi BPO:lle (asiakirja 56 komission aineistossa).

⁽⁵⁹⁾ BPO:n 17 päivänä huhtikuuta 1997 päiväty kirje DPAG:lle, jossa BPO toteaa seuraavaa: "I understand from Fidelity UK that you are having a meeting today to decide if to release the mailings or not. Why? I personally gave authorisation for the release of the mail several weeks ago under the normal process which was agreed by both our administrations" (Fidelity UK:n mukaan pidätte tänään kokouksen, jossa päätetään näiden postilähetysten toimittamisesta eteenpäin. Miksi? Annoin henkilökohtaisesti useita viikkoja sitten luvan lähetyksen eteenpäin toimittamiseen sopimamme tavanomaisen menettelyn mukaisesti) (asiakirja 58 komission aineistossa).

⁽⁶⁰⁾ DPAG:n vastaanottamista Fidelity Investmentsiltä Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulleista postituseristä kirjaamat tiedot, jotka se lähetti BPO:lle 11 päivänä joulukuuta 1998 (asiakirjat 506—507 komission aineistossa).

⁽⁶¹⁾ Alleviivaus komission. DPAG:n 11 päivänä joulukuuta 1998 päiväty faksi BPO:lle (asiakirjat 493—494 komission aineistossa). Kirjeen mukana oli lähetyksestä näytekappale, johon sisältyi myös 9 päivänä lokakuuta 1997 päiväty sisältö (asiakirjat 495—505 komission aineistossa).

- (44) Pian tämän jälkeen, 28 päivänä joulukuuta 1998, DPAG vaati Fidelity Investmentsin saksalaista tytäryhtiötä maksamaan lisämaksun edellä mainituista 275 027 postilähetyksestä. DPAG päätti ottaa yhteyttä yritykseen, jonka se katsoi olevan lähettäjä, koska BPO ei ollut vastannut DPAG:n asettamassa määräajassa ⁽⁶²⁾.
- (45) DPAG lähetti 1 päivänä helmikuuta 1999 BPO:lle toisen kirjeen, jossa se totesi saaneensa Fidelity Investmentsiltä Yhdistyneestä kuningaskunnasta 1 035 837 postilähetystä 4 päivän tammikuuta ja 30 päivän syyskuuta 1998 välisenä aikana. Vaadittu summa oli yhteensä 1 325 522 euroa ⁽⁶³⁾. DPAG lähetti 3 päivänä helmikuuta 1999 BPO:lle kolmannen kirjeen, jossa se totesi saaneensa Fidelity Investmentsiltä Yhdistyneestä kuningaskunnasta yhteensä 224 301 postilähetystä 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 1998 välisenä aikana. DPAG vaati BPO:lta yhteensä 285 704 euron lisämaksuja ⁽⁶⁴⁾. Molemmat kirjeet sisälsivät kohtia, jotka ovat hyvin samanlaisia edellä lainattujen kohtien kanssa. DPAG on itse toimittanut komissiolle useita esimerkkejä Fidelity Investmentsiltä Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulleista lähetyksistä (ja niiden sisällöstä) ⁽⁶⁵⁾.
- (46) BPO on toimittanut komissiolle jäljennöksen kirjeestä, jonka DPAG lähetti Fidelity Investmentsin postilähetyksen vastaanottajille. Kyseisessä kirjeessä DPAG pyysi vastaanottajaa luopumaan oikeudesta kirjesalaisuuteen liitteenä olevan Fidelity Investmentsin kirjeen osalta. DPAG ilmoitti tämän pyynnön syyksi sen, että oli todennäköistä, että kirjeiden lähettäjä rikkoo kansainvälisiä sääntöjä ⁽⁶⁶⁾. Fidelity Investments reagoi voimakkaasti siihen, että DPAG oli ottanut suoraan yhteyttä sen asiakkaisiin antaen ymmärtää, että Fidelity Investments olisi rikkonut tiettyjä tarkemmin mainitsemattomia kansainvälisiä sääntöjä. Yritys ilmaisi tämän jälkeen sekä BPO:lle että DPAG:lle olevansa erittäin huolissaan asiasta. Kirjeessä BPO:lle Fidelity Investments totesi seuraavaa:
- ”We are extremely anxious that our reputation be maintained at the highest level in every jurisdiction in which we operate and consider that communications of this nature have an extremely adverse impact on our reputation and image in the marketplace.”
- (Haluamme ennen kaikkea säilyttää maineemme hyvänä kaikissa maissa, joissa harjoitamme toimintaa, ja olemme sitä mieltä, että tällaisilla ilmoituksilla on erittäin kielteinen vaikutus maineeseemme ja imagoomme markkinoilla ⁽⁶⁷⁾).
- (47) Fidelity Investments on jonkin aikaa sitten päättänyt lopettaa Saksaan suuntautuvan postin lähettämisen Yhdistyneestä kuningaskunnasta ja rakentaa parhaillaan Saksaan uutta paino- ja tuotantolaitosta, josta tullaan palvelemaan yrityksen saksalaisia asiakkaita ⁽⁶⁸⁾.
- (48) DPAG vahvisti alkuperäisessä vastauksessaan kanteluun heinäkuussa 1998, että se oli vastaanottanut useita Fidelity Investmentsin BPO:n kautta maalis- ja huhtikuussa 1997 lähettämiä postituseriä ⁽⁶⁹⁾. ”Todellisen lähettäjän määritelmän” perusteella DPAG väitti, että Fidelity Investmentsin saksalainen tytäryhtiö oli postituserien lähettäjä ⁽⁷⁰⁾.
- (49) Maaliskuussa 1999 komissio pyysi DPAG:tä toimittamaan yksityiskohtaiset tiedot muun muassa kaikista Fidelity Investmentsin postituseristä, jotka DPAG oli pysäyttänyt vuosina 1997 ja 1998, sekä pysäyttämispäivät ⁽⁷¹⁾. DPAG väitti tuolloin, että yhtäkään kyseisistä postituseristä ei ollut pysäytetty tai viivästetty ⁽⁷²⁾.

⁽⁶²⁾ DPAG:n 28 päivänä joulukuuta 1998 päivätty kirje Fidelity Investments Services GmbH:lle. BPO:n 17 päivänä marraskuuta 2000 päivätyn muistion liite 9.

⁽⁶³⁾ DPAG:n 1 päivänä helmikuuta 1999 päivätty kirje BPO:lle (asiakirjat 931 ja 932 komission aineistossa).

⁽⁶⁴⁾ DPAG:n 3 päivänä helmikuuta 1999 päivätty kirje BPO:lle (asiakirjat 929 ja 930 komission aineistossa).

⁽⁶⁵⁾ Fidelity Investmentsin 20 päivänä maaliskuuta 1997 ja 15 päivänä kesäkuuta 1998 päivätty kirjeet saksalaisille asiakkaille (asiakirjat 203—209 komission aineistossa).

⁽⁶⁶⁾ DPAG:n 17 päivänä elokuuta 1998 päivätty kirje eräälle Fidelity Investmentsin postilähetyksen vastaanottajalle (asiakirja 313 komission aineistossa). (”...die Vermutung, daß der Absender dieser Sendungen internationale Regelungen mißbräuchlich verwendet.”)

⁽⁶⁷⁾ Fidelity Investmentsin 12 päivänä lokakuuta 1998 päivätty kirje BPO:lle (asiakirjat 311—312 komission aineistossa).

⁽⁶⁸⁾ Marraskuun 23 päivänä 2000 pidetty kuulemistilaisuus; marraskuun 17 päivänä 2000 päivätty BPO:n muistio, s. 31.

⁽⁶⁹⁾ DPAG:n 20 päivänä heinäkuuta 1998 päivätty vastaus kanteluun, s. 11 (asiakirja 177 komission aineistossa).

⁽⁷⁰⁾ DPAG:n 20 päivänä heinäkuuta 1998 päivätty vastaus kanteluun, s. 13 (asiakirja 179 komission aineistossa).

⁽⁷¹⁾ Komission 3 päivänä maaliskuuta 1999 päivätty tietopyyntö (asiakirja 606 komission aineistossa).

⁽⁷²⁾ DPAG:n 23 päivänä huhtikuuta 1999 päivätty vastaus komission tietopyyntöön, s. 8 (asiakirja 991 komission aineistossa).

- (50) Vastauksessaan komission väitetiedoksiantoon DPAG väitti, ettei se enää pystynyt yksilöimään, mihin postituseriin BPO viittasi. DPAG lisäsi, että vuonna 1997 se oli vastaanottanut Fidelity Investmentsiltä 158 postituserää, jotka sen mukaan kuuluivat UPU:n yleissopimuksen 25 artiklan soveltamisalaan. Pelkästään huhtikuussa 1997 DPAG ”kirjasi” 24 tällaista tapausta ⁽⁷³⁾. Komissiolle toimitetuista asiakirjoista ilmenee, että DPAG pitää yksityiskohtaista kirjanpitoa kaikista Fidelity Investmentsiltä Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulevista postituseristä ⁽⁷⁴⁾. Lisäksi DPAG totesi, että 16 ja 17 päivänä huhtikuuta 1997 päivätyissä kirjeissä viitataan toiseen Fidelity Investmentsin postituserään eikä siihen, josta ilmoitettiin BPO:lle 7 päivänä huhtikuuta 1997 ⁽⁷⁵⁾. DPAG ilmoitti, että kyseinen toinen postituserä pysäytettiin 16 päivänä huhtikuuta 1997 ja toimitettiin eteenpäin seuraavana päivänä ⁽⁷⁶⁾.
- (51) DPAG totesi 2 päivänä toukokuuta 2001 päivätyssä kirjeessään komissiolle uudestaan, että vuoden 1997 puolesta välistä alkaen se ei ollut pysäyttänyt tai viivästyttänyt yhtäkään Fidelity Investmentsin postituserää ja perusteli tätä seuraavalla tavalla:

”Koska Deutsche Post AG:llä oli hallussaan tiedot, jotka olivat välttämättömiä maksuvaatimusten aiheellisuuden todistamiseksi Saksan tuomioistuimissa, Deutsche Post AG:n ei enää tarvinnut tutkia sitä, täyttyivätkö todellisen lähettäjän määritelmää koskevat kriteerit. [...] Postituserät toimitettiin eteenpäin lyhyen ajan kuluessa, sillä Deutsche Postin oli ainoastaan esitettävä niitä koskevat maksuvaatimukset ⁽⁷⁷⁾.”

- (52) Komission pyynnöstä BPO on vahvistanut, että yksikään Fidelity Investmentsin BPO:n kautta Saksaan vuoden 1997 loppupuoliskolla tai sen jälkeen lähettämä postituserä ei sisältänyt näytekappaletta lähetyksestä ⁽⁷⁸⁾. DPAG vahvisti 18 päivänä toukokuuta 2001 komission pyynnöstä, että kyseisiä Fidelity Investmentsin postituseriä pidäteltiin sen aikaa, kun vastaanottajiin otettiin yhteyttä. Heti kun DPAG oli saanut yhdeltä vastaanottajalta näytekappaleen lähetyksestä, lähetykset toimitettiin viipymättä vastaanottajille ⁽⁷⁹⁾.

Gant

- (53) Gant on amerikkalainen vaatemerkki. Gant-vaatteita markkinoidaan yli 30 maassa. Ruotsissa rekisteröity yritys, Pyramid Sportswear AB, on tuotemerkin luvakkeenhaltija Yhdysvaltojen ulkopuolisilla markkinoilla. Yhteisössä Gant-vaatteita myydään valikoitujen jälleenmyyjien ja Gant Store -nimisten liikkeiden kautta. Gant Store -liikkeitä on useissa Euroopan maissa, myös Saksassa. Düsseldorfissa sijaitsevaa Saksan liikettä hoitaa Pyramid Sportswear GmbH, joka on Pyramid Sportswear AB:n kokonaan omistama tytäryhtiö.
- (54) Gant lähettää säännöllisesti kuvastoja rekisteröityneille asiakkaille kaikkialla Euroopassa. Kuvaston voi pyytää myös palauttamalla vastauskortin paikalliseen Gant Store -liikkeeseen. Vastaukset toimitetaan sitten Ruotsiin. Mainosmateriaalia, esimerkiksi kuvastoja, sisältävät massapostitukset lähetetään eurooppalaisille asiakkaille Yhdistyneestä kuningaskunnasta pääasiassa siitä syystä, että 60–70 prosenttia kaikista kuvastopyynnöistä tulee Yhdistyneestä kuningaskunnasta. Massapostitukset tuottaa Pyramid Sportswear Ruotsissa, minkä jälkeen ne kuljetetaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan postitettavaksi BPO:n kautta. Ainoan poikkeuksen muodostavat ruotsalaisille asiakkaille osoitetut lähetykset, joita ei ohjata Yhdistyneen kuningaskunnan kautta.

⁽⁷³⁾ DPAG:n 22 päivänä syyskuuta 2000 päivätty vastaus väitetiedoksiantoon, s. 21.

⁽⁷⁴⁾ BPO:n toimittamat asiakirjat 506 ja 507 komission aineistossa sisältävät jäljennöksiä DPAG:n tietokannasta, joka sisältää yksityiskohtaiset tiedot kaikista pysäytetyistä Fidelity Investmentsin postituseristä (esim. erän numero, pysäyttämispäivä ja lähetysten määrä).

⁽⁷⁵⁾ Ks. asiakirjat 55, 56 ja 60 komission aineistossa.

⁽⁷⁶⁾ DPAG:n 22 päivänä syyskuuta 2000 päivätty vastaus väitetiedoksiantoon, s. 22. Huhtikuun 17 päivänä 1997 päivätyssä faksissa BPO:lle DPAG toteaa, että postilähetys toimitetaan eteenpäin (asiakirja 56 komission aineistossa).

⁽⁷⁷⁾ DPAG:n 2 päivänä toukokuuta 2001 päivätty kirje komissiolle, s. 2. (Da die Informationen, die zur Durchsetzung des Zahlungsanspruches vor deutschen Gerichten benötigt wurden, vorhanden waren, bestand aus Sicht der Deutschen Post AG keine Notwendigkeit, weitere Ermittlungen darüber anzustellen, ob die Voraussetzungen des materiellen Absenderbegriffes erfüllt waren. [...] Die Sendungen waren zeitnah weitergeleitet worden. Es ging lediglich noch darum, die Zahlungsansprüche geltend zu machen.)

⁽⁷⁸⁾ BPO:n 10 päivänä toukokuuta 2001 päivätty kirje komissiolle.

⁽⁷⁹⁾ DPAG:n 18 päivänä toukokuuta 2001 päivätty kirje komissiolle, s. 2.

Vuoden 1996 syyskuvasto

- (55) BPO on viitannut postituserään, joka sisälsi Gant Storen mainoskampanjaan liittyvät syyskuvastot. Kyseiset postilähetykset lähetettiin eurooppalaisille asiakkaille syyskuussa 1996. DPAG ilmoitti 16 päivänä syyskuuta 1996 BPO:lle tämän postituserän pysäyttamisestä⁽⁸⁰⁾. BPO vaati 25 päivänä syyskuuta 1996 DPAG:tä toimittamaan kyseisen postituserän välittömästi eteenpäin⁽⁸¹⁾. Samana päivänä lähettämässään vastauksessa DPAG toisti, että sen mielestä oli kyse A—B—A-edelleenpostituksesta, ja totesi, että kirjeet pysyvät toistaiseksi Köln West -postitoimipaikassa⁽⁸²⁾. Toisessa 26 päivänä syyskuuta 1996 päivätyssä DPAG:n faksissa BPO:lle vahvistetaan, että postituserä oli edelleen DPAG:n hallussa⁽⁸³⁾. Koska kyseisen postituserän jakeluajankohdalla oli merkitystä, BPO suostui maksamaan vaaditun summan sen eteenpäintoimittamisen varmistamiseksi. BPO ei tiedä tämän postituserän tarkkaa pysäyttämisen eikä eteenpäintoimituspäivää.
- (56) DPAG:lle osoitetussa 31 päivänä lokakuuta 1996 päivätyssä kirjeessä Pyramid Sportswear AB:n saksalainen tytäryhtiö valitti siitä, että Gantin syyskuvaston postitusta pidäteltiin kuusi viikkoa ja että BPO:lle ilmoitettiin asiasta vasta 20 päivää sen pysäyttämisen jälkeen. Pyramid Sportswear väitti kirjeessä, että markkinointikampanja epäonnistui tämän kohtuuttoman viivästyksen vuoksi. Monia kuvastossa mainostettuja tuotteita ei enää ollut saatavilla Düsseldorfin liikkeessä. Pyramid Sportswear GmbH vaati sen vuoksi DPAG:tä maksamaan 20 500 euroa korvausta epäonnistuneen mainoskampanjan kustannuksista ja goodwill-arvon menetyksestä⁽⁸⁴⁾. DPAG kieltäytyi maksamasta Pyramid Sportswear GmbH:lle korvausta.
- (57) DPAG piti 20 päivänä heinäkuuta 1998 päivätyssä vastauksessaan kanteluun kiinni kannastaan, jonka mukaan vuoden 1996 postituserän ”todellinen” lähettäjä oli saksalainen tytäryhtiö Pyramid Sportswear GmbH. Tämä arviointi perustui muun muassa siihen, että kuvastoiden mukana oli vastauskupongit, joissa ilmoitettiin Düsseldorfissa sijaitsevan Gant Store -liikkeen osoite. DPAG on vahvistanut, että BPO:lle ilmoitettiin pysäyttamisestä 16 päivänä syyskuuta 1996, mutta se ei ole ilmoittanut, milloin postituserä pysäytettiin. Lisäksi DPAG väitti, että viivästykset johtuivat kokonaan BPO:n haluttomuudesta suostua DPAG:n vaatimuksiin⁽⁸⁵⁾. Vastauksessaan väitetiedoksiantoon DPAG totesi, että komissiolla ei ollut todisteita siitä, milloin DPAG oli pysäyttänyt postituserän, ja väitti, ettei se tiennyt, milloin BPO suostui maksamaan lisämaksun⁽⁸⁶⁾. Lopulta DPAG kuitenkin paljasti, että se toimitti postituserän eteenpäin 4 päivänä lokakuuta 1996⁽⁸⁷⁾.

Vuoden 1998 syyskuvasto

- (58) BPO on toimittanut komissiolle jäljennöksen kirjeestä ja edelleenpostitusta koskevan DPAG:n valvontalomakkeen, jotka molemmat on päivätty 17 päivänä syyskuuta 1998 ja joilla BPO:lle ilmoitettiin kahden Gantin postituserän pysäyttamisestä. Kirjeestä ja lomakkeesta ilmenee molemmista, että kyseiset postituserät, jotka koostuivat yhteensä 2 571 lähetyksestä, oli pysäytetty 27 ja 28 päivänä elokuuta 1998. Syyskuun 17 päivänä 1998 päivätyssä kirjeessä DPAG totesi seuraavaa.

”In the absence of sufficient information about the contents and the real sender we recorded the circumstances and delivered the letters to the addressees.”

(Koska sisällöstä ja todellisesta lähettäjästä ei ole riittävästi tietoja, kirjasimme ylös lähetystä koskevat tiedot ja toimitimme kirjeet vastaanottajille⁽⁸⁸⁾).

⁽⁸⁰⁾ DPAG:n 16 päivänä syyskuuta 1996 päivätty faksi BPO:lle (asiakirjat 66—68 komission aineistossa). Faksissa DPAG väitti havainneensa, että kyse oli Pyramid Sportswear GmbH:n A—B—A-edelleenpostituksesta, joka sisälsi 6 076 lähetystä. DPAG ei ilmoittanut tälle postituserälle mitään valvontanumeroa. Faksin mukana oli jäljennös näytekuoresta, mutta ei itse luetteloa.

⁽⁸¹⁾ BPO:n 25 päivänä syyskuuta 1996 päivätty faksi DPAG:lle (asiakirja 69 komission aineistossa).

⁽⁸²⁾ DPAG:n 25 päivänä syyskuuta 1996 päivätty faksi BPO:lle (asiakirja 71 komission aineistossa).

⁽⁸³⁾ DPAG:n 26 päivänä syyskuuta 1996 päivätty faksi BPO:lle (asiakirja 77 komission aineistossa).

⁽⁸⁴⁾ Pyramid Sportswear GmbH:n 31 päivänä lokakuuta 1996 päivätty kirje DPAG:lle (asiakirjat 64—65 komission aineistossa). Kirjeessä Pyramid Sportswear GmbH selvittää, että Gantin kuvastot lähetetään keskitetysti Yhdistyneestä kunin-gaskunnasta kaikille Gant Store -liikkeille Euroopassa.

⁽⁸⁵⁾ DPAG:n 20 päivänä heinäkuuta 1998 päivätty vastaus kanteluun, s. 15—16 (asiakirjat 181—182 komission aineistossa).

⁽⁸⁶⁾ DPAG:n 22 päivänä syyskuuta 2000 päivätty vastaus väitetiedoksiantoon.

⁽⁸⁷⁾ Jäljennös DPAG:n sisäisestä muistiinpanosta, joka faksattiin DPAG:n sisällä 4 päivänä lokakuuta 1996. Faksissa hyväksytään postituserän lähettäminen eteenpäin BPO:n suostuttua maksamaan lisämaksun. Muistiinpanosta ei kuitenkaan ilmene, toimitettiinko erä todella eteenpäin kyseisenä päivänä. DPAG:n 22 päivänä syyskuuta 2000 päivätty vastaus väitetiedoksiantoon, liite 12.

⁽⁸⁸⁾ DPAG:n 17 päivänä syyskuuta 1998 päivätty kirje ja edelleenpostitusta koskeva valvontalomake (asiakirjat 317—319 komission aineistossa).

- (59) Samassa kirjeessä DPAG vaati BPO:lta 2 827 euron lisämaksua "saatuaan luotettavia tietoja lähetyksen sisällöstä" ⁽⁸⁹⁾. Kyseiset lähetykset sisälsivät Gant Storen syksyn 1998 kuvaston, joka lähetettiin Gantin saksalaisille asiakkaille. Kuvaston tuotanto- ja jakelutapa oli sama kuin vuonna 1996. Palauttaessaan edelleenpostitusta koskevan valvontalomakkeen BPO oli lisännyt siihen seuraavan viestin:

"It is incredible that it has taken DPAG nearly one month to notify us of this stopping to which we do not agree at all!"

(On uskomatonta, että on kestänyt lähes kuukauden ennen kuin DPAG ilmoitti meille tästä pysäyttämisestä, jota emme hyväksy ollenkaan! ⁽⁹⁰⁾)

- (60) Menettelyn erittäin myöhäisessä vaiheessa — 2 päivänä toukokuuta 2001 päivätyssä kirjeessään komissiolle — DPAG totesi, että posti toimitettiin eteenpäin ennen 17 päivää syyskuuta 1998, jolloin edelleenpostitusta koskeva valvontalomake ja kirje lähetettiin BPO:lle. DPAG:n kirjeessä ei ilmoitettu päivää, jona postituserä todella toimitettiin eteenpäin. Sen sijaan DPAG väitti, että DPAG:lla ei enää ollut kiirettä ilmoittaa asiasta BPO:lle, koska postituserä oli jo toimitettu vastaanotajille ⁽⁹¹⁾. Komission pyydettyä lisäselvityksiä, DPAG ilmoitti 18 päivänä toukokuuta 2001, että postituserä toimitettiin eteenpäin 8 päivänä syyskuuta 1998 ⁽⁹²⁾.

Multiple Zones

- (61) BPO toimitti helmikuussa 1999 lisätodisteita Yhdistyneestä kuningaskunnasta lähetetyistä postituseristä, jotka DPAG oli pysäyttänyt viivästyttämällä niitä ja joista se oli veloittanut lisämaksuja. Yksi sen mainitsemista esimerkeistä koski Multiple Zones -nimisen American Extensis Corporation -konsernin kuuluvan yrityksen lähettämää postituserää. Kyseinen postituserä koostui yhteensä 14 166 lähetyksestä ja oli peräisin konsernin Alankomaissa sijaitsevasta pääkonttorista, Plantijn Groep BV:stä. Kirjeissä oli palautusten osalta seuraavat tiedot.

"If undeliverable please return to: / HOL000119E/FS P.O Box 456 / London / EC1A 1QR / United Kingdom."

(Jollei vastaanottajaa tavoiteta, palauttaa osoitteeseen: / HOL000119E/FS P.O Box 456 / London / EC1A 1QR / United Kingdom ⁽⁹³⁾).

- (62) BPO:lle ilmoitettiin faksilla 11 päivänä helmikuuta 1999, että DPAG oli pysäyttänyt Multiple Zonesin postituksen 4 päivänä helmikuuta eli seitsemän päivää aikaisemmin. DPAG vaati yhteensä 18 547 euron lisämaksua ⁽⁹⁴⁾. BPO vastasi samana päivänä palauttamalla edelleenpostitusta koskevan valvontalomakkeen ja suostui maksamaan lisämaksun. BPO oli lisännyt lomakkeeseen seuraavan lausunnon:

"As with all previous cases it is without prejudice to our contention that you do not have the right to stop and surcharge this mail that the British Post Office is prepared to undertake to settle the surcharge levied by Deutsche Post AG in order to secure the immediate release of the mail. We do however reserve the right to recover from you any payments which you have wrongfully demanded."

(Kuten kaikissa aikaisemmissa tapauksissa, British Post Office on valmis maksamaan Deutsche Post AG:n vaatiman lisämaksun postituserän välittömän eteenpäin toimittamisen varmistamiseksi, mutta tämä ei kuitenkaan muuta mitenkään kantaamme, että teillä ei ole oikeutta pysäyttää kyseistä postituserää ja vaatia lisämaksua. Pidätämme itsellemme oikeuden periä takaisin kaikki maksut, jotka olette vaatineet perusteetta ⁽⁹⁵⁾).

- (63) Huolimatta BPO:n lupauksesta maksaa lisämaksu, postituserä toimitettiin eteenpäin vasta 18 päivänä helmikuuta, eli seitsemän päivää BPO:n antaman sitoumuksen jälkeen ja 14 päivää erän pysäyttämisen jälkeen. Asiakas on myöhemmin ilmoittanut BPO:lle, että vastausprosentti tähän postituserään oli Saksassa erittäin alhainen.
- (64) DPAG väitti vastauksessaan komission väitetiedoksiantoon, että kyseisessä postituserässä käytetyissä kirjekuorissa ei ollut tietoja lähettäjistä ⁽⁹⁶⁾. DPAG:n mielestä kirjekuoren takapuolella ilmoitettua Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevaa palautusosoitetta ei voida pitää tällaisena tietona. Kirjeen sisällön perusteella DPAG väitti, että "todellinen" lähettäjä oli saksalainen Multiple Zones GmbH. Vaikka DPAG myönsikin, että lähetyksen sisällössä mainittiin todellisuudessa alankomaalaisen yrityksen Extensis Europen nimi, sen mukaan se, että Multiple Zones GmbH:n nimi oli kirjoitettu suuremmalla kirjasinkoolla, oli yksi niistä seikoista, joiden perusteella lähettäjä katsottiin saksalaiseksi ⁽⁹⁷⁾.

⁽⁸⁹⁾ Syyskuun 17 päivänä 1998 päiväty DPAG:n kirje ja edelleenpostitusta koskeva valvontalomake (asiakirjat 317—319 komission aineistossa).

⁽⁹⁰⁾ Syyskuun 17 päivänä 1998 päiväty edelleenpostitusta koskeva valvontalomake (asiakirja 317 komission aineistossa).

⁽⁹¹⁾ DPAG:n 2 päivänä toukokuuta 2001 päiväty kirje komissiolle, s. 3.

⁽⁹²⁾ DPAG:n 18 päivänä toukokuuta 2001 päiväty kirje komissiolle, s. 3. DPAG ei kuitenkaan toimittanut todisteita, jotka olisivat vahvistaneet edelleenpostituspäivän.

⁽⁹³⁾ DPAG:n 22 päivänä syyskuuta 2000 päiväty vastaus väitetiedoksiantoon, liite 13.

⁽⁹⁴⁾ DPAG:n 11 päivänä helmikuuta 1999 BPO:lle lähettämä edelleenpostitusta koskeva valvontalomake (asiakirja 991, liite 2—1 komission aineistossa).

⁽⁹⁵⁾ Alleviivaus komission. BPO:n 11 päivänä helmikuuta 1999 DPAG:lle palauttama edelleenpostitusta koskeva valvontalomake (asiakirja 992 komission aineistossa).

⁽⁹⁶⁾ DPAG:n 22 päivänä syyskuuta 2000 päiväty vastaus väitetiedoksiantoon, s. 25—26.

⁽⁹⁷⁾ DPAG:n 22 päivänä syyskuuta 2000 päiväty vastaus väitetiedoksiantoon, s. 25—26.

- (65) Lisäksi DPAG väitti, että se pidätteli postituserää 18 päivään helmikuuta 1999 saakka siitä syystä, että BPO ei ilmoittanut suostuvansa maksamaan ilman ehtoja ja koska BPO ei vastannut seuraavien seitsemän päivän kuluessa. DPAG väitti, että jos BPO olisi vastannut nopeammin, DPAG olisi toimittanut postituserän aikaisemmin eteenpäin ⁽⁹⁸⁾. DPAG vahvisti Multiple Zonesin postituserän eteenpäin toimittamisen 18 päivänä helmikuuta 1999 päivättyssä faksissa. DPAG lisäsi faksiin seuraavan huomautuksen:

"Since Royal Mail refuses payment or links payment to certain conditions, which are tantamount to a refusal, we reserve the right to claim payment direct (sic) from the sender."

(Koska Royal Mail kieltäytyy maksamasta tai liittää maksamiseen tiettyjä ehtoja, jotka merkitsevät samaa kuin kieltäytyminen, pidätämme itsellämme oikeuden vaatia maksua suoraan lähettäjältä ⁽⁹⁹⁾).

- (66) Toisessa 20 päivänä helmikuuta 1999 päivättyssä faksissa BPO:lle DPAG totesi seuraavaa:

"We take note of the fact that your priority is not to safeguard the interests of Deutsche Post's customers. ...

The items of the company Multiple Zones Germany GmbH [...] were released on 18.02.99. This regrettable delay was due to the surprising statement of Royal Mail's reservations. We had to change our response procedures in order to safeguard our claims vis-à-vis the senders. We thus tried to contact the senders with a view to clarifying whether the items had been produced in Great Britain or whether they had been transferred there simply for posting.

(On ilmeistä, että Deutsche Postin asiakkaiden etujen turvaaminen ei ole teille ensimmäisenä tärkeysjärjestyksessä. ..."

Multiple Zones Germany GmbH:n [...] lähetykset toimitettiin eteenpäin 18 päivänä helmikuuta 1999. Tämä valitettava viivästyminen johtui Royal Mailin yllättäen esittämistä varauksista.

Meidän oli muutettava menettelyjämme, jotta voisimme turvata vaatimuksemme lähettäjiä kohtaan. Yritimme sen vuoksi saada yhteyden lähettäjiin selvittääksemme, oliko lähetykset tuotettu Isossa-Britanniassa vai oliko ne pelkästään siirretty sinne postittamista varten ⁽¹⁰⁰⁾).

- (67) DPAG totesi 2 päivänä toukokuuta 2001 päivättyssä kirjeessään komissiolle, että koska BPO kieltäytyi maksamasta ilman ehtoja, DPAG:n oli pakko ottaa yhteyttä vastaanottajiin ja pyytää näytteitä kirjeiden sisällöstä voidakseen todistaa lähettäjälle esittämänsä vaatimukset oikeutetuiksi. DPAG:n saatua välttämättöminä pitämänsä todisteet postituserät toimitettiin vastaanottajille 18 päivänä helmikuuta 1999 ⁽¹⁰¹⁾.

Yhdistyneestä kuningaskunnasta saapuvaa ulkomaan kirjepostia koskevat DPAG:n menettelyt

- (68) DPAG:n mukaan Saksaan saapuvan, UPU:n yleissopimuksen 25 artiklan soveltamisalaan kuuluvan ulkomaanpostin määrä on erittäin suuri. DPAG arvioi, että 18 prosenttia kaikesta saapuvasta ulkomaanpostista oli vuonna 1999 UPU:n yleissopimuksen 25 artiklassa tarkoitettua edelleenpostitusta ⁽¹⁰²⁾. DPAG väittää käsittelevänsä joka vuosi noin [$> 5\,000$] (*) massapostituserää, jotka kuuluvat kyseisen artiklan soveltamisalaan. DPAG:n mukaan edelleenpostitukseen luokiteltavien postilähetysten kokonaismäärä oli [$10-20$] * miljoonaa vuonna 1998 ja [$10-20$] * miljoonaa vuonna 1999 ⁽¹⁰³⁾. Pelkästään vuosina 1996–1997 DPAG käsitteli [$> 5\,000$] * tapausta, joissa se sovelsi UPU 1989 -sopimuksen 25 artiklaa BPO:ta vastaan ⁽¹⁰⁴⁾.
- (69) Menettely, jota DPAG soveltaa tarkastellessaan Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulevaa ulkomaan kirjepostia, voidaan kuvailla lyhyesti seuraavalla tavalla ⁽¹⁰⁵⁾:
- (70) Lajittelukeskus tarkastaa saapuvat postituserät määritelläkseen postilähetysten ulkonäön perusteella, voisiko niiden lähettäjä olla kotimainen. Kun DPAG:n mielestä on selvää, että lähettäjä on Yhdistyneestä kuningaskunnasta, lähetykset toimitetaan ilman viivytyksiä vastaanottajille. Sama koskee sellaisia postituseriä, joissa jakeluajankohta on DPAG:n mielestä merkittävä tekijä.

⁽⁹⁸⁾ DPAG:n 23 päivänä huhtikuuta 1999 päivätty kirje (asiakirja 991 komission aineistossa, s. 7) ja DPAG:n 22 päivänä syyskuuta 2000 päivätty vastaus väitetiedoksiantoon.

⁽⁹⁹⁾ Tässä yhteydessä DPAG tarkoittaa lähettäjällä saksalaista yritystä, jota DPAG pitää "todellisenä" lähettäjänä. DPAG:n 18 päivänä helmikuuta 1999 päivätty faksi, jonka otsikkona on "Remailingfallbearbeitung" (asiakirja 992, liite 2–3 komission aineistossa).

⁽¹⁰⁰⁾ Alleviivaus komission. DPAG:n 20 päivänä helmikuuta 1999 päivätty faksi BPO:lle (asiakirja 992, liite 2–3 komission aineistossa).

⁽¹⁰¹⁾ DPAG:n 2 päivänä toukokuuta 2001 päivätty kirje komissiolle, s. 3.

⁽¹⁰²⁾ DPAG:n lehti "Post Forum Spezial", marraskuu 1999, s. 6 (asiakirja 1199 komission aineistossa).

(*) Liikesalaisuudet on poistettu tekstistä.

⁽¹⁰³⁾ DPAG:n 22 päivänä syyskuuta 2000 päivätty vastaus väitetiedoksiantoon, s. 31.

⁽¹⁰⁴⁾ DPAG:n 22 päivänä syyskuuta 2000 päivätty vastaus väitetiedoksiantoon, s. 24.

⁽¹⁰⁵⁾ DPAG:n 24 päivänä huhtikuuta 1999 päivätty vastaus komission 11 artiklan mukaiseen tietopyyntöön (asiakirja 991 komission aineistossa). Lisäksi DPAG on käsitellyt samaa kysymystä 22 päivänä syyskuuta 2000 päivättyä vastauksessaan komission väitetiedoksiantoon ja 23 päivänä marraskuuta 2000 pidetyssä kuulemistilaisuudessa.

- (71) Jos DPAG epäilee, että postituserän lähettäjä on kotimainen (DPAG:n oman ”todellisen” lähettäjän määritelmän perusteella), postituserä pysäytetään ja noin kymmeneen vastaanottajaan otetaan yhteyttä postitse ja niitä pyydetään toimittamaan DPAG:lle näytekappale lähetyksestä ⁽¹⁰⁶⁾. DPAG on vahvistanut, että yhteyden ottaminen vastaanottajiin postitse ja kirjallisen suostumuksen saaminen niiltä postilähetyksen avaamiseen kestää keskimäärin 5—6 työpäivää ⁽¹⁰⁷⁾. Myös eräissä DPAG:n vuonna 1996 BPO:lle lähettämässä faksissa vahvistetaan, että tämä menettely kestää usein viikon. Faksissa DPAG totesi seuraavaa:

”The above-mentioned mail was stopped on December 10th. We checked it by asking some addressees (sic) about the contents. This checking lasted one week and we informed you on December 17th.”

(Edellä mainittu postituserä pysäytettiin 10 päivänä joulukuuta. Tarkastimme sen kysymällä joiltakin vastaanottajista sisällöstä. Tämä tarkastus kesti viikon, ja ilmoitimme teille asiasta 17 päivänä joulukuuta ⁽¹⁰⁸⁾).

- (72) Sen jälkeen kun DPAG on todennut, että kyseessä on sen mielestä kotimainen lähettäjä, BPO:lle lähetetään faksilla ns. edelleenpostitusta koskeva valvontalomake ⁽¹⁰⁹⁾. Tässä lomakkeessa ilmoitetaan muun muassa DPAG:n postituserälle antama numero, postituserän pysäyttämispäivä, väitetyn kotimaisen lähettäjän nimi ja vaaditun lisämaksun suuruus. BPO:ta pyydetään palauttamaan lomake ja ilmoittamaan näkemyksensä postituserän alkuperästä. Vasta sen jälkeen kun BPO on suostunut maksamaan vaaditun summan, DPAG toimittaa pysäytetyt postituserät eteenpäin.
- (73) Komissio on pyytänyt DPAG:tä arvioimaan soveltamiensa menettelyjen keskimäärin aiheuttaman viivästyksen (eli kuinka kauan aikaa kuluu, kun postituserä pysäytetään, sen sisältö tutkitaan, BPO:lle ilmoitetaan asiasta, BPO:lta saadaan suostumus kustannusten lisäämiselle ja postituserä toimitetaan eteenpäin). DPAG totesi 24 päivänä huhtikuuta 1999 päivätyssä vastauksessaan komissiolle, että koska BPO ei pystynyt vastaamaan nopeasti DPAG:n vaatimuksiin, sen keskimääräinen vastausaika oli viikon, mikä pidensi entisestään pysäytettyjen postituserien viivästymistä ⁽¹¹⁰⁾. Sellaisia postituseriä, joiden lähettäjän ei ole todistettu olevan Yhdistyneestä kuningaskunnasta, ei kuljeteta eteenpäin ennen kuin lähtömaan postitoiminnan harjoittaja tai se saksalainen yritys, jonka DPAG katsoo olevan lähettäjä, on antanut sitovan lupauksen maksaa vaadittu summa. Tällaisissa tapauksissa postituserän jakelu voi viivästyä vielä toisenkin viikon ⁽¹¹¹⁾.
- (74) Vuoden 1997 jälkipuoliskolla DPAG otti käyttöön toisen menetelmän käsitellessään väitettyä A—B—A-edelleenpostitusta. Edelleenpostitusta koskevan valvontalomakkeen käyttämisen sijasta DPAG kirjasi ylös postituserää koskevat tiedot, jonka jälkeen erä toimittiin vastaanottajille. DPAG:n mukaan kirjaamiseen sisältyy saapumispäivän, postilähetyksen lukumäärän sekä niiden painon ja koon kirjaaminen ylös ⁽¹¹²⁾. DPAG väitti 23 päivänä huhtikuuta 1999 päivätyssä vastauksessaan komission tietopyyntöön, että kaikki tällä tavoin käsitellyt postituserät olivat niin sanottua sähköistä edelleenpostitusta, ja lähetykset kuljetettiin ja jaettiin vastaanottajille ilman viivytyksiä ⁽¹¹³⁾. DPAG:n BPO:lle lähettämien kirjeiden mukaan näytekappaleita tästä postituserästä avattiin ja tutkittiin ennen lähetyksen toimittamista eteenpäin. DPAG näyttää jonkin aikaa käyttäneen molempia menettelyjä samanaikaisesti ⁽¹¹⁴⁾.

⁽¹⁰⁶⁾ Marraskuun 23 päivänä 2000 pidetyssä kuulemistilaisuudessa DPAG paljasti niiden vastaanottajien summittaisen määrän, joihin otetaan yhteyttä postituserän pysäyttämisen jälkeen; aikaisemmin DPAG ei ollut ilmoittanut tätä tietoa.

⁽¹⁰⁷⁾ DPAG:n 23 päivänä marraskuuta 2000 pidetyssä kuulemistilaisuudessa antama vastaus suoraan kysymykseen.

⁽¹⁰⁸⁾ DPAG:n 18 päivänä joulukuuta 1996 päiväty Super Fotoa koskeva faksi BPO:lle (BPO:n 17 päivänä marraskuuta 2000 päiväty muistio, liite 1).

⁽¹⁰⁹⁾ Edelleenpostitusta koskeva valvontalomake otettiin käyttöön lokakuussa 1996. BPO:n 22 päivänä helmikuuta 1999 päiväty muistio, s. 2 (asiakirja 548 komission aineistossa).

⁽¹¹⁰⁾ DPAG:n 26 päivänä huhtikuuta 1999 päiväty vastaus komission tietopyyntöön (asiakirja 991 komission aineistossa).

⁽¹¹¹⁾ DPAG:n 26 päivänä huhtikuuta 1999 päiväty vastaus komission tietopyyntöön (asiakirja 991 komission aineistossa). Huom. Soveltamalla tätä menettelyä DPAG itse asiassa asettaa todistusvelvollisuuden lähettävälle postilaitokselle ja sille saksalaiselle yritykselle, jonka DPAG katsoo olevan lähettäjä. DPAG toimittaa postilähetykset ulkomaanmaksulla ainoastaan silloin, jos nämä voivat todistaa lähettäjän olevan ulkomailta.

⁽¹¹²⁾ DPAG:n 2 päivänä toukokuuta 2001 päiväty kirje komissiolle, s. 2. Huom. DPAG:n käyttämässä edelleenpostitusta koskevassa valvontalomakkeessa ei mainita saapumispäivää vaan aina pysäyttämispäivä.

⁽¹¹³⁾ DPAG:n 23 päivänä huhtikuuta 1999 päiväty vastaus komission tietopyyntöön, s. 8 (asiakirja 991 komission aineistossa).

⁽¹¹⁴⁾ BPO:n 22 päivänä helmikuuta 1999 päiväty muistio, s. 2.

- (75) Pelkästään vuonna 1997 DPAG pysäytti ja tutki [...] Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulevaa postilähetystä. Seuraavana vuonna määrä oli noussut [$> 1\,000\,000$] (*) lähetykseen, mikä tarkoittaa noin [...] prosentin nousua. DPAG:n mukaan pysäytettyjen postituserien jyrkkä nousu selittyy sillä, että BPO aloitti vuonna 1999 suuren markkinointikampanjan, joka oli suunnattu saksalaisille yrityksille ja kannusti niitä ohjaamaan kotimaanpostinsa Yhdistyneen kuningaskunnan kautta. DPAG katsoo, että BPO:n väitetyt markkinointiponnistelut Saksassa pakottivat DPAG:n tehostamaan Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulevan ulkomaanpostin tutkintaa ⁽¹¹⁵⁾.

F. Maksuista sopiminen

- (76) BPO ja DPAG ilmoittivat 17 päivänä lokakuuta 2000 päässeensä sopimukseen riitansa maksuja koskevista seikoista tekemällä kirjallisen sopimuksen ⁽¹¹⁶⁾. Sopimisajankohtana BPO maksoi DPAG:lle [...] euroa ⁽¹¹⁷⁾. BPO:n mukaan kokonaissumma, johon DPAG katsoi itsellään olevan oikeus, oli tuolloin noussut [...] euroon ⁽¹¹⁸⁾. Sopimuksessa osapuolet sopivat seuraavaa:
- i) [...]
 - ii) [...]
 - iii) [...]
- (77) Osapuolet totesivat, että ne ovat edelleen eri mieltä UPU:n yleissopimuksen 25 artiklan soveltamisesta ja sen soveltamisesta EU:ssa ja että BPO ei vetäisi pois komissiolle tekemänsä kantelua ⁽¹¹⁹⁾.

G. Sitoumus

- (78) DPAG antoi 1 päivänä kesäkuuta 2001 seuraavan sitoumuksen komissiolle.
- "i) Deutsche Post AG ei vetoa UPU 1994 -sopimuksen 25 artiklassa tai UPU 1999 -sopimuksen 43 artiklassa vahvistettuihin oikeuksiin, kun on kyse komission päätöksessä (32, 34, 41, 53, 54, 61, 110 ja 114—117 kohta) kuvailtujen kaltaisista kirjelähetyksistä, jotka on tuotettu Saksan ulkopuolella ja toimitetaan Deutsche Post AG:lle sellaisista maista, joissa postitoiminnan harjoittajat maksavat päätemaksuja, jotka ovat vähintään yhtä suuria kuin REIMS II -sopimuksen nykyisessä ja tulevilla versioissa kunkin postituserän toimitusajankohtana määrätty vakiosumma.
 - ii) Tämän vuoksi Deutsche Post AG toteaa, että se ei vaadi kotimaan postimaksun maksamista UPU 1994 -sopimuksen 25 artiklan tai UPU 1999 -sopimuksen 43 artiklan nojalla edellä i) kohdassa kuvailtujen kirjelähetyksen käsittelystä eikä palauta tällaisia lähetyksiä. Jos on epäilyjä tämän sitoumuksen soveltamisesta tietyssä tapauksessa, Deutsche Post AG liittyy enintään 50 yksittäisen lähetyksen mukaan lähetyksen ulkopuolelle vastaanottajalle osoitetun saatekirjeen, jossa vastaanottajaa pyydetään toimittamaan Deutsche Post AG:lle avattu näyttekappale todisteeksi. Deutsche Post AG toimittaa myös nämä lähetykset eteenpäin ilman viivästyksiä.
 - iii) Vaihtoehtona ii) kohdassa kuvaillulle menettelylle Deutsche Post toimittaa kaikki i) kohdassa kuvaillut kirjelähetykset välittömästi eteenpäin ja jakelee ne kotimaisille vastaanottajille, jos lähetävä ulkomainen postitoiminnan harjoittaja antaa toimituksen yhteydessä Deutsche Post AG:lle vähintään yhden avatun näytteen, jonka sisältö vastaa postituserän kirjeiden sisältöä.
 - iv) Tämä sitoumus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua asiassa N:o COMP/36.915 — Deutsche Post AG — ulkomaanpostin pysäyttäminen — tehdyn komission päätöksen tiedoksiantamisesta ⁽¹²⁰⁾."

⁽¹¹⁵⁾ DPAG:n 26 päivänä huhtikuuta 1999 päivätty vastaus komission tietopyyntöön (asiakirja 991 komission aineistossa). Komission kysyessä asiasta BPO totesi seuraavaa: BPO:lla on kahdeksan myyntiedustajaa, jotka toimivat Saksassa ja markkinoivat palveluja saksalaisille asiakkaille. BPO tarjoaa ainoastaan Saksan lainsäädännössä sallittuja palveluja. Se ei tietoisesti salli saksalaisten asiakkaiden, joiden postilähetykset on tuotettu Saksassa, postittaa lähetyksiään Yhdistyneen kuningaskunnan kautta takaisin Saksaan. Yrityksen toimintalinjan mukaista on kieltäytyä tällaisista postituseristä. BPO kiistää väitteen, jonka mukaan se olisi kannustanut saksalaisia asiakkaita harjoittamaan A—B—A-edelleenpostitusta.

⁽¹¹⁶⁾ BPO:n ja DPAG:n välinen päiväämätön sopimus. Tämän sopimuksen määräykset tulivat voimaan 1 päivänä lokakuuta 2000. Osapuolet sopivat tarkastelevansa uudelleen sopimuksen ehtoja 12 kuukauden kuluttua, ja sopimuksen soveltaminen lakkaa, jos uudelleentarkastelussa ei päästä yhteisymmärrykseen.

⁽¹¹⁷⁾ [...] Englannin puntia. Euroopan keskuspankin julkaisema keskimääräinen vaihtokurssi vuonna 2000. BPO:n 7 päivänä maaliskuuta 2001 päivätty kirje komissiolle.

⁽¹¹⁸⁾ [...] miljoonaa Saksan markkaa. BPO:n 7 päivänä maaliskuuta 2001 päivätty kirje komissiolle.

⁽¹¹⁹⁾ Päiväämätön sopimus; BPO:n 17 päivänä lokakuuta 2000 päivätty kirje komissiolle.

⁽¹²⁰⁾ DPAG:n 1 päivänä kesäkuuta 2001 päivätty kirje komissiolle.

H. Menettely*Menettelyn eteneminen*

- (79) Komission tutkimuksen ja muodollisen menettelyn päävaiheet voidaan tiivistää seuraavasti (sellaisia kirjoja, jotka ovat erityisen tärkeitä tätä asiaa koskevassa menettelyssä, kuvaillaan lyhyesti alaviitteessä).
- 4.2.1998: Kantelun tekeminen.
 - 20.7.1998: DPAG:n vastaus kanteluun.
 - 21.10.1998: Tietoja BPO:lta.
 - 8.12.1998: Tietopyyntö BPO:lle.
 - 21.1.1999: BPO:n vastaus tietopyyntöön.
 - 22.2.1999: Tietoja BPO:lta.
 - 1.3.1999: Tietopyyntö DPAG:lle.
 - 2.3.1999: Tietopyyntö American Express Services Europe Ltd:lle.
 - 23.4.1999: DPAG:n vastaus tietopyyntöön.
 - 16.4.1999: Tietoja DPAG:lta.
 - 27.4.1999: American Express Services Europe Ltd:n vastaus tietopyyntöön.
 - 2.6.1999: American Express Services Europe Ltd:n täydentävä vastaus tietopyyntöön.
 - 25.5.2000: Väitetiedoksiannon antaminen.
 - 30.5.2000: DPAG:n kirje kilpailuasioista vastaavalle komission jäsenelle.
 - 9.6.2000: DPAG:n kirje komissiolle ⁽¹²¹⁾.
 - 14.6.2000: DPAG:n kirje komissiolle.
 - 21.6.2000: Komission kirje DPAG:lle ⁽¹²²⁾.
 - 26.6.2000: DPAG:lle annettiin lupa tutustua asiakirjoihin.
 - 13.7.2000: DPAG:n kirje komissiolle ⁽¹²³⁾.
 - 20.7.2000: BPO:n kirje komissiolle.
 - 24.7.2000: BPO:n kirje komissiolle.
 - 27.7.2000: Komissaarin kirje DPAG:lle.
 - 27.7.2000: Komission kirje DPAG:lle ⁽¹²⁴⁾.
 - 4.8.2000: DPAG:n kirje komissiolle ⁽¹²⁵⁾.
 - 8.8.2000: Komission kirje DPAG:lle ⁽¹²⁶⁾.
 - 16.8.2000: Komission kirje DPAG:lle ⁽¹²⁷⁾.
 - 22.9.2000: DPAG:n vastaus väitetiedoksiantoon.
 - 17.10.2000: BPO:n kirje komissiolle ⁽¹²⁸⁾.
 - 17.11.2000: Tietoja BPO:lta.
 - 23.11.2000: Kuulemistilaisuus.
 - 11.12.2000: Tietoja DPAG:lta.
 - 11.12.2000: Tietoja PTT Post B.V:lta ⁽¹²⁹⁾.
 - 11.12.2000: Tietoja Center Parcs N.V:lta ⁽¹³⁰⁾.

⁽¹²¹⁾ DPAG pyysi kirjeessä neljän kuukauden aikaa väitetiedoksiantoon vastaamiseen.

⁽¹²²⁾ Komissio kieltäytyi myöntämästä DPAG:lle enempää aikaa niiden 13 viikon lisäksi, jotka sille oli jo myönnetty (tavallinen kahdeksan viikkoa ja lisäksi elokuun lomakuukausi).

⁽¹²³⁾ Kilpailun pääosaston pääjohtajalle osoitetussa kirjeessä DPAG pyysi komissiota lopettamaan menettelyn DPAG:tä vastaan väitettyjen menettelyyn liittyvien virheiden vuoksi.

⁽¹²⁴⁾ Komissio vastasi DPAG:n väitteisiin, joiden mukaan olisi tapahtunut menettelyvirheitä.

⁽¹²⁵⁾ Kirjeessä DPAG väitti muitakin menettelyvirheitä tapahtuneen, toisti menettelyn lopettamista koskevan pyyntönsä ja pyyntönsä saada lisää aikaa väitetiedoksiantoon vastaamiseen.

⁽¹²⁶⁾ Kuulemismenettelyistä vastaava neuvonantaja myönsi vastauksessaan DPAG:lle kolmen viikon lisääjän (yhteensä 16 viikkoa).

⁽¹²⁷⁾ Komissio vastasi DPAG:n väitteisiin, joiden mukaan olisi tapahtunut menettelyvirheitä.

⁽¹²⁸⁾ Kirjeessä komissiolle ilmoitettiin, että DPAG ja BPO olivat päässeet sopimukseen maksuista.

⁽¹²⁹⁾ PTT Post B.V. osallistui kuulemistilaisuuteen asianomaisena kolmantena asetuksen N:o 17/19 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ja asetuksen (EY) N:o 2842/98 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

⁽¹³⁰⁾ Center Parcs N.V. osallistui kuulemistilaisuuteen asianomaisena kolmantena asetuksen N:o 17/19 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ja asetuksen (EY) N:o 2842/98 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

- 19.1.2001: Komission kirje BPO:lle ⁽¹³¹⁾.
- 29.1.2001: Komission kirje DPAG:lle.
- 5.2.2001: Komission kirje DPAG:lle ⁽¹³²⁾.
- 6.2.2001: DPAG:n kirje komissiolle.
- 13.2.2001: DPAG:n kirje komissiolle.
- 14.2.2001: DPAG:n kirje komissiolle.
- 27.2.2001: Komission kirje DPAG:lle.
- 2.3.2001: Komission kirje DPAG:lle ⁽¹³³⁾.
- 12.3.2001: BPO:n kirje komissiolle.
- 14.3.2001: DPAG:n kirje komissiolle.
- 16.3.2001: DPAG:n kirje komissiolle ⁽¹³⁴⁾.
- 27.3.2001: Komission kirje DPAG:lle ⁽¹³⁵⁾.
- 9.4.2001: Komission kirje DPAG:lle ⁽¹³⁶⁾.
- 26.4.2001: DPAG:n kirje komissiolle.
- 2.5.2001: DPAG:n kirje ⁽¹³⁷⁾.
- 18.5.2001: DPAG:n kirje komissiolle ⁽¹³⁸⁾.
- 1.6.2001: DPAG:n sitoumus toimitetaan komissiolle.

Puolustautumisoikeudet

- (80) Menettelyn aikana DPAG on väittänyt, että sen puolustautumisoikeuksia on loukattu. Nämä väitteet, jotka DPAG esitti useissa komissiolle lähettämässään kirjeissä, vastauksessaan väitetiedoksiantoon ja kuulemistilaisuudessa, sisälsivät seuraavat tekijät:
- i) DPAG väitti useita asiakirjoja puuttuneen aineistosta, joka annettiin sen käyttöön 26 päivänä kesäkuuta 2000.
 - ii) BPO:n 21 päivänä lokakuuta 1998 komissiolle lähettämää muistiota ei välittömästi toimitettu DPAG:lle.
 - iii) Syyttömäksi todistavia asiakirjoja oli tahallisesti poistettu aineistosta, joka annettiin DPAG:n käyttöön ⁽¹³⁹⁾.
 - iv) DPAG:lle ei annettu riittävästi aikaa valmistella puolustustaan komission esittämiä väitteitä vastaan.
- (81) Komissio toteaa edellä esitetyistä väitteistä seuraavaa.
- i) Komissio on varmistanut, että yhtä tapausta lukuun ottamatta asiakirjat, joiden DPAG väitti puuttuneen, olivat itse asiassa aineistossa ajankohtana, jolloin se annettiin DPAG:n käyttöön. Asiakirjojen väitetty puuttuminen oli näin ollen seurausta DPAG:n edustajien kopiointissa tekemistä virheistä. Lisäksi useat niistä asiakirjoista, joiden väitettiin puuttuneen, olivat peräisin DPAG:ltä itseltään tai DPAG oli aikaisemmin saanut ne. Ainoastaan yksi asiakirja oli vahingossa poistettu aineistosta kyseisenä ajankohtana, nimittäin DPAG:n komissiolle 16 päivänä huhtikuuta 1999 lähettämä kuusisivuinen faksi. Sen lisäksi että DPAG:n on täytynyt tuntea tarkkaan oman faksinsa sisältö, kaikkia DPAG:n kyseisessä faksissa esille ottamia seikkoja käsiteltiin komission väitetiedoksiannossa, mikä tarkoittaa sitä, että se oli olennainen osa aineistoa, johon komission väitteet perustuivat.

⁽¹³¹⁾ Tähän kirjeeseen oli liitetty DPAG:n 11 päivänä joulukuuta 2000 lähettämästä kirjeestä toisinto, josta oli poistettu luottamukselliset tiedot.

⁽¹³²⁾ Tähän kirjeeseen oli liitetty BPO:n 17 päivänä marraskuuta 2000 lähettämästä kirjeestä toisinto, josta oli poistettu luottamukselliset tiedot.

⁽¹³³⁾ Tähän kirjeeseen oli liitetty otteita komission päätösluonnoksesta, joka sisälsi lisätietoja.

⁽¹³⁴⁾ DPAG pyysi, että se saisi yhteensä kaksi kuukautta aikaa lähettää huomautuksensa 2 päivänä maaliskuuta 2001 sille lähetetyistä päätösluonnoksen otteista.

⁽¹³⁵⁾ Komissio myönsi DPAG:lle kahden viikon lisäajan (eli yhteensä viisi viikkoa) huomautusten esittämiseksi päätösluonnoksen otteista.

⁽¹³⁶⁾ DPAG:n pyynnöstä komissio myönsi DPAG:lle toisen kahden viikon lisäajan (eli yhteensä seitsemän viikkoa) huomautusten esittämiseksi päätösluonnoksen otteista.

⁽¹³⁷⁾ Kirje sisälsi DPAG:n huomautukset 2 päivänä maaliskuuta 2001 lähetettyihin otteisiin komission päätösluonnoksesta.

⁽¹³⁸⁾ Kirje sisälsi komission pyytämiä selvennyksiä joihinkin 2 päivänä toukokuuta 2001 toimitettuihin huomautuksiin.

⁽¹³⁹⁾ DPAG:n vastaus väitetiedoksiantoon, s. 4.

- ii) BPO:n 21 päivänä lokakuuta 1998 päivätty muistio oli mukana aineistossa, joka annettiin DPAG:n käyttöön. Komissiolla ei ole velvoitetta toimittaa asiakirjoja vastaajalle ennen muodollisen menettelyn aloittamista ⁽¹⁴⁰⁾.
 - iii) Vaikka DPAG:tä pyydettiin erityisesti perustelemaan vakavaa väitettään, jonka mukaan syyttömäksi todistavia asiakirjoja oli poistettu aineistosta, DPAG ei ole tehnyt niin.
 - iv) DPAG:lle annettiin 16 viikkoa aikaa valmistella vastaustaan komission väitetiedoksiantoon tavalisen määräajan ollessa kahdeksan viikkoa. DPAG:n pyynnöstä kuulemistilaisuutta lykättiin neljä viikkoa. DPAG:lle annettiin neljä viikkoa lisää aikaa (alussa annetun kolmen viikon lisäksi) valmistella päätösluonnoksen otteita koskevia huomautuksia.
- (82) Edellä mainitun perusteella komissio katsoo, että DPAG:n puolustautumisoikeuksia ei ole loukattu menettelyn aikana.

II OIKEUDELLINEN ARVIOINTI

A. EY:n perustamissopimuksen 82 artikla

- (83) EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan määräykset koskevat DPAG:n kaltaisia kansallisia postilaitoksia, koska ne ovat yrityksiä, jotka maksua vastaan harjoittavat taloudellista toimintaa, eli tarjoavat postipalveluja.

B. Merkitykselliset markkinat

Merkitykselliset tuotemarkkinat

- (84) Käsiteltävänä oleva asia koskee Yhdistyneestä kuningaskunnasta lähetettävän tavallisen ulkomaan kirjepostin — ei pikapostin — toimittamista Saksassa oleville vastaanottajille ⁽¹⁴¹⁾. Toimitus voidaan jakaa kaksiin erillisiin tuotemarkkinoihin:
- i) yhden jäsenvaltion laajuiset lähtevän ulkomaan kirjepostin markkinat, joilla postitoiminnan harjoittajat keräävät lähtevän postin toimitettavaksi toisessa jäsenvaltiossa oleville vastaanottajille, ja
 - ii) yhden jäsenvaltion laajuiset saapuvan ulkomaan kirjepostin markkinat, joilla vastaanottavan maan kansallinen postilaitos ja muut postitoiminnan harjoittajat tarjoavat jakelupalveluita.
- (85) Käsiteltävänä oleva asia koskee toimintaa jälkimmäisillä markkinoilla. Koska postimonopolin ulkopuolelle jäävän saapuvan ulkomaanpostin jakelun alalla on vain erittäin vähän kilpailua, ei ole tarpeen määritellä kapeampia merkityksellisiä tuotemarkkinoita. Näin ollen merkitykselliset tuotemarkkinat ovat saapuvan ulkomaan kirjepostin kuljetus- ja jakelumarkkinat.

Merkitykselliset maantieteelliset markkinat

- (86) Postimarkkinat ovat pääosin maanlaajuisia. Tämä koskee erityisesti toimituksen jakeluvaiheita, koska useimmissa jäsenvaltioissa vakiintuneelle postitoiminnan harjoittajalle on varattu laajamittainen monopoli. Saapuvan ulkomaanpostin alalla jakeluvaihtoehtojen puuttuminen tekee kilpailutilanteesta samanlaisen myös monopolin raja-arvojen ylittyessä. Käsiteltävänä oleva asia koskee DPAG:n toimintaa Saksan markkinoilla. Sen vuoksi merkityksellisten maantieteellisten markkinoiden on katsottava olevan kansalliset.

Päätelmä

- (87) Komissio katsoo, että käsiteltävänä olevassa asiassa merkitykselliset markkinat ovat Saksaan saapuvan ulkomaan kirjepostin kuljetus- ja jakelumarkkinat ⁽¹⁴²⁾.

⁽¹⁴⁰⁾ Komission tiedonanto sisäisistä menettelysäännöistä käsiteltäessä pyyntöjä saada tutustua asiakirjoihin EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan, EHTY:n perustamissopimuksen 65 ja 66 artiklan sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 soveltamistapauksissa, EYVL C 23, 23.1.1997, s. 3.

⁽¹⁴¹⁾ Kuten jo kuvailtiin, osa postilähetyksistä lähetettiin jostakin muusta jäsenvaltiosta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, josta BPO toimitti ne edelleen saksalaisille vastaanottajille (A—B—C-edelleenpostitus). Lähetysten jälkimmäinen osa (maasta B maahan C) ei kuitenkaan eroa tavallisesta ulkomaan A—B-postituksesta.

⁽¹⁴²⁾ Markkinoiden määrittely noudattaa komission aikaisempia päätöksiä, esim. asiassa REIMS II, ks. alaviite 18.

C. Määrävä markkina-asema

- (88) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan yrityksen, jolla on lainmukainen monopoli huomattavassa osassa yhteisöä, voidaan katsoa olevan EY:n perustamissopimuksen 82 artiklassa tarkoitettussa määrävässä asemassa⁽¹⁴³⁾. DPAG:lle on myönnetty laajamittainen yksinomainen toimilupa Saksaan saapuvan ulkomaan kirjepostin kuljetukseen ja jakeluun. Yksinoikeuksensa ansiosta DPAG on ainoa postitoiminnan harjoittaja, jolla on hallussaan koko Saksan kattava julkinen postiverkko.
- (89) Vastauksessaan komission väitetiedoksiantoon DPAG väitti, että komission arviointi DPAG:n markkina-asemasta oli riittämätön ja että komissio ei ole pystynyt osoittamaan DPAG:n olevan määrävässä asemassa. DPAG:n mukaan Saksan postimonopoli on vain osittainen⁽¹⁴⁴⁾. Koska DPAG:n monopoli ei kata massapostituksia, joissa kukin postilähetys painaa yli 50 grammaa, postitukset, joita käsiteltävänä oleva asia koskee, kuuluvat markkinasegmenttiin, jossa monopolilla "ei ole lainkaan tai on vain hyvin vähän merkitystä", DPAG totesi. Komissio ei myöskään ollut ottanut huomioon DPAG:n kilpailijoiden asemaa, mahdollisuuksia kiertää DPAG:n monopoli eikä BPO:n tasapainottavaa markkinavoimaa⁽¹⁴⁵⁾.
- (90) DPAG ei ole toimittanut komissiolle mitään tietoja asemastaan Saksaan saapuvan ulkomaan kirjepostin markkinoilla. Noin 27 prosenttia (arvolla mitattuna) Saksan koko kirjemarkkinoista — joista merkitykselliset markkinat muodostavat osan — on teoriassa avoinna kilpailulle⁽¹⁴⁶⁾. Vuonna 1998 DPAG:n kilpailijoiden osuus tällä kilpailulle avoimella markkinasegmentillä oli ainoastaan 2 prosenttia. Tuona vuonna DPAG:n osuus kirjeiden kokonaismarkkinoista (monopolipalvelut mukaan luettuina) oli siis yli 99 prosenttia⁽¹⁴⁷⁾. Saksan kansallinen sääntelyviranomainen on vahvistanut luvun ja arvioinut DPAG:n markkinaosuuden olleen näillä markkinoilla 99,2 prosenttia vuonna 1998 ja 98,7 prosenttia vuonna 1999⁽¹⁴⁸⁾.
- (91) DPAG:n väite, jonka mukaan postitukset, joita käsiteltävänä oleva asia koskee, kuuluvat markkina-segmenttiin, jossa monopolilla "ei ole lainkaan tai on vain hyvin vähän merkitystä", ei pidä paikkansa.
- (92) Ensinnäkin, suuri osa riidanalaisista postituksista lähetettiin ennen 1 päivää tammikuuta 1998 (jolloin monopolin piiriin kuuluvien massapostitusten painoraja laskettiin 100 grammasta 50 grammaan). Valtaosa postipalvelutuloista kertyy alempien painoluokkien lähetyksistä. Kun monopoliraja on 100 grammaa, jää keskimäärin noin 88 prosenttia kirjetuloista monopolille, kun taas 50 gramman raja jättää monopolille noin 77 prosenttia⁽¹⁴⁹⁾. Määrällä mitattuna vielä suurempi osuus kirjemarkkinoista jää yksinomaan vakiintuneelle postitoiminnan harjoittajalle⁽¹⁵⁰⁾. Ainoastaan murto-osa saapuvasta massakirjepostista ylittää monopolirajan.
- (93) Toiseksi, ainoastaan samansisältöiset massalähetykset jäävät DPAG:n monopolin ulkopuolelle. Saksan postilain mukaan lähetykset voivat poiketa toisistaan ainoastaan hyvin vähäisessä määrin, jotta niitä voidaan pitää samansisältöisinä⁽¹⁵¹⁾. Säännös estää suurta osaa yli 50 grammaa (100 grammaa ennen vuotta 1998) painavista postilähetyksistä putoamasta monopolin ulkopuolelle. Näin ollen huomattava osa postituksista, joita käsiteltävänä oleva asia koskee, kuuluu DPAG:n monopolin piiriin.

⁽¹⁴³⁾ Ks. esim. asia C-179/90, *Merci Convenzionali Porto di Genoa SpA v. Siderurgica Gabrielli SpA*, tuomio 10.12.1991 (Kok. 1991, s. I-5889, 14 kohta); asia C-41/90, *Klaus Höfner ja Fritz Elser v. Mactrotron GmbH*, tuomio 23.4.1991 (Kok. 1991, s. I-1979, 14 kohta); asia C-320/91, *Paul Corbeau*, tuomio 19.5.1993 (Kok. 1993, s. I-2533, 9 kohta).

⁽¹⁴⁴⁾ Seuraavat markkinasegmentit eivät kuulu DPAG:n yksinomaisen toimiluvan piiriin: yli 200 grammaa painavat postilähetykset, postilähetykset, joiden postimaksu ylittää perusmaksun viisinkertaisesti, yli 50 grammaa painavat samansisältöiset massapostilähetykset ja lisäarvolliset palvelut. Postgesetz-lain 51 §.

⁽¹⁴⁵⁾ DPAG:n vastaus väitetiedoksiantoon, s. 27–28.

⁽¹⁴⁶⁾ KEP Nachrichten, No. 51/17, joulukuu 1999 (asiakirja 1146 komission aineistossa).

⁽¹⁴⁷⁾ KEP Nachrichten.

⁽¹⁴⁸⁾ RegTP:n vuoden 2000 puolivälin kertomus, joka on julkaistu sen www-sivustossa (www.regtp.de).

⁽¹⁴⁹⁾ "Study on the Weight and Price Limits of the Reserved Area in the Postal Sector", CT Conin tekemä selvitys, jonka komissio julkaisi marraskuussa 1998, s. 33–34.

⁽¹⁵⁰⁾ Raskaammista painoluokista kertyvien tulojen suhteellinen osuus on suurempi kuin vastaava määrällinen osuus.

⁽¹⁵¹⁾ Postgesetz-lain 51 §:n 2 momentti.

- (94) Kolmanneksi, todellisuudessa DPAG kuljettaa ja jakelee suurimman osan samansisältöisistä massa-postilähetyksistä, jotka painavat yli 50 grammaa (100 grammaa ennen vuotta 1998), koska se on Saksan ainoa postitoiminnan harjoittaja, joka tarjoaa koko maan kattavaa jakelupalvelua edulliseen hintaan. Tämä on yksi syy siihen, että DPAG on onnistunut pitämään itsellään noin 99 prosenttia kirjemarkkinoiden liikevaihdosta, vaikka markkinoita on osittain avattu kilpailulle. Käytännössä useimmilla massapostin lähettäjillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin käyttää DPAG:n jakelupalveluita. Komission päätelmä on näin ollen, että vakiintunut postitoiminnan harjoittaja kuljettaa ja jakelee käytännössä kaiken Saksaan saapuvan ulkomaan kirjepostin ⁽¹⁵²⁾.
- (95) Koska monopoli on laaja eikä vaihtoehtoisia koko maan kattavia jakeluverkostoja ole, BPO on pakotettu käyttämään DPAG:n palveluja saadakseen Saksaan menevät massapostitukset jaettua vastaanottajille. Tosiseikat osoittavat hyvin selvästi, että BPO ei voi käyttää vaihtoehtoisia jakeluratkaisuja ja että DPAG voi toimia merkityksellisillä markkinoilla paitsi BPO:sta niin myös kilpailijoista riippumatta.
- (96) Komissio toteaa DPAG:n olevan määräävässä asemassa Saksaan saapuvan ulkomaan kirjepostin kuljetus- ja jakelumarkkinoilla.
- (97) Saksa muodostaa Euroopan yhteisöjen merkittävän osan ⁽¹⁵³⁾.

D. Väite, jonka mukaan EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa ei voida soveltaa

- (98) Alkuperäisessä 20 päivänä heinäkuuta 1998 antamassaan vastauksessa kanteluun DPAG ei kiistänyt 82 artiklan soveltamista käsiteltävänä olevassa asiassa ⁽¹⁵⁴⁾. Myöhemmin DPAG kuitenkin väitti, että 82 artiklaa ei voida soveltaa käsiteltävänä olevassa asiassa, koska DPAG ei ollut BPO:ta vastaan toteutettujen toimenpiteiden alkuunpanija ⁽¹⁵⁵⁾. DPAG väitti, että sen oli pakko toteuttaa kyseiset toimenpiteet, koska BPO:n kyseisestä postista maksamat päätemaksut eivät kattaneet DPAG:n jakelukustannuksia ja koska BPO oli sen mukaan suunnannut markkinointikampanjan saksalaisille lähettäville. DPAG viittaa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan 82 artiklaa sovelletaan ainoastaan sellaisiin kilpailunvastaisiin toimenpiteisiin, joiden alkuunpanijana on yritys itse. Jos kansainvälinen sääntely vie yritykseltä kaikki mahdollisuudet käyttäytyä kilpailun edellyttämällä tavalla, 82 artiklaa ei sovelleta.
- (99) DPAG viittasi seuraavaan yhteisöjen tuomioistuimen lausuntoon:
- ”Perustamissopimuksen 85 ja 86 artikla koskevat ainoastaan yritysten omasta aloitteestaan toteuttamia kilpailunrajoituksia ... Jos kilpailua rajoittavan menettelyn käytöstä määrätään kansallisessa lainsäädännössä tai siinä luodaan sellaiset oikeudelliset puitteet, jotka itsessään eliminoivat mahdollisuuden yritysten väliseen kilpailuun, 85 ja 86 artiklaa ei sovelleta ⁽¹⁵⁶⁾.”
- (100) DPAG ei kuitenkaan maininnut yhteisöjen tuomioistuimen saman tuomion seuraavassa kohdassa antamaa lausuntoa, jonka mukaan:
- ”Perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklaa voidaan sitä vastoin soveltaa, jos osoittautuu, että kansallisen lainsäädännön mukaan on mahdollista, että yritykset estävät, rajoittavat tai vääristävät kilpailua itsenäisellä menettelyllään ... ⁽¹⁵⁷⁾.”

⁽¹⁵²⁾ Päätelmä vastaa viimeaikaisia tutkimustuloksia. Ks. Liberalisation of Incoming and Outgoing Intra-Community Cross-border Mail, 1998, s. 38.

⁽¹⁵³⁾ Asia 322/81, Michelin, tuomio 9.11.1983 (Kok. 1983, s. 3461, 102–104 kohta).

⁽¹⁵⁴⁾ DPAG:n 20 päivänä heinäkuuta 1998 päivätty vastaus kanteluun (asiakirjat 163–249 komission aineistossa).

⁽¹⁵⁵⁾ DPAG:n 26 päivänä huhtikuuta 1999 päivätty vastaus komission tietopyyntöön, s. 5–6 (asiakirja 991 komission aineistossa).

⁽¹⁵⁶⁾ Yhdistetyt asiat C-359/95 ja C-379/95, komissio ja Ranskan tasavalta v. Landbroke Racing, tuomio 11.11.1997 (Kok. 1997, s. I-6225, 33 kohta).

⁽¹⁵⁷⁾ Landbroke Racing, 34 kohta. Katso myös asia T-228/97, Irish Sugar plc v. komissio, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 7.10.1999 (Kok. 1999, s. II-2969, 130 kohta).

- (101) Itse asiassa DPAG oli itse omasta aloitteestaan toteuttanut kaikki kyseessä olevat toimenpiteet. UPU:n yleissopimus ja Saksan kansallinen lainsäädäntö eivät kumpikaan sisällä määräyksiä, joiden nojalla DPAG:n olisi pakko pysäyttää ulkomaanposti, veloittaa siitä lisämaksuja ja viivästyttää sitä ⁽¹⁵⁸⁾. UPU:n yleissopimuksen 25 artiklassa annetaan sen jäsenvaltioille lupa pysäyttää tällainen posti, jos tietyt ehdot täyttyvät. UPU:n jäsenvaltioilla on paljon harkintavaltaa sen suhteen, pysäyttävätkö ne saapuvan ulkomaanpostin, joka täyttää UPU:n yleissopimuksen 25 artiklassa määrättyt kriteerit. Saksan kansallisessa lainsäädännössä, joka sisältää samanlaiset määräykset kuin UPU:n yleissopimuksen 25 artikla, ei aseteta DPAG:lle velvollisuutta pysäyttää ja viivästyttää saapuvaa ulkomaan kirjepostia ja veloittaa siitä lisämaksuja. Nämä päätelmät pitävät paikkansa riippumatta siitä, mihin UPU:n yleissopimuksen versioon vedotaan kyseisenä ajankohtana (UPU 1989 -sopimuksen 25 artikla, UPU 1994 -sopimuksen 25 artikla vai UPU 1999 -sopimuksen 43 artikla) ⁽¹⁵⁹⁾.
- (102) Oikeudelliset puitteet eivät poista DPAG:n mahdollisuutta kilpailuun eivätkä estä DPAG:tä harjoittamasta itsenäistä kilpailunvastaista toimintaa. Näin ollen voidaan päätellä, että DPAG:llä oli edelleen täydellinen toimintavapaus tässä suhteessa. DPAG:n väite, jonka mukaan sen toiminta sai alkunsa väitetyistä BPO:n kilpailunvastaista toiminnasta, on merkityksetön. Vaikka tämä pitäisikin paikkansa, kilpailijan toiminta ei voi koskaan sulkea yritystä 82 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle.

E. Määräävän aseman väärinkäyttö

Johdanto

- (103) Määräävässä asemassa olevalla yrityksellä on erityinen velvollisuus käyttäytyä väärinmättä kilpailua yhteismarkkinoilla. Määräävässä asemassa olevalle yritykselle kuuluvan erityisen velvollisuuden ai-neellista soveltamisalaa on tarkasteltava ottaen huomioon kyseisen yrityksen määräävän aseman laajuus ja markkinoiden ominaispiirteet, jotka voivat vaikuttaa kilpailutilanteeseen ⁽¹⁶⁰⁾.
- (104) Komissio on analysoinut DPAG:n toimenpiteitä ennemminkin käyttäytymismallina kuin yksittäin arvioitavina erillisinä toimenpiteinä. DPAG:n käyttäytyminen muodostuu seuraavista päätekijöistä:
- i) saapuvan ulkomaan kirjepostin toistuva pysäyttäminen,
 - ii) lisämaksun veloittaminen saapuvasta ulkomaan kirjepostista ja
 - iii) pysäytetyn saapuvan ulkomaan kirjepostin eteenpäin toimittamisen pitkäaikainen viivästyttäminen.
- (105) Vastauksessaan väitetiedoksiantoon DPAG väitti, että komissio ei ole voinut tutkia DPAG:n käyttäytymistä tavalliseen tapaan vaan se on käyttänyt ainoastaan BPO:n toimittamaa todistusaineistoa. DPAG:n mukaan kantelu ja väitetiedoksianto sisälsivät vain erittäin vähän "tapauksia", jotka eivät riittä osoittamaan yrityksen noudattaneen tiettyä toimintalinjaa. DPAG:n mukaan komission olisi pitänyt ottaa yhteyttä huomattavaan määrään BPO:n asiakkaita voidakseen osoittaa toimintalinjan olemassaolon ⁽¹⁶¹⁾.

⁽¹⁵⁸⁾ UPU 1989 -sopimuksen 25 artikla saatettiin osaksi Saksan kansallista lainsäädäntöä vuonna 1992 (Gesetz zu den Verträgen vom 14. December 1989 des Weltpostvereins, 31 August 1992, Bundesgesetzblatt 1992, Teil-II, s. 749). Tätä lakia seurasi laki, jolla UPU 1994 -sopimus saatettiin osaksi kansallista lainsäädäntöä vuonna 1998 (Ratifizierungsgesetz, 26 August 1998, Bundesgesetzblatt 1999, Teil-II, Nr. 4, 10.2.1999).

⁽¹⁵⁹⁾ Ks. edellä I.D jakson Maailman postiliiton yleissopimusta käsittelevä jaksio.

⁽¹⁶⁰⁾ Asia T-83/91, Tetra Pak International SA v. komissio ("Tetra Pak II"), ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 6.10.1994 (Kok. 1994, s. II-755, 114, 115 ja 155 kohta; yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut tuomion asiassa C-333/94 P, tuomio 14.11.1996 (Kok. 1996, s. I-5951).

⁽¹⁶¹⁾ DPAG:n vastaus väitetiedoksiantoon, s. 30—31.

- (106) Komission arviointi käsiteltävänä olevasta asiasta perustuu hyvin pitkälti asiakirjatodisteisiin (kirjeisiin, fakseihin ja edelleenpostitusta koskeviin valvontalomakkeisiin), jotka ovat peräisin DPAG:ltä itseltään, sekä seikkoihin, joita DPAG on asian käsittelyn aikana esittänyt. Asiakirjatodisteet käsittävät riittävän suuren määrän tapauksia DPAG:n käyttäytymismallin määrittelemiseksi. On syytä huomata, että osa DPAG:n edellä mainitsemista tapauksista sisältää suuren määrän yksittäisiä postituksia, vaikka ne ovatkin peräisin pieneltä määrältä lähettäjiä. Aineisto sisältää monia esimerkkejä postitusten lähettäjien reaktioista, kun DPAG on pysäyttänyt, veloittanut lisämaksua ja viivästyttänyt postituksia⁽¹⁶²⁾. Lisäksi se tosiseikka, että DPAG on järjestelmällisesti pannut vireille oikeuskäsittelyn Saksassa sellaisia Saksassa sijaitsevia yrityksiä vastaan, joiden DPAG katsoo olevan saapuvien ulkomaan kirjelähetysten ”todellisia” lähettäjiä, osoittaa selvästi, että kyseessä on yrityksen toimintalinja⁽¹⁶³⁾.

Lähettäjän määritelmä

DPAG:n esittämät väitteet

- (107) DPAG on väittänyt, että Saksan tuomioistuimet ovat vahvistaneet ”todellisen lähettäjän määritelmän” ja että määritelmän soveltamiseen perustuva käyttäytyminen noudattaa Saksan oikeuskäytäntöä. Lisäksi DPAG väitti, että yhteisöjen tuomioistuin olisi sanattomasti hyväksynyt todellisen lähettäjän määritelmän asiassa GZS & Citicorp antamassaan tuomiossa.

Arviointi

- (108) DPAG koettaa perustella saapuvan ulkomaanpostin käsittelytapansa viittaamalla kansalliseen oikeuskäytäntöön. Komission tehtävänä ei ole arvioida sitä, onko DPAG:n käyttäytymisen käsiteltävänä olevassa asiassa sopusoinnussa kansallisen oikeuden kanssa. Vaikka näin olisikin, kyseinen käyttäytyminen voi rikkoa yhteisön oikeutta. Sen vuoksi komission on arvioitava, onko DPAG:n tulkinta ”todellisen lähettäjän määritelmästä” ja DPAG:n tällä verukkeella toteuttamat toimet sopusoinnussa yhteisön oikeuden kanssa.

- (109) Asiassa GZS & Citicorp tuomioistuimen oli käsiteltävä sitä, että:

”... jäsenvaltion lainsäädännössä sen postilaitokselle annetaan oikeus periä lähetyksistä kotimaan maksut, jos tässä valtiossa kotipaikan omaavat lähettäjät jättävät toisen jäsenvaltion postiin tai postituttavat sen kautta lähetyksiä suurina määrinä, jotta ne lähetettäisiin ensiksi mainittuun jäsenvaltioon⁽¹⁶⁴⁾.”

- (110) Tässä tapauksessa oli näin ollen selvää, että postilähetykset olivat peräisin Saksasta ja että niiden lähettäjillä oli siellä kotipaikka. Käsiteltävänä olevassa asiassa tilanne on kuitenkin toinen.

- (111) Asiassa GZS & Citicorp tuomioistuin myönsi, että kansalliset postilaitokset voivat — periaatteessa — veloittaa A—B—A-edelleenpostituksista kotimaan postimaksun vetoamalla vuoden 1989 UPU-sopimuksen 25 artiklaan⁽¹⁶⁵⁾. Tuomioistuin vahvisti, että vuoden 1989 UPU-sopimuksen 25 artiklaan voidaan vedota vain tiettyjen edellytysten perusteella. Tuomioistuin ei kuitenkaan ottanut suorasti eikä epäsuorasti kantaa siihen, onko ”todellisen lähettäjän määritelmä” sopusoinnussa EY:n oikeuden kanssa. Tuomioistuimen käsittelemä asia koski perustamissopimuksen 234 artiklan mukaista saksalaisen tuomioistuimen esittämää ennakkoratkaisupyyntöä, joka koski useita oikeudellisia kysymyksiä. Saksan tuomioistuin ei pyytänyt yhteisöjen tuomioistuinta ottamaan kantaa ”todellisen lähettäjän määritelmään” eikä yhteisöjen tuomioistuimen tarvinnut tarkastella DPAG:n soveltamaa lähettäjän määritelmää voidakseen vastata sille esitettyihin kysymyksiin.

⁽¹⁶²⁾ Ks. esim. edellä Fidelity Investmentsiä ja Gantia koskevat tosiseikat.

⁽¹⁶³⁾ Ks. DPAG:n vastaus väitetiedoksiantoon, s.12—13. Vastauksessaan DPAG luettelee suuren määrän Saksan tuomioistuimissa käsiteltyjä asioita, joissa lähettäjän ”todellista” määritelmää on sovellettu.

⁽¹⁶⁴⁾ Alleviivaus komission. DP/GZS & Citicorp, ks. alaviite 23, 54 kohta.

⁽¹⁶⁵⁾ UPU:n yleissopimusta on sittemmin tarkistettu kahdesti, vuonna 1994 ja 1999.

- (112) DPAG:n käsiteltävänä olevassa asiassa soveltamia arviointikriteerejä ei voida hyväksyä yhteisön oikeuden mukaan. Kaikki DPAG:n luettelemat arviointikriteerit koskevat sitä, miltä postilähetyksen sisältö näyttää. Postilähetyksen lähettäjän selvittämiseksi on välttämätöntä löytää henkilö, joka on tuottanut lähetyksen, ja henkilö, joka on vastuussa siitä. Näitä seikkoja ei saada varmuudella selville postilähetyksen sisältöä tutkimalla. DPAG:n määritelmän mukaan postilähetyksen luokittelu edelleenpostitukseksi ei edellytä lainkaan tiedonsiirtoa (ei fyysistä eikä sähköistä) maasta A maahan B. Ainoa yhteys Saksaan on se, että postilähetyksen sisällössä viitataan Saksassa sijaitsevaan yritykseen. Tämä yhteys on täysin näennäinen ja johtaa siihen, että DPAG luokittelee tavallisen ulkomaanpostin virheellisesti tosiasialliseksi A—B—A-edelleenpostitukseksi. Tähän luokitteluun perustuva käyttäytymisen estää postin vapaata liikkumista jäsenvaltioiden välillä.
- (113) Merkitykselliset seikat tutkittuaan komissio on tullut seuraavaan tulokseen DPAG:n väitetystä kilpailunvastaisesta käyttäytymisestä esimerkkeinä olevien riidanalaisten postitusten lähettäjien henkilöllisyyden suhteen.
- (114) *Ideas Direct*: Ideas Direct tuotti ja postitti kaikki kyseiset postilähetykset Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja samainen yritys teki lähettävän postitoiminnan harjoittajan kanssa sopimuksen. Eivät kirjeet eivätkä niiden sisältämät tiedot tulleet Saksasta postitettavaksi takaisin Saksaan Yhdistyneen kuningaskunnan kautta. Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevaa Ideas Directiä on näin ollen pidettävä näiden postilähetysten lähettäjänä. Lähettäjän ja saksalaisten vastaanottajien kotipaikka ei ole sama jäsenvaltio. DPAG:n väitteelle, jonka mukaan Ideas Directin postituksissa oli kyse A—B—A-edelleenpostituksista, ei ole perusteita. Ideas Directin postilähetyksiä on näin ollen pidettävä tavallisena ulkomaanpostina.
- (115) *Fidelity Investments*: Kyseiset postilähetykset eivät tulleet Saksasta postitettavaksi takaisin Saksaan Yhdistyneen kuningaskunnan kautta. Fidelity Investments tuotti ja postitti kaikki kyseiset postilähetykset Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Fidelity Investmentsin saksalainen tytäryhtiö ei osallistunut missään vaiheessa näiden postilähetysten tuottamiseen tai postitukseen. Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitseva Fidelity Investments teki sopimuksen lähettävän postitoiminnan harjoittajan kanssa. Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevaa Fidelity Investmentsiä on näin ollen pidettävä riidanalaisten postilähetysten lähettäjänä. Lähettäjän ja vastaanottajien kotipaikka on eri jäsenvaltio. DPAG:n väitteelle, jonka mukaan Fidelity Investmentsin postituksissa oli kyse A—B—A-edelleenpostituksista, ei ole perusteita. Kyseisiä postilähetyksiä on pidettävä tavallisena ulkomaanpostina.
- (116) *Gant*: Kyseiset postilähetykset eivät tulleet Saksasta postitettavaksi takaisin Saksaan Yhdistyneen kuningaskunnan kautta. Ruotsissa sijaitseva Pyramid Sportswear AB tuotti postilähetykset ja valmisti ne postitusta varten, minkä jälkeen ne kuljetettiin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja postitettiin Saksaan (ja moniin muihin Euroopan maihin) BPO:n välityksellä. Ruotsissa sijaitsevaa Pyramid Sportswear AB:tä on pidettävä riidanalaisten postilähetysten lähettäjänä. Lähettäjän ja vastaanottajien kotipaikka on eri jäsenvaltiossa. Näitä postilähetyksiä olisi näin ollen pidettävä A—B—C-edelleenpostituksina. Tällaisen postin ei voida väittää rikkovan maan C postimonopolia. Koska Ruotsin ja Yhdistyneen kuningaskunnan kansalliset postilaitokset ovat kumpikin REIMS II -sopimuksen osapuolia, DPAG:n saamat päätemaksut ovat samat siitä riippumatta, lähettääkö ruotsalainen lähettäjä kirjeet suoraan vai Yhdistyneen kuningaskunnan kautta. Kun A—B—C-edelleenpostitus siirretään maasta B maahan C, tilanne ei näin ollen oikeudellisesti poikkea tavalliseen ulkomaanpostiin sovellettavista säännöistä.
- (117) *Multiple Zones*: Kyseiset postilähetykset eivät tulleet Saksasta postitettavaksi takaisin saksalaisille vastaanottajille Yhdistyneen kuningaskunnan kautta. Extensis Corporationin Euroopan pääkonttori — Alankomaissa sijaitseva Plantijn Groep BV — tuotti postilähetykset, minkä jälkeen ne kuljetettiin postitettaviksi Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, josta BPO toimitti ne edelleen Saksaan. Plantijn Groep BV:tä on näin ollen pidettävä näiden A—B—C-edelleenpostituksina pidettävien postilähetysten lähettäjänä.

Päätelmä

- (118) DPAG:n tavassa tulkita "todellisen lähettäjän määritelmää" käsiteltävänä olevassa asiassa ei oteta huomioon postilähetysten taustalla olevaa sopimukseen perustuvaa ja taloudellista todellisuutta, minkä seurauksena tavallinen ulkomaanposti luokitellaan virheellisesti "tosiasialliseksi" A—B—A-edelleenpostitukseksi. Jos DPAG:n tulkinta "todellisen lähettäjän määritelmästä" hyväksyttäisiin, DPAG saisi itse päättää lähettäjän henkilöllisyyden merkityksellisten kriteerien perusteella. Ei ole DPAG:n — tai minkään muunkaan postitoiminnan harjoittajan — asia määrittää, miten postiasiakkaiden olisi järjestettävä toimintansa, miten niiden olisi esittädyttävä vastaanottajille tai miten niiden olisi valmisteltava postilähetyksensä.

- (119) Komissio katsoo "todellisen lähettäjän määritelmän" — jota DPAG on soveltanut käsiteltävänä olevassa asiassa — olevan ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa.

Väärinkäyttö

- (120) DPAG:n käyttäytymistä käsiteltävänä olevassa asiassa — toisin sanoen saapuvan ulkomaan kirje-postin pysäyttämistä, lisämaksun veloittamista siitä ja sen viivästyttämistä — voidaan luonnehtia perustamissopimuksen 82 artiklan rikkomiseksi neljän erillisen oikeudellisen perustelun nojalla. Perustelut on esitetty seuraavassa.

Syrjintä

- (121) DPAG kohtelee eri tavoin "aitona" ulkomaanpostina pitämäänsä saapuvaa ulkomaan kirjepostia (kirjepostia, jossa ei viitata Saksassa sijaitseviin yrityksiin) ja sillä perusteella "tosiasiallisena" A—B—A-edelleenpostituksena pitämäänsä saapuvaa ulkomaan kirjepostia, että lähetyksissä on viittaus Saksassa sijaitsevaan yritykseen. Tällainen yritys voi olla Saksassa sijaitseva tytäryhtiö tai myyntiedustaja. Edellisessä tapauksessa DPAG veloittaa BPO:lta päätemaksut, joista on sovittu kyseisten kansallisten postilaitosten kesken. BPO veloittaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa sijaitsevilta lähettäjäiltä tavallisen ulkomaan postimaksun, joka lasketaan sovellettavien päätemaksujen perusteella. Jälkimmäisessä tapauksessa DPAG veloittaa BPO:lta tai lähettäjäiltä täysimääräisen Saksassa sovellettavan kotimaan maksun, joka on määrältään suurempi⁽¹⁶⁶⁾. DPAG tarjoaa molemmissa tapauksissa täsmälleen saman palvelun eli kerää saapuvaa ulkomaan kirjepostia sisältävät säkit vastaanottopisteestä, kuljettaa postin lajittelukeskukseen, jossa se lajitellaan, toimitetaan eteenpäin ja jaetaan Saksassa oleville vastaanottajille.

DPAG:n esittämät väitteet

- (122) Vastauksessaan väitetiedoksiantoon DPAG kiisti toimineensa syrjivästi. DPAG soveltaa UPU-sopimuksen 25 artiklaa yhdenmukaisesti ja tasapuolisesti edellä mainittujen arviointikriteerien perusteella. DPAG väitti, että UPU-sopimuksen 25 artikla kattaa sen käyttäytymisen. DPAG:n mukaan UPU-sopimuksen 25 artiklassa sallitaan epäsuorasti kansallisille postilaitoksille postilähetysten pysäyttäminen ja viivästyttäminen. Koska kaikkia postilähetyksiä arvioidaan samalla tavalla, DPAG ei syrji mitään kauppakumppania. Postilähetykset, jotka — DPAG:n mielestä — kuuluvat UPU-sopimuksen 25 artiklan soveltamisalaan, ja postilähetykset, jotka eivät kuulu, eivät ole samankaltaisia suorituksia. UPU-sopimuksen 25 artiklan soveltamisalaan kuuluvat postilähetykset on tunnistettava ja jatkokäsiteltävä, mikä DPAG:n mielestä oikeuttaa sen veloittamaan korkeamman hinnan⁽¹⁶⁷⁾.
- (123) Lisäksi DPAG väitti, että "henkilöt, jotka toimittavat lähetyksiä BPO:lle postitettaviksi" eivät ole DPAG:n kauppakumppaneita ("Einlieferer von Postsendungen bei dem Beschwerdeführer"). DPAG:n ainoa kauppakumppani on tässä tapauksessa BPO, jota DPAG ei syrji. DPAG väitti, että sen käyttäytymisellä ei ole välittömiä kielteisiä vaikutuksia kuluttajiin olivatpa kuluttajat kirjeiden vastaanottajia tai "henkilöitä, jotka toimittavat lähetyksiä BPO:lle postitettaviksi"⁽¹⁶⁸⁾.

Arviointi

- (124) Koska DPAG on yritys, jolle on lainsäädännössä myönnetty monopoli saapuvan ulkomaan kirje-postin kuljettamiseen ja jakeluun, komissio katsoo, että DPAG:llä on ilman muuta velvollisuus varmistaa, että palvelu tarjotaan ketään syrjimättä⁽¹⁶⁹⁾.
- (125) Tuomioistuimien on äskettäin todennut GZS & Citicorp -tuomiossa, että samanlainen käyttäytyminen kuin käsiteltävänä olevassa tilanteessa rikkoo erityisesti EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan c alakohdtaa. Tuomioistuin totesi tuomiossaan seuraavaa:

"Jotta Deutsche Postin kaltainen laitos ei käyttäisi yleissopimuksen 25 artiklan 3 kohdan mukaista oikeuttaan palauttaa lähetykset lähtömaahan, niiden lähettäjäillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin maksaa kotimaan postimaksut täysimääräisinä.

⁽¹⁶⁶⁾ Vuonna 2001 70 prosenttia kotimaan postimaksusta, vuonna 2000 65 prosenttia ja vuoden 1999 huhtikuusta joulukuuhun 55 prosenttia. Ennen kuin REIMS II -sopimus tuli voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999 päätemaksut määräytyivät kansallisten postilaitosten välillä aiemmin, vuonna 1987, tehdyn CEPT-sopimuksen mukaisesti. DPAG veloittaa lisämaksun, joka vastaa täysimääräistä kotimaan postimaksua, josta on vähennetty päätemaksut. Kokonaismaksu on näin ollen yhtä suuri kuin kotimaan postimaksu.

⁽¹⁶⁷⁾ DPAG:n vastaus väitetiedoksiantoon, s. 33—35.

⁽¹⁶⁸⁾ DPAG:n vastaus väitetiedoksiantoon, s. 35—36.

⁽¹⁶⁹⁾ Ks. komission päätös 2000/12/EY, asia IV/36.888, jalkapallon maailmanmestaruuskilpailut 1998 (EYVL L 5, 8.1.2000, s. 55, 87 kohta).

Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut tilanteessa, jossa perustamissopimuksen 86 artiklassa tarkoitettua määräävässä markkina-asemassa ollut yritys kieltäytyi myymästä tavaraa, tällainen käyttäytyminen olisi vastoin EY:n perustamissopimuksen 3 artiklan g alakohdassa [...] esitettyä tavoitetta, joka on täsmennetty 86 artiklassa ja erityisesti sen b ja c alakohdassa ...⁽¹⁷⁰⁾.”

- (126) Käsiteltävänä olevassa asiassa tilanne on verrattavissa tuomioistuimeen vietyyn asiaan, jossa tuomioistuin totesi, että eri kotimaanpostilajien — toisin sanoen tavallisen kotimaanpostin ja kiertävän kotimaanpostin (A—B—A-edelleenpostitus) — välinen syrjintä voi olla perustamissopimuksen 82 artiklassa tarkoitettua väärinkäyttöä. Käsiteltävänä olevassa asiassa DPAG kuitenkin harjoittaa syrjintää ulkomaan kirjepostin eri lajien välillä sen perusteella, ovatko ulkomaiset lähettäjät viittaneet Saksassa sijaitsevaan yritykseen vai eivät.
- (127) Veloittaessaan samankaltaisista suorituksista — eli saapuvan ulkomaan kirjepostin kuljettamisesta ja jakelusta — eri hinnan DPAG käyttäytyy syrjivästi. DPAG:n veloittamia erisuuruisia maksuja ei voida perustella objektiivisin taloudellisin tekijöin. DPAG väittää, että sille aiheutuu ylimääräisiä kustannuksia ”tosiasialliseksi” A—B—A-edelleenpostitukseksi luokittelemansa postin ”tunnistamisesta ja käsittelemisestä”. DPAG ei ole millään tavoin eritellyt näitä lisäkustannuksia eikä ilmoittanut niiden määrää. Koska luokittelu perustuu virheelliseen oletukseen, ylimääräiset kustannukset — jos niitä on — olisi veloitettava kaikilta saapuvan ulkomaanpostin lähettäjiltä ketään syrjimättä.
- (128) Syrjintä ei rajoitu erisuuruisiin maksuihin. Se vaara, että DPAG viivästyttää postia pitkän aikaa, on suurempi niiden asiakkaiden kohdalla, jotka viittaavat postissaan Saksassa sijaitsevaan yritykseen.
- (129) Kuten edellä todettiin, yhteisöjen tuomioistuin päätteli asiassa GZS & Citicorp antamassaan tuomiossa, että eri postilajien syrjivä kohtelu voi olla EY:n perustamissopimuksen 82 artiklassa tarkoitettua määräävän aseman väärinkäyttöä. Yhteisöjen tuomioistuin ei tätä päätelmää tehdessään käsitellyt sitä, onko lähettäjä DPAG:n kauppakumppani vai ei.
- (130) Koska Saksassa on postimonopoli, ”kauppakumppanille” — jolla tavallisesti viitataan vapaaehtoiseen liikesuhteeseen kahden yrityksen välillä — on annettava hieman erilainen tulkinta. Postimonopoli pakottaa ulkomaiset lähettäjät ainakin liikesuhteeseen, ellei jopa sopimussuhteeseen, DPAG:n kanssa. Lähettäjä, joka tekee Yhdistyneessä kuningaskunnassa BPO:n kanssa sopimuksen postilähetystensä toimittamisesta Saksaan, tietää etukäteen, että DPAG jakelee postin saksalaisille vastaanottajille. DPAG:n toimet Saksaan saapuvan ulkomaan kirjepostin markkinoilla vaikuttavat suoraan lähettäjien liiketoimintaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa. BPO:n kanssa Yhdistyneessä kuningaskunnassa sopimuksen tekevien lähettäjien ja DPAG:n välillä on vähintään epäsuora suhde. Näissä olosuhteissa komissio katsoo, että lähettäjiä on pidettävä 82 artiklan c alakohdassa tarkoitettuina DPAG:n kauppakumppaneina.
- (131) Osa DPAG:n syrjivällä tavalla kohtelemista lähettäjistä Yhdistyneessä kuningaskunnassa kilpailee suoraan toistensa kanssa. Esimerkkinä tällaisesta kilpailusuhteesta voidaan mainita kaksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivaa postimyyntiyritystä, jotka myyvät samantyyppisiä tuotteita saksalaisille asiakkaille. Yrityksiä kohdeltaisiin eri tavoin siitä riippuen, mainitsevatko ne postilähetystensä Saksassa sijaitsevan yrityksen vai eivät. DPAG:n käyttäytyminen asettaisi näin ollen epäedulliseen kilpailuasemaan kauppakumppanin, jonka postilähetykset pysäytetään viivästyttäen niitä ja joista veloitetaan lisämaksu.
- (132) DPAG on myöntänyt, että BPO kuuluu sen kauppakumppaneihin, mutta on kieltänyt kohdelleensa BPO:ta epäoikeudenmukaisesti. DPAG on kuitenkin BPO:n välitön kilpailija, ei kuitenkaan merkityksellisillä markkinoilla vaan Yhdistyneestä kuningaskunnasta lähtevän ulkomaan kirjepostin markkinoilla⁽¹⁷¹⁾. Lisäkustannukset, joita BPO:lle aiheutui DPAG:n veloittamista lisämaksuista sekä BPO:n Yhdistyneestä kuningaskunnasta Saksaan ohjaaman postiliikenteen usein toistuneista keskeytyksistä, asettavat BPO:n epäedulliseen kilpailuasemaan suhteessa DPAG:hen. Koska DPAG toimii Yhdistyneestä kuningaskunnasta lähtevän ulkomaan kirjepostin markkinoilla, asiakkaat, joilla on ollut ongelmia BPO:n kanssa, houkutellaan näin käyttämään DPAG:n Yhdistyneessä kuningaskunnassa tarjoamia palveluja koko jakeluketjussa, jotta ne voisivat varmistaa Saksaan menevän postinsa nopean kulun ilman keskeytyksiä.

⁽¹⁷⁰⁾ Alleviivaus komission. GZS & Citicorp, ks. alaviite 23, 59 ja 60 kohta.

⁽¹⁷¹⁾ DPAG:n tekemä American Expressin sopimusta koskeva tarjous on esimerkki kilpailusuhteesta. Ks. edellä I.D jakson DPAG:n tarjoamia kansainvälisiä postituspalveluja koskeva jakso.

- (133) Joka tapauksessa yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että 82 artiklassa annettu väärinkäytösten luettelo ei ole tyhjentävä, vaan siinä annetaan ainoastaan esimerkkejä siitä, miten määräävässä asemassa oleva yritys voi käyttää väärin markkinavoimaansa ⁽¹⁷²⁾. Perustamissopimuksen 82 artiklaa voidaan soveltaa, vaikka ei olisi kyse suorasta kilpailusta yritysten välillä tietyillä markkinoilla. Määräystä voidaan soveltaa myös tilanteissa, joissa määräävässä asemassa olevan yrityksen käyttäytyminen aiheuttaa vahinkoa suoraan kuluttajille ⁽¹⁷³⁾. Riidanalaisten postitusten lähettäjät ovat postipalvelujen kuluttajia. DPAG:n käyttäytyminen vaikuttaa näihin asiakkaisiin kielteisesti, koska asiakkaiden on maksettava palveluista muita lähettäjiä korkeampi hinta ja koska postilähetykset viivästyvät huomattavasti. Myös saksalaisia vastaanottajia on pidettävä asiakkaina, joihin DPAG:n käyttäytyminen vaikuttaa kielteisesti. Saapuvan postin viivästyminen voi estää vastaanottajia hyödyntämästä lähettäjien tarjouksia ⁽¹⁷⁴⁾.

Päätelmä

- (134) Komissio katsoo, että DPAG:n toimintalinja, jonka mukaan tietyt saapuvat ulkomaan kirjepostilähetykset pysäytetään, niistä veloitetaan lisämaksu ja niitä viivästytetään, on erilaisten ehtojen soveltamista samankaltaisiin suorituksiin. DPAG käyttää väärin määräävää asemaansa Saksaan saapuvan ulkomaan kirjepostin markkinoilla tavalla, joka asettaa muut kauppakumppanit epäedulliseen kilpailuasemaan. Kauppakumppaneita ovat tässä yhteydessä riidanalaisten postitusten lähettäjät ja BPO. Vaikka DPAG:n käyttäytymisellä ei olisi huomattavia kielteisiä vaikutuksia näihin kauppakumppaneihin, sillä on välittömiä kielteisiä vaikutuksia kuluttajiin. Kyseisiä kuluttajia ovat riidanalaisten postitusten lähettäjät ja/tai niiden saksalaiset vastaanottajat. Näin ollen DPAG:n käyttäytyminen on EY:n perustamissopimuksen 82 artiklassa ja erityisesti sen c alakohdassa tarkoitettua väärinkäyttöä.

Kieltäytyminen palvelun suorittamisesta

- (135) DPAG asettaa "tosiasialliseksi" A—B—A-edelleenpostitukseksi luokittelemansa saapuvan ulkomaan kirjepostin kuljetus- ja jakelupalvelun ehdoksi, että lähettävä postitoiminnan harjoittaja tai Saksassa sijaitseva yritys, jota DPAG pitää kotimaisena lähettäjänä, suostuu maksamaan lisämaksun, joka vastaa täysimääräistä kotimaan postimaksua, josta on vähennetty päätemaksut. Jos tähän ei suostuta, DPAG on toistuvasti pidätellyt postilähetyksiä pitkiä aikoja.
- (136) Saapuvan ulkomaan kirjepostin kohtelussa ei ole kyse siitä, että DPAG suoraan ja lopullisesti kieltäytyisi suorittamasta kuljetus- ja jakelupalvelua. DPAG kuitenkin kieltäytyy jakamasta postia ehdoin, jotka lähettaja ja/tai lähettävä postitoiminnan harjoittaja voisivat hyväksyä. Koska vaihtoehtoisia jakeluratkaisuja ei ole, DPAG asettaa lähettäjän ja lähettävän postitoiminnan harjoittajan tilanteeseen, jossa niillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin maksaa DPAG:n vaatima lisämaksu saadakseen postin jakeluun ilman lisäviivytyksiä.

DPAG:n esittämät väitteet

- (137) Vastauksessaan komission väitetiedoksiantoon DPAG viittasi tuomioistuimen tuomioon asiassa GZS & Citicorp ja väitti, että käsiteltävänä olevassa asiassa postilähetykset ovat samanlaisia kuin tuomioistuimen tutkimat postilähetykset. Täysimääräisen kotimaan postimaksun veloittamista päätemaksuilla vähennettynä UPU-sopimuksen 25 artiklan nojalla ei näin ollen pitäisi katsoa perustamissopimuksen 82 artiklan rikkomiseksi.

⁽¹⁷²⁾ Ks. Tetra Pak II: yhdistetyt asiat C-395/96 P ja C-396/96 P, Compagnie Maritime Belge Transport ym. v. komissio, tuomio 16.3.2000 (Kok. 2000, s. I-1365, 112 kohta).

⁽¹⁷³⁾ Päätös 2000/12/EY, ks. edellä.

⁽¹⁷⁴⁾ Ks. esim. Gantia koskeva jakso (postituserän viivästyttäminen vuonna 1996) edellä I.E jaksossa.

(138) Lisäksi DPAG väittää, että se ei ole kieltäytynyt suorittamasta jakelupalvelua, koska kaikki lähetykset on lopulta jaettu. Jälleen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön viitaten DPAG esitti, että ei voi olla kyse palvelun suorittamisesta kieltäytymisestä, jos jakelu suoritetaan ⁽¹⁷⁵⁾. DPAG:n mukaan väärinkäyttötyypit "kieltäytyminen palvelun suorittamisesta" ja "kohtuuttomien kauppaehtojen määrääminen" sulkevat toisensa pois. Jos palvelua ei suoriteta, ei voi olla kyse kohtuuttomien kauppaehtojen määräämisestä. Samoin, jos määrätään kohtuuttomia kauppaehtoja ja palvelu suoritetaan, ei voi olla kyse siitä, että kieltäydytään suorittamasta palvelua. Tästä seuraa, että pitkä viivästys ennen palvelun suorittamista (tässä tapauksessa postilähetyksen jakelua) ei voi vahvistaa palvelun suorittamisesta kieltäytymisen vaikutuksia. DPAG:n mukaan Ideas Directin, Fidelity Investmentsin ja Gantin tapauksessa "viivästymistä ei tapahtunut lainkaan" ⁽¹⁷⁶⁾.

(139) Vastauksessaan komission väitetiedoksiantoon DPAG esitti, että sillä ei ole mitään hyötyä saapuvan ulkomaanpostin tarkoituksellisesta viivästyttämisestä ja että komissio ei ole pystynyt osoittamaan, mitä hyötyä DPAG:lle olisi siitä. REIMS II -sopimuksen osapuolena DPAG:llä on tiukat jakelutavoitteet ja REIMS II -sopimuksen osapuolten toimintaa valvotaan tarkasti ⁽¹⁷⁷⁾.

Arviointi

(140) Kuten edellä todettiin, käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaisia postilähetyksiä on pidettävä tavallisen ulkomaan kirjepostina. Asiassa GZS & Citicorp tuomioistuin otti nimenomaan kantaa palvelun suorittamisesta kieltäytymiseen, kun vastaanottava kansallinen postilaitos pysäyttää postilähetykset, veloittaa niistä lisämaksua ja viivästyttää niitä ⁽¹⁷⁸⁾. Tuomioistuin katsoi, että:

"Jotta Deutsche Postin kaltainen laitos ei käyttäisi yleissopimuksen 25 artiklan 3 kohdan mukaista oikeuttaan palauttaa lähetykset lähtömaahan, niiden lähettäjillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin maksaa kotimaan postimaksut täysimääräisinä.

Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut tilanteessa, jossa perustamissopimuksen 86 artiklassa tarkoitettua määräävässä markkina-asemassa ollut yritys kieltäytyi myymästä tavaraa, tällainen käyttäytyminen olisi vastoin EY:n perustamissopimuksen 3 artiklan g alakohdassa [...] esitettyä tavoitetta, joka on täsmennetty 86 artiklassa ja erityisesti sen b ja c alakohdassa ... ⁽¹⁷⁹⁾."

(141) Palvelun suorittamisesta kieltäytyminen kattaa suoran kieltäytymisen lisäksi myös tilanteet, joissa määräävässä asemassa olevat yritykset asettavat palvelun suorittamiselle objektiivisesti tarkasteltuna kohtuuttomat ehdot. Tällaisia tilanteita voivat olla kieltäytyminen tarjoamasta muutoin kuin ehdoin, joiden toimittaja tietää olevan mahdottomia hyväksyä (tulkinnallinen kieltäytyminen) tai kieltäytyminen tarjoamasta muutoin kuin epäoikeudenmukaisin ehdoin ⁽¹⁸⁰⁾.

(142) Saapuvan ulkomaan kirjepostin kohtelussa ei ole kyse siitä, että DPAG kieltäytyisi suoraan ja lopullisesti suorittamasta kuljetus- ja jakelupalvelua. DPAG asettaa "tosiasialliseksi" A—B—A-edelleenpostitukseksi luokittelemansa saapuvan ulkomaan kirjepostin kuljetus- ja jakelupalvelun ehdoksi, että lähettävä postitoiminnan harjoittaja, lähettäjä tai Saksassa sijaitseva yritys, jota DPAG pitää lähettäjänä, suostuu maksamaan täysimääräisen kotimaan postimaksun.

(143) DPAG kuljettaa ja jakelee käytännössä kaiken saapuvan ulkomaan kirjepostin. Yhdistyneessä kuningaskunnassa olevilla lähettäjillä ei käytännössä ole muuta vaihtoehtoa kuin käyttää vakiintunutta postitoiminnan harjoittajaa postinsa jakamiseen. Tuomioistuimen esittämien näkemysten mukaisesti komissio katsoo, että DPAG:n asiakkaat on asetettu tilanteeseen, jossa niillä ei ole postilähetyksensä "pelastamiseksi" muuta vaihtoehtoa kuin maksaa täysimääräinen kotimaan postimaksu. DPAG:n kieltäytyminen suorittamasta kuljetus- ja jakelupalvelua ehdoilla, jotka lähettäjä ja/tai lähettävä postitoiminnan harjoittaja voivat hyväksyä, merkitsee tulkinnallista myynnistä kieltäytymistä. DPAG:n kieltäytymisen seurauksena postitukset ovat viivästyneet pitkiä aikoja. Tällaiset pitkät viivästykset vahvistavat merkittävästi tulkinnallisen myynnistä kieltäytymisen kilpailunvastaisia vaikutuksia.

⁽¹⁷⁵⁾ DPAG viittasi 3.10.1985 annettuun tuomioon asiassa 311/84, CBEM v. CLT ja IPB (Kok. 1985, s. 3261, 26 kohta) ja 14.2.1978 annettuun tuomioon asiassa 27/76, United Brands v. komissio (Kok. 1978, s. 207, 163, 168 ja 203 kohta).

⁽¹⁷⁶⁾ DPAG:n vastaus väitetiedoksiantoon, s. 37—38.

⁽¹⁷⁷⁾ DPAG:n vastaus väitetiedoksiantoon, s. 15—16.

⁽¹⁷⁸⁾ Tuomioistuimen ratkaisu koski sähköistä A—B—A-edelleenpostitusta eikä tavallista A—B-ulkomaanpostia. Palvelusta kieltäytymistä koskevaa analyysia voidaan kuitenkin soveltaa käsiteltävänä olevaan asiaan.

⁽¹⁷⁹⁾ Alleviivaus komission. DPAG/GZS & Citicorp, 59—60 kohta.

⁽¹⁸⁰⁾ Ks. komission päätös 1999/243/EY, asia COMP/35.134, Trans-Atlantic Conference Agreement (TACA), EYVL L 95, 9.4.1999, s. 1, 553 kohta.

- (144) Seuraavat tapaukset, jotka perustuvat DPAG:n omiin asiakirjatodisteisiin ja lausuntoihin, osoittavat, että DPAG on viivästyttänyt tavallisen ulkomaanpostin jakelua useissa tapauksissa ⁽¹⁸¹⁾.
- (145) *Ideas Direct*: Asiakirjatodisteista käy selväksi, että DPAG piti yksityiskohtaisesti kirjaa vuosina 1997 ja 1998 käsitellyistä *Ideas Directin* postituksista ⁽¹⁸²⁾. Komission käytössä olevan asiakirja-aineiston perusteella voidaan tehdä seuraavat päätelmät.
- i) DPAG pysäytti marraskuun 1996 postituksen viimeistään 4 päivänä marraskuuta 1996 ja toimitti sen eteenpäin aikaisintaan 12 päivänä marraskuuta 1996. Postitus viivästyi toisin sanoen vähintään kahdeksan päivää ⁽¹⁸³⁾.
 - ii) DPAG vaati 27 päivänä marraskuuta 1998 BPO:lta lisämaksua 19:stä *Ideas Directiltä* lähteneestä postituksesta (yhteensä 258 067 postilähetystä). DPAG oli pysäyttänyt postitukset vuoden 1998 tammikuun ja syyskuun välisenä aikana. Asiakirjatodisteista ilmenee, että DPAG otti näytteitä kaikista näistä postituksista ja tutki niiden sisällön. DPAG on erittäin myöhäisessä vaiheessa menettelyä vahvistanut pidätelleensä kyseisiä postituksia sen aikaa, kun se otti yhteyttä otokseen osuneisiin vastaanottajiin ja vastaanottaja palautti postituksen sisällön DPAG:lle ⁽¹⁸⁴⁾. Kuten edellä todettiin, tämä vie keskimäärin vähintään 5—6 päivää. Lisäaikaa kuluu myös postin käsittelyyn ja sen mahdolliseen eteenpäin toimittamiseen. Komissio päättelee tämän perusteella, että kyseisiä 19 postituserää pidäteltiin vähintään seitsemän päivää.
 - iii) DPAG vaati jälleen 3 päivänä helmikuuta 1999 BPO:lta lisämaksuja. DPAG:n mukaan se pysäytti yhteensä 156 435 *Ideas Directiltä* tulevaa postilähetystä vuoden 1998 lokakuun ja joulukuun välisenä aikana ⁽¹⁸⁵⁾. Asiakirjatodisteet osoittavat, että DPAG tutki kaikkien näiden postitusten sisällön ⁽¹⁸⁶⁾. DPAG on vahvistanut pidätelleensä postituksia sen aikaa, kun se otti yhteyttä otokseen osuneisiin vastaanottajiin ja vastaanottaja palautti postituksen sisällön DPAG:lle ⁽¹⁸⁷⁾. Koska tämä prosessi vie keskimäärin vähintään 5—6 päivää, komissio päättelee, että kyseisiä postituseriä pidäteltiin vähintään seitsemän päivää.
- (146) *Fidelity Investments*: DPAG:n BPO:lle vuonna 1999 toimittamista tiedoista käy selväksi, että DPAG piti yksityiskohtaisesti kirjaa kaikista *Fidelity Investmentsin* postituksista, jotka se oli käsitellyt vuosina 1997 ja 1998 ⁽¹⁸⁸⁾. Asiakirjatodisteiden ja DPAG:n menettelyn aikana antamien lausuntojen perusteella voidaan tehdä seuraavat päätelmät.
- i) Komissio ei pystynyt toteamaan niiden *Fidelity Investmentsin* postitusten määrää, jotka DPAG pysäytti maalisi- ja huhtikuussa 1997, eikä tarkkaa ajankohtaa, jolloin DPAG pysäytti ne ja toimitti taas eteenpäin. DPAG:n menettelyn myöhäisessä vaiheessa esittämä väite, että se ei enää voi yksilöidä näitä postituksia, ei ole uskottava, kun otetaan huomioon, kuinka tarkasti se piti kirjaa muista *Fidelity Investmentsin* postituksista. DPAG on kuitenkin myöntänyt, että se sai huhtikuussa 1997 yhteensä 24 *Fidelity Investmentsiltä* tulevaa postitusta, joiden kaikkien se katsoi kuuluvan UPU-sopimuksen 25 artiklan soveltamisalaan ⁽¹⁸⁹⁾. Asiakirjatodisteiden mukaan yhdessä näistä tapauksista DPAG ilmoitti asiasta BPO:lle käyttämällä edelleenpostitusta koskevaa valvontalomaketta ⁽¹⁹⁰⁾. Lomakkeen käyttö edellyttää sisällön tutkimista ennen kuin Saksassa sijaitseva yritys, jota DPAG pitää lähettäjänä, voidaan ilmoittaa lomakkeessa. Kuten edellä on esitetty, prosessi kestää keskimäärin vähintään 5—6 päivää. Aikaa tarvitaan myös postin käsittelyyn ja lopulta sen eteenpäin toimittamiseen. Komissio päättelee näin ollen, että kyseistä postitusta pidäteltiin vähintään seitsemän päivän ajan.

⁽¹⁸¹⁾ Huom. DPAG on menettelyn aikana komissiolle antamissaan eri lausunnoissa antanut useissa tapauksissa ristiriitaisia tietoja. Asiaa koskevien tosiseikkojen osalta (esim. edelleen toimitus- ja pysäyttämispäivät) komissio on määritellyt viivästysten vähimmäispituudet, jotka voidaan todistaa asiakirjatodisteiden ja DPAG:n käsiteltävänä olevassa asiassa antamien lausuntojen perusteella.

⁽¹⁸²⁾ Ks. edellä I.E jaksossa *Ideas Directia* koskeva jakso.

⁽¹⁸³⁾ Ks. edellä I.E jaksossa *Ideas Directia* koskeva jakso.

⁽¹⁸⁴⁾ DPAG:n 18 päivänä toukokuuta 2001 päivätty kirje komissiolle, s. 1.

⁽¹⁸⁵⁾ Postitusten määrä ei ole komission tiedossa. Postitukset lueteltiin DPAG:n kirjeen liitteessä, jota ei ole toimitettu komissiolle.

⁽¹⁸⁶⁾ Ks. edellä tosiseikkojen esittelyssä *Ideas Directin* kohdalla jakso "Takautuvat vaatimukset".

⁽¹⁸⁷⁾ DPAG:n 18 päivänä toukokuuta 2001 päivätty kirje komissiolle, s. 1.

⁽¹⁸⁸⁾ Ks. DPAG:n luettelo *Fidelity Investmentsiltä* tulleista pysäytetyistä postituksista (asiakirjat 506 ja 507 komission aineistossa).

⁽¹⁸⁹⁾ DPAG:n vastaus väitetiedoksiintoon, s. 21.

⁽¹⁹⁰⁾ DPAG:n 7 päivänä huhtikuuta 1997 päivätty faksi BPO:lle (asiakirja 60 komission aineistossa).

- ii) DPAG lähetti 11 päivänä joulukuuta 1998 BPO:lle kirjeen, jossa se vaati lisämaksua vuoden 1997 jälkipuoliskolla vastaanottamistaan 118:sta Fidelity Investmentsin postituksesta (jotka sisälsivät yhteensä 275 027 postilähetystä). DPAG ilmoitti asiasta BPO:lle yhdentoista kuukauden kuluttua siitä, kun se oli saanut viimeisen näistä postituksista. Asiakirja-aineiston perusteella on selvää, että DPAG tutki kaikkien näiden postitusten sisällön⁽¹⁹¹⁾. DPAG on vahvistanut erittäin myöhäisessä vaiheessa menettelyä pidätelleensä postituksia sen aikaa, kun se otti yhteyttä otokseen osuneisiin vastaanottajiin ja vastaanottaja palautti postituksen sisällön DPAG:lle⁽¹⁹²⁾. Kuten edellä todettiin, yhteyden ottaminen vastaanottajiin vie keskimäärin vähintään 5—6 päivää. Lisääkää kuluu myös postin käsittelyyn ja sen mahdolliseen eteenpäintoimittamiseen. Komissio päättelee tämän perusteella, että kyseisiä postituseriä pidäteltiin vähintään seitsemän päivää.
- iii) DPAG vaati jälleen 3 päivänä helmikuuta 1999 BPO:lta lisämaksuja, tällä kertaa 224 301 postilähetyksestä, jotka se oli vastaanottanut loka-joulukuussa 1998⁽¹⁹³⁾. Asiakirja-aineisto osoittaa, että DPAG otti näytteitä kaikista näistä postituksista ja tutki niiden sisällön⁽¹⁹⁴⁾. DPAG on vahvistanut pidätelleensä postituksia sen aikaa, kun se otti yhteyttä otokseen osuneisiin vastaanottajiin ja vastaanottaja palautti postituksen sisällön DPAG:lle⁽¹⁹⁵⁾. Koska tämä prosessi vie keskimäärin vähintään 5—6 päivää, komissio päättelee, että kyseisiä postituseriä pidäteltiin vähintään seitsemän päivää.
- iv) DPAG lähetti 1 päivänä maaliskuuta 1999 BPO:lle toisen kirjeen, jossa vaadittiin lisämaksua 1 035 837:stä Fidelity Investmentsin postilähetyksestä, jotka DPAG vastaanotti tammi-syyskuussa vuonna 1998. DPAG ilmoitti asiasta BPO:lle kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun se oli saanut viimeiset näistä postituksista. Komission hallussa olevat asiakirjatodisteet osoittavat, että DPAG otti näytteitä kaikista näistä postituksista ja tutki niiden sisällön⁽¹⁹⁶⁾. DPAG on vahvistanut pidätelleensä postituksia sen aikaa, kun se otti yhteyttä otokseen osuneisiin vastaanottajiin ja vastaanottaja palautti postituksen sisällön DPAG:lle⁽¹⁹⁷⁾. Koska tämä prosessi vie keskimäärin vähintään 5—6 päivää, komissio päättelee, että kyseisiä postituseriä pidäteltiin vähintään seitsemän päivää.
- (147) *Gant*: Käytettävissä olevien asiakirjatodisteiden ja DPAG:n menettelyn aikana antamien lausuntojen perusteella voidaan tehdä seuraavat päätelmät asiain kulusta.
- i) BPO:lle ilmoitettiin 16 päivänä syyskuuta 1996, että DPAG on pysäyttänyt Gantin syksyn 1996 kuvaston postituksen. DPAG ei ole ilmoittanut komissiolle pysäytyspäivää, mutta väittää, että postitus toimitettiin eteenpäin 4 päivänä lokakuuta 1996. Voidaan päätellä, että DPAG viivästytti kyseistä postitusta vähintään 18 päivää.
- ii) DPAG on itse ilmoittanut edelleenpostitusta koskevassa valvontalomakkeessa, että kaksi Gantin postitusta (yhteensä 2 571 postilähetystä), jotka sisälsivät syksyn 1998 kuvaston, pysäytettiin 27 ja 28 päivänä elokuuta 1998. BPO:lle ilmoitettiin asiasta vasta 17 päivänä syyskuuta 1998 eli 20 päivän kuluttua⁽¹⁹⁸⁾. DPAG on ilmoittanut erittäin myöhäisessä vaiheessa menettelyä, että kyseiset postitukset toimitettiin eteenpäin 8 päivänä syyskuuta 1998⁽¹⁹⁹⁾. Komissio päättelee tämän perusteella, että kyseisistä kahdesta postituksesta toista pidäteltiin 11 ja toista 12 päivää.
- (148) *Multiple Zones*: Komission käytettävissä olevien asiakirjojen perusteella voidaan tehdä seuraava päätelmä asiain kulusta.

DPAG ilmoitti BPO:lle 11 päivänä helmikuuta 1999 pysäyttäneensä postituksen 4 päivänä helmikuuta eli seitsemän päivää aikaisemmin. Vaikka BPO suostui maksamaan vaaditun summan samana päivänä, DPAG toimitti postituksen eteenpäin vasta 18 päivänä helmikuuta. Voidaan päätellä, että postitus viivästyi 14 päivää.

⁽¹⁹¹⁾ DPAG:n 11 päivänä joulukuuta 1998 päivätty faksi BPO:lle (asiakirjat 493—494 komission aineistossa).

⁽¹⁹²⁾ DPAG:n 18 päivänä toukokuuta 2001 päivätty kirje komissiolle, s. 2.

⁽¹⁹³⁾ Postitusten määrä ei ole komission tiedossa. Postitukset luettiin DPAG:n kirjeen liitteessä, jota ei ole toimitettu komissiolle.

⁽¹⁹⁴⁾ DPAG:n 3 päivänä helmikuuta 1999 päivätty faksi BPO:lle (asiakirjat 929—930 komission aineistossa).

⁽¹⁹⁵⁾ DPAG:n 18 päivänä toukokuuta 2001 päivätty kirje komissiolle, s. 2.

⁽¹⁹⁶⁾ DPAG:n 1 päivänä maaliskuuta 1999 päivätty faksi BPO:lle (asiakirjat 931—932 komission aineistossa).

⁽¹⁹⁷⁾ DPAG:n 18 päivänä toukokuuta 2001 päivätty kirje komissiolle, s. 2.

⁽¹⁹⁸⁾ Ks. edellä tosiseikkojen esittelyssä Gantin kohdalla jakso "Vuoden 1998 syyskuvasto".

⁽¹⁹⁹⁾ DPAG:n 18 päivänä toukokuuta 2001 päivätty kirje komissiolle, s. 3.

- (149) Massapostituksissa on tärkeää, että lähettäjät voivat luottaa toimituksen tapahtuvan kohtuullisessa ajassa. Voidakseen ajoittaa postilähetysten jakelun muuhun toimintaansa sopivasti, vastaanottajien on voitava luottaa siihen, että postitoiminnan harjoittajat voivat tarjota luotettavan palvelun. Kaupalliset massapostitukset ovat näin ollen siinä mielessä "pilaantuvia", että pitkäaikainen viivästys voi vähentää postituksen kaupallista vaikutusta huomattavasti tai jopa kumota sen ⁽²⁰⁰⁾. Postitusten "pilaantuva" luonne korostaa entisestään monopolin velvollisuutta olla viivästyttämättä niiden jakelua.
- (150) Lähtömaan postitoiminnan harjoittaja, jolle lähettäjä on antanut tehtäväksi ulkomaan palvelun ensimmäisen osan (eli lähtevän ulkomaankirjepostin keräämisen, lajittelun ja kuljetuksen), voi kärsiä taloudellisesti ja kaupallisesti, jos vastaanottava postitoiminnan harjoittaja viivästyttää saapuvan postin jakelua pitkiä aikoja. Lähettävä postitoiminnan harjoittaja voi joutua maksamaan asiakkaille hyvitystä ja sen ulkomaan palvelun luotettavuus voi joutua kyseenalaiseksi.
- (151) Koska DPAG ja BPO ovat toistensa välittömiä kilpailijoita Yhdistyneestä kuningaskunnasta lähtevän ulkomaan postin markkinoilla, on selvästi DPAG:n etujen mukaista estää BPO:n lähettämien postitusten oikea-aikainen jakelu Saksassa oleville vastaanottajille. Jos BPO:n palvelu todetaan epäluotettavaksi ja kalliiksi usein toistuvien jakelukeskeytysten ja lisämaksujen vuoksi, on todennäköistä, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa olevat lähettäjät kääntyvät maassa olevien DPAG:n edustajien puoleen, koska nämä voivat tarjota palvelun edullisemmin ja luotettavammin. Lisäksi tämä saa aikaan sen, että ylikansalliset yritykset, joilla on keskitettyjä yhteisön laajuisia postituksia, sijoittavat Euroopan jakelukeskuksensa Saksaan tai vaihtoehtoisesti lähettävät saksalaisille vastaanottajille menevän postin kotimaanpostina ⁽²⁰¹⁾.
- (152) DPAG:n väite, jonka mukaan REIMS II -sopimuksen laatutavoitteiden ja valvontajärjestelyn vuoksi DPAG:n olisi mahdotonta tarkoituksellisesti viivästyttää saapuvan ulkomaanpostin jakelua, ei ole uskottava. Ensinnäkin, REIMS II:n jakelutavoitteet koskevat vain ensimmäisen luokan postia, ja suuri osa ulkomaanpostista on massapostituksia. Toiseksi, REIMS II:n sopimuspuolten jakelupalveluiden laatua valvotaan vuosittain lähettämällä testilähetystyksiä, joissa on vastaanotin, jonka avulla ne voidaan jäljittää. DPAG:n mukaan tällaisia testilähetystyksiä lähetettiin vuonna 1999 Yhdistyneestä kuningaskunnasta Saksaan 1 224 ja vuonna 2000 määrä oli 1 290 ⁽²⁰²⁾. Kun verrataan testilähetysten vähäistä määrää Yhdistyneestä kuningaskunnasta Saksaan vuosittain lähetettävään ulkomaanpostin kokonaismäärään, voidaan päätellä, että käsiteltävänä olevassa asiassa kuvaillut viivästykset olisivat vaikuttaneet vain marginaalisesti REIMS II -sopimuksessa määrättyihin palvelun laatutavoitteisiin. Näin ollen komissio päätelee, että REIMS II -sopimus vaikuttaa DPAG:n käyttäytymistä estävästi vain hyvin vähäisessä määrin.

Päätelmä

- (153) Koska on osoitettu, että Ideas Directin, Fidelity Investmentsin, Gantin ja Multiple Zonesin postitusten lähettäjillä on kotipaikka Saksan ulkopuolella, DPAG:llä ei ollut syytä viivästyttää näiden viiden yrityksen postitusten toimittamista eteenpäin kauempaa kuin oli ehdottoman välttämätöntä lähettäjän määrittämiseksi. DPAG:n vastaväite, että BPO oli osasyllinen viivästytykseen, koska se ei vastannut DPAG:n väitteisiin, on merkityksetön, sillä väitteet olivat alun pitäenkin perusteettomia. Ehdot, joilla DPAG toimittaisi nämä postitukset eteenpäin ja jakelisi ne, merkitsevät DPAG:n osalta tulkinnallista kieltäytymistä suorittamasta palvelua. Kieltäytymistä seuranneet viivästykset pahensivat kielteistä vaikutusta. Viivästykset olivat joissakin tapauksissa niin pitkiä, että ne heikensivät huomattavasti postitusten kaupallista vaikutusta.

⁽²⁰⁰⁾ Ks. edellä I.E jaksossa Gantia ja Multiple Zonesia koskevat jaksot.

⁽²⁰¹⁾ Ks. edellä I.E jaksossa Fidelity Investmentsiä koskeva jakso.

⁽²⁰²⁾ DPAG:n 11 päivänä joulukuuta 2000 päivätty kirje komissiolle, s. 7.

- (154) Komissio päättää, että DPAG käytti väärin määräävää asemaansa Saksaan saapuvan ulkomaan kirjepostin kuljetus- ja jakelumarkkinoilla kieltäytymällä jakamasta postituksia ennen kuin lähettävä postitoiminnan harjoittaja suostui maksamaan täysimääräisen kotimaan postimaksun. Näin toimien DPAG tosiasiallisesti kieltäytyi suorittamasta kuljetus- ja jakelupalveluaan. Määräävän aseman väärinkäytön kielteisiä vaikutuksia korosti se, että DPAG viivästytti jakelua niin kauan, että se heikensi huomattavasti postitusten kaupallista vaikutusta. Komissio katsoo, että DPAG:n käyttäytymisessä on kyse EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan rikkomisesta.

Kohtuuttomien myyntihintojen määrääminen

- (155) Tuomioistuimien on todennut, että hinta, joka on taloudelliseen arvoon nähden kohtuuton, voi rikkoa 82 artiklaa, jos se hillitsee rinnakkaista kauppaa tai hyväksikäyttää asiakkaita kohtuuttomasti ⁽²⁰³⁾.
- (156) Saksan kotimaan postimaksu ensimmäisen luokan postin ensimmäisessä painoluokassa on tällä hetkellä 0,56 euroa ⁽²⁰⁴⁾. Nykyinen maksu tuli voimaan 1 päivänä syyskuuta 1997. Aiempi hinta, 0,51 euroa, oli pysynyt samana kahdeksan vuotta ⁽²⁰⁵⁾. REIMS II -sopimuksen osapuolena DPAG esitti, että keskimääräisten kustannusten, joita aiheutuu saapuvan ulkomaan kirjepostilähetyksen jakamisesta vastaanottajalle kyseisessä luokassa, voidaan arvioida olevan 80 prosenttia kotimaan postimaksusta. Nykyisen postimaksun ja DPAG:n REIMS II -sopimuspuolena esittämän kustannusarvion perusteella keskimääräisten kustannusten voidaan arvioida olevan 0,45 euroa ⁽²⁰⁶⁾. ”Tosiasiallisina” A—B—A-edelleenpostituksina pitämistään saapuvista ulkomaan postilähetyksistä DPAG veloittaa täysimääräisen kotimaan postimaksun (0,56 euroa), joka on 25 prosenttia suurempi kuin arvio keskimääräisistä kustannuksista.

DPAG:n esittämät väitteet

- (157) Vastauksessaan väitetiedoksiantoon DPAG viittasi tuomioon asiassa GZS & Citicorp ja esitti, että täysimääräisen kotimaan postimaksun veloittaminen päätöksillä vähennettynä A—B—A-edelleenpostitusten kuljettamisesta ja jakamisesta ei ole perustamissopimuksen 82 artiklan vastaista. DPAG toisti väitteensä, että käsiteltävänä olevassa asiassa postitukset ovat rinnastettavissa tuomioistuimen tutkimiin postituksiin. Koska DPAG:n mielestä kaikilla postituksilla oli saksalainen lähettäjä, se ei voi rikkoa 82 artiklaa ⁽²⁰⁷⁾.
- (158) DPAG esitti, että keskimääräiset kustannukset, joita sille aiheutuu saapuvan ulkomaanpostin jakamisesta, ovat vähintään 80 prosenttia kotimaan postimaksusta. DPAG:n ja muiden REIMS II -sopimuspuolten komissiolle esittämä 80 prosentin arvio on keskiarvo kaikkien REIMS II -sopimuspuolten arvioiduista kustannuksista. DPAG:n mukaan keskiarvoa ei voida käyttää DPAG:n kustannusten arvioimiseen.

Arviointi

- (159) Tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan hinnan kohtuullisuutta voidaan testata vertaamalla sitä tarjotun tavarain tai palvelun taloudelliseen arvoon. Hintaa, joka on asetettu sellaiselle tasolle, joka ei ole missään järkevässä suhteessa tarjotun palvelun taloudelliseen arvoon, voidaan pitää itsessään kohtuuttomana, koska se hyväksikäyttää asiakkaita kohtuuttomasti ⁽²⁰⁸⁾. Kilpailulle avoimilla markkinoilla tavanomainen testi olisi määräävässä asemassa olevan postitoiminnan harjoittajan hinnan vertaaminen kilpailijoiden veloittamiin hintoihin. DPAG:n laajamittaisen monopolin vuoksi tällainen hintavertailu ei ole mahdollinen. DPAG on myös vasta äskettäin ottanut käyttöön läpinäkyvän sisäisen kustannuslaskentajärjestelmän eikä asian kannalta merkitykselliseltä ajanjaksolta ole luotettavia tietoja. Komissio ei näin ollen voi tehdä yksityiskohtaista kustannusanalyysiä DPAG:lle kyseisistä palveluista merkityksellisenä ajanjaksona aiheutuneista keskimääräisistä kustannuksista ⁽²⁰⁹⁾. Näin ollen on käytettävä vaihtoehtoisia kriteereitä.

⁽²⁰³⁾ Asia 26/75, General Motors v. komissio, tuomio 13.11.1975 (Kok. 1975, s. I-367).

⁽²⁰⁴⁾ 1,10 Saksan markkaa.

⁽²⁰⁵⁾ 1,00 Saksan markkaa. Lähde: DPAG:n verkkosivustossa julkaistu, 1 päivänä elokuuta 1997 päivätty lehdistötiedote.

⁽²⁰⁶⁾ 0,88 Saksan markkaa.

⁽²⁰⁷⁾ DPAG:n vastaus väitetiedoksiantoon, s. 38—39.

⁽²⁰⁸⁾ General Motors, ks. edellä; United Brands v. komissio, ks. edellä.

⁽²⁰⁹⁾ REIMS II. Sopimuspuolet ovat sitoutuneet ottamaan vuoden 1999 loppuun mennessä käyttöön läpinäkyvän kustannuslaskentajärjestelmän.

- (160) Komissiolle REIMS II -sopimuksesta tekemässään ilmoituksessa DPAG ja muut sopimuksen allekirjoittajat esittivät, että keskimääräiset kustannukset saapuvan ulkomaanpostin kuljettamisesta ja jakamisesta (kohtuullinen kate mukaan luettuna) voidaan arvioida 80 prosentiksi kotimaan postimaksusta ⁽²¹⁰⁾. Päätöksessään REIMS II -sopimuksesta komissio hyväksyi — luotettavien kustannustietojen puuttuessa — periaatteen, että päätemaksut liitetään kotimaan postimaksuihin, ja päätteli tuolloin vallinneissa olosuhteissa, että kotimaan postimaksu oli sopivin mittapuuhä jakelukustannusten arvioimiseen ⁽²¹¹⁾.
- (161) DPAG ei ole todistanut väitettään, että arvio sille saapuvan ulkomaanpostilähetyksen keskimääräisistä jakelukustannuksista itse asiassa ylittää 80 prosentin arvion, jonka DPAG (REIMS II -sopimuksen osapuolena) aiemmin toimitti komissiolle, eikä DPAG ole ilmoittanut prosenttiosuutta, jonka se katsoo Saksan osalta oikeaksi.
- (162) Luotettavien kustannuslaskentatietojen puuttuessa komissio katsoo, että DPAG:n ja muiden REIMS II -sopimuspuolten komissiolle tekemässä ilmoituksessa arvioidut keskimääräiset kustannukset saapuvan ulkomaanpostin jakamisesta, ilmaistuna prosenttiosuutena kotimaan postimaksusta, saavat tässä päätöksessä toimia mittapuuna arvioitaessa DPAG:n kustannuksia. Kuten edellä mainittiin DPAG veloittaa "tosiasiallisina" A—B—A-edelleenpostituksina pitämistään postilähetyksistä täysimääräisen kotimaan postimaksun, joka on 25 prosenttia suurempi kuin arvio keskimääräisistä kustannuksista ja arvio palvelun taloudellisesta arvosta. Tässä yhteydessä on korostettava sitä, että postipalveluissa ja erityisesti nyt tarkasteltavana olevissa massapostituksissa käsiteltävät ja lähetettävät määrät ovat suuria, jolloin kappalekohtaiset voittomarginaalit ovat pieniä. Vuonna 1997 keskimääräinen voittomarginaali kappaleelta oli 3 prosenttia ⁽²¹²⁾.
- (163) REIMS II -sopimuspuolet eivät ole esittäneet ratkaisevia todisteita siitä, että 80 prosenttia kotimaan postimaksusta olisi luotettava arvio saapuvan ulkomaanpostin keskimääräisistä jakelukustannuksista. Päätemaksuja koskevat sopimukset viittaavat siihen, että keskimääräiset kustannukset ovat itse asiassa alhaisemmat. Pohjoismaisessa päätemaksusopimuksessa ja Alankomaiden ja Ruotsin postilaitosten kahdenvälisessä päätemaksusopimuksessa kummassakin päätemaksut asetetaan 70 prosenttiin kotimaan postimaksusta ⁽²¹³⁾. Näin ollen komissio suhtautui asiaan varovasti ja totesi, että sopimuspuolet eivät ole toimittaneet vakuuttavia todisteita, joiden perusteella voitaisiin päätellä, että päätemaksut on asetettava 80 prosenttiin kotimaanmaksuista. Komissio totesi, että:
- "Päätemaksujen tämän päätöksen mukainen enimmäistaso saa siten olla korkeintaan 70 prosenttia kotimaanmaksuista, mikä näyttää kohtuulliselta ⁽²¹⁴⁾."
- (164) Jos 70 prosentin tasoa pidetään kyseisen palvelun taloudellisen arvon mittapuuna, DPAG:n veloitama hinta (0,56 euroa) ylittää 43 prosentilla arvion palvelun taloudellisesta arvosta (0,39 euroa) ⁽²¹⁵⁾.
- (165) Ruotsin posti on DPAG:n tapaan korkeita postimaksuja veloittava postitoiminnan harjoittaja korkeiden kustannusten jäsenvaltiossa. Kun Ruotsin maantieteellisiä olosuhteita (suuri harvaan asuttu maa) verrataan Saksaan, voidaan todeta, että jakelukustannusten olisi oltava Ruotsissa suuremmat kuin Saksassa. Tästä huolimatta päätemaksut, jotka ovat 70 prosenttia Ruotsin kotimaan postimaksusta, riittävät kattamaan Ruotsin postilaitoksen jakelukustannukset. Kun tämä otetaan huomioon, DPAG:n perustelematon väite, että sille saapuvan ulkomaan kirjepostin jakelusta aiheutuvat kustannukset ylittäisivät 80 prosenttia kotimaan postimaksusta, ei ole uskottava.

Päätelmä

- (166) Koska ei ole mitään oleellisia todisteita siitä, että saksalaiselle vastaanottajalle saapuvan ulkomaan postilähetyksen jakelun keskimääräinen taloudellinen arvo ylittää 0,45 euroa (80 prosenttia kotimaan postimaksusta), komissio päättää, että hinta, jonka DPAG veloittaa "tosiasiallisina" A—B—A-edelleenpostituksena pitämästään saapuvasta ulkomaanpostista (0,56 euroa), ylittää palvelun taloudellisen arvon vähintään 25 prosentilla.

⁽²¹⁰⁾ REIMS II.

⁽²¹¹⁾ REIMS II, 86 kohta.

⁽²¹²⁾ "Modelling and Quantifying Scenarios for Liberalisation", MMD Ltd:n komissiolle tekemä tutkimus, helmikuu 1999, s. 44.

⁽²¹³⁾ Pohjoismaisesta sopimuksesta ilmoitettiin komissiolle 30 päivänä maaliskuuta 2000 (asia N:o COMP/37.848. Ruotsin posti ja PTT Post ilmoittivat kahdenvälisestä päätemaksusopimuksesta 8 päivänä heinäkuuta 1998 (asia N:o COMP). Asian käsittely lopetettiin komission lähetettyä sopimuspuolille 18 päivänä syyskuuta 1998 hallinnollisen kirjeen, jossa se ilmoitti, että EY:n perustamissopimuksen 81 artiklaa ei sovelleta.

⁽²¹⁴⁾ REIMS II, 88 kohta.

⁽²¹⁵⁾ 0,77 Saksan markkaa.

- (167) Ottaen huomioon DPAG:n monopoliaseman ja mainitut postipalvelujen erityispiirteet komissio päättää, että DPAG:n veloittama hinta ei ole riittävässä tai järkevässä suhteessa tarjotun palvelun todellisiin kustannuksiin tai todelliseen arvoon. Näin ollen DPAG:n hinnoittelu hyväksikäyttää asiakaita kohtuuttomasti, ja sitä on pidettävä 82 artiklassa tarkoitettuna kohtuuttomana myyntihintana. Komissio päättää, että DPAG on käyttänyt väärin määräävää asemaansa Saksaan saapuvan ulkomaan kirjepostin kuljetus- ja jakelumarkkinoilla määräämällä asiakkaille täyttä kotimaan postimaksua vastaavan kohtuuttoman myyntihinnan. Tämän suuruisen postimaksun määräämistä ei voida perustella objektiivisesti. Näin ollen DPAG rikkoo perustamissopimuksen 82 artiklaa ja erityisesti sen toisen kappaleen a alakohtaa.

Tuotannon, markkinoiden ja teknisen kehityksen rajoittaminen

- (168) Yritys voi käyttää väärin määräävää asemaansa rajoittamalla tuotantoa, markkinoita tai teknistä kehitystä kuluttajien vahingoksi. Määräävässä asemassa oleva yritys, joka rajoittaa tietyn palvelun tarjontaa niiden vahingoksi, jotka haluavat hyödyntää kyseistä palvelua, saattaa rikkoa 82 artiklaa ⁽²¹⁶⁾. Säännöstä ei sovelleta ainoastaan tilanteisiin, jossa määräävässä asemassa oleva yritys — monopolistiseen tapaan — vähentää omaa tuotantoaan kasvattaakseen tuloaan hinnan noustessa, vaan myös tilanteisiin, joissa määräävässä asemassa olevan yrityksen toimet rajoittavat muiden yritysten toimintaa ⁽²¹⁷⁾.

DPAG:n esittämät väitteet

- (169) Vastauksessaan väitetiedoksiantoon DPAG kielsi rajoittaneensa palveluidensa tarjontaa millään tavalla ja totesi, että komissio ei ole esittänyt tästä mitään todisteita. DPAG vaatii vain korvausta, johon se on UPU 1989 -sopimuksen 25 artiklan ja UPU 1994 -sopimuksen 25 artiklan nojalla oikeutettu. Vaikka DPAG:n käyttäytymisestä seuraisi rajoittavia vaikutuksia Yhdistyneestä kuningaskunnasta lähtevän ulkomaanpostin markkinoilla, DPAG:n toiminta on edellä mainitun artiklan ja DPAG:n ja BPO:n välillä sovittujen menettelyjen nojalla perusteltua ⁽²¹⁸⁾.

Arviointi

- (170) Tuomioistuim on aikaisemmin todennut, että tietyt järjestelyt todennäköisesti rajoittavat markkinoita kuluttajien vahingoksi 82 artiklassa tarkoitettulla tavalla, jos ne rajoittavat kilpailijoiden mahdollisuuksia kilpailla määräävässä asemassa olevan yrityksen kanssa ⁽²¹⁹⁾. Päätöksessään asiassa British Telecommunications — jossa oli kyse teleksiviestien edelleenvälitystä rajoittavista säännöksistä — komissio piti säännöksiä 82 artiklan rikkomisena, koska ne:

”... rajoittivat viestejä välittävien toimistojen toimintaa muissa ETY:n jäsenvaltioissa olevien asiakkaiden vahingoksi ... ⁽²²⁰⁾”

- (171) Lisäksi komissio totesi, että tällaisessa käyttäytymisessä on kyse:

”... sekä uusien markkinoiden kehityksen että uuden tekniikan käytön rajoittamisesta teleoperaattoreiden ja heidän asiakkaidensa vahingoksi estäen heitä käyttämästä olemassa olevia televiestintäjärjestelmiä tehokkaammin hyväkseen ⁽²²¹⁾.”

- (172) Komissio on aikaisemmin todennut, että määräävässä asemassa olevan yrityksen, joka välillisesti painostaa kilpailijaa nostamaan hintoja, voidaan katsoa haluavan rajoittaa tuotantoa, markkinoita tai teknistä kehitystä kuluttajien vahingoksi ⁽²²²⁾.

- (173) Kuten edellä todettiin, tuomioistuim teki seuraavan päätelmän asiassa GZS & Citicorp antamassaan tuomiossa:

”Kuten yhteisöjen tuomioistuim on todennut tilanteessa, jossa perustamissopimuksen 86 artiklassa tarkoitettussa määräävässä markkina-asemassa ollut yritys kieltäytyi myymästä tavaraa, tällainen käyttäytyminen olisi vastoin EY:n perustamissopimuksen 3 artiklan g alakohdassa [...] esitettyä tavoitetta, joka on täsmennetty 86 artiklassa ja erityisesti sen b ja c alakohdassa ... ⁽²²³⁾”

⁽²¹⁶⁾ Höfner ja Elser, ks. edellä, 30 kohta.

⁽²¹⁷⁾ Ks. yhdistetyt asiat 40—48, 50, 54—56, 111, 113 ja 114—173, Coöperative Vereniging ”Suiker Unie” UA ym. v. komissio, tuomio 16.12.1975 (Kok. 1975, s. 1663, 398 ja 526 kohta); yhdistetyt asiat C-241/91 P ja C-242/91 P, Radio Telefís Éirann (”RTE”) ja Independent Television Publications Ltd (ITP) v. komissio, tuomio 6.4.1995 (Kok. 1995, s. I-743).

⁽²¹⁸⁾ DPAG:n vastaus väitetiedoksiantoon, s. 39.

⁽²¹⁹⁾ Suiker Unie, ks. edellä, 526 kohta.

⁽²²⁰⁾ Komission päätös 82/861/ETY, British Telecommunications, asia N:o COMP/29.877, EYVL L 360, 21.12.1982, s. 36, 30 kohta.

⁽²²¹⁾ British Telecommunications, ks. edellä, 34 kohta.

⁽²²²⁾ Komission päätös 88/589/ETY, London European / Sabena, asia N:o COMP/32.318, EYVL L 317, 24.11.1988, s. 47, 29—30 kohta.

⁽²²³⁾ Alleviivaus komission. GZS & Citicorp, ks. edellä, 59—60 kohta.

- (174) Tuomioistuin teki näin ollen selväksi, että postin jakelun rajoittaminen niin, että se estää lähettäjien kaupallista toimintaa vastaanottavan postitoiminnan harjoittajan alueella sekä lähettävän postitoiminnan harjoittajan toimintaa, voi olla EY:n perustamissopimuksen 82 artiklassa tarkoitettua väärinkäyttöä.
- (175) Kuten aiemmin todettiin Ideas Directin, Fidelity Investmentsin, Gantin ja Multiple Zonesin riidanalaiset postitukset olivat kaikki peräisin lähettäjiltä, joiden kotipaikka on Saksan ulkopuolella. DPAG:n väite, että viivästykset johtuivat osittain DPAG:n ja BPO:n välillä sovitusta menettelyistä, on merkityksetön. Ensinnäkin, nämä järjestelyt olivat välitön seuraus DPAG:n asettamista perusteettomista vaatimuksista. Toiseksi, DPAG määräsi nämä järjestelyt BPO:lle. Koska DPAG kieltäytyi jakamasta postia, jos sen kohtuuttomia ehtoja ei täytetty, BPO:lla ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin mukautua DPAG:n tahtoon.
- (176) Tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti komissio katsoo, että — lyhyellä aikavälillä — pysäytykset, lisämaksut ja viivästykset rajoittavat välittömästi tuotantoa Saksaan saapuvan ulkomaan kirjepostin kuljetus- ja jakelumarkkinoilla. Lisämaksut, joita vaaditaan lähettäviltä postitoiminnan harjoittajilta ja — suoraan tai välillisesti — lähettäjiltä, johtavat kustannusten perusteettomaan nousemiseen. Näin ollen DPAG:n käyttäytyminen vaikuttaa kielteisesti lähettäjiin, lähettävään postitoiminnan harjoittajaan sekä viime kädessä kuluttajiin.
- (177) Usein toistuvien keskeytysten ja niistä johtuvan palvelun laadun heikentymisen vuoksi tyytymättömät asiakkaat lakkaavat pitkällä aikavälillä käyttämästä postitoiminnan harjoittajia Yhdistyneessä kuningaskunnassa lähettäessään postia, jonka lopullinen määränpää on Saksassa. DPAG painostaa välillisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivia postitoiminnan harjoittajia nostamaan hintoja. Kompensoidakseen kustannusten nousun Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivien postitoiminnan harjoittajien on nostettava Saksaan suuntautuvan ulkomaanpostin maksuja huomattavasti. Näin ollen DPAG rajoittaa Yhdistyneestä kuningaskunnasta lähtevään ulkomaan kirjepostiin liittyvien palveluiden tuotantoa.

Päätelmä

- (178) Komissio katsoo, että tapa, jolla DPAG käsittelee Yhdistyneestä kuningaskunnasta tulevaa ulkomaan kirjepostia i) rajoittaa saapuvan ulkomaan kirjepostin kuljetus- ja jakelupalveluiden tuotantoa Saksan markkinoilla kuluttajien vahingoksi ja ii) rajoittaa kuluttajien vahingoksi postitoiminnan harjoittajien mahdollisuuksia kilpailla Yhdistyneessä kuningaskunnassa Saksaan suuntautuvan ulkomaan kirjepostin markkinoilla. DPAG:n käyttäytyminen rikkoo perustamissopimuksen 82 artiklaa ja erityisesti sen toisen kappaleen b alakohtaa.

F. Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan

- (179) Vaikutukset ulottuvat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ulkomaanpostin kansainvälisen luonteen vuoksi.

G. EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohta

- (180) Siltä osin kuin postitoiminnan harjoittajilla on lakisääteinen velvollisuus tarjota tiettyjä palveluja, niitä voidaan pitää yrityksinä, joille on uskottu perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tarjonta. Tällöin kilpailusääntöjä sovelletaan niihin vain siltä osin kuin se ei estä niitä hoitamasta niille uskottuja erityistehtäviä. Perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdan mukaista poikkeusta ei kuitenkaan sovelleta, jos kaupan kehitykseen vaikutetaan tavalla, joka olisi ristiriidassa yhteisön etujen kanssa.

DPAG:n esittämät väitteet

- (181) Ennen 25 päivänä toukokuuta 2000 annettua komission väitetiedoksianto DPAG ei missään vaiheessa vedonnut 86 artiklan 2 kohdan mukaiseen poikkeukseen perustellakseen toimintaansa käsiteltävänä olevassa asiassa. Vastauksessaan komission väitetiedoksiantoon DPAG väitti vetoavansa aina kyseiseen määräykseen tällaisissa menettelyissä. DPAG vetosi kyseiseen määräykseen asiassa GZS/Citicorp, ja erityisesti se katsoi, että Citycorpin postituserät eivät eronneet millään tavoin niistä postituseristä, joista nyt käsiteltävänä olevassa asiassa on kyse.
- (182) Asiassa GZS/Citicorp antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin päätteli, että niin kauan kuin ei ole olemassa sellaista päätemaksujärjestelmää, joka kattaa vastaanottavan postilaitoksen kustannukset, UPU 1989 -sopimuksen 25 artiklan soveltaminen on välttämätöntä DPAG:lle, jotta se voi hoitaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja. Sen vuoksi komissio ei voi soveltaa 82 artiklaa tavalla, joka rajoittaa DPAG:n mahdollisuuksia periä täysimääräinen kotimaan postimaksu UPU 1989 -sopimuksen 25 artiklan nojalla ⁽²²⁴⁾.

Arviointi

- (183) DPAG:n on katsottava olevan yritys, jolle on uskottu perustamissopimuksen 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tarjonta. Kuten edellä todettiin, riidanalaisen postituserien lähettäjät eivät nyt käsiteltävänä olevassa asiassa ole Saksasta. Yhteisöjen tuomioistuimen asiassa GZS/Citicorp antamassa tuomiossa esitetyillä 86 artiklan 2 kohtaan liittyvillä seikoilla ei sen vuoksi ole merkitystä tämän asian kannalta. Tämä päätös ei rajoita DPAG:n oikeuksia vedota UPU 1994 -sopimuksen 25 artiklaan tai UPU 1999 -sopimuksen 43 artiklaan sen ollessa perusteltua.
- (184) Komissio katsoo, että DPAG voisi vedota 86 artiklan 2 kohtaan ainoastaan silloin, jos avoimen, yksityiskohtaisen ja luotettavan sisäisen laskentatoimen ja luotettavien markkinatietojen avulla voitaisiin osoittaa, että kilpailusääntöjen soveltaminen nyt käsiteltävänä olevassa asiassa aiheuttaisi DPAG:n toiminnoille niin paljon haittaa, että yleispalvelun taloudellinen tasapaino olisi vaarassa. DPAG ei ole osoittanut, miten ja kuinka paljon asia vaikuttaisi DPAG:n taloudelliseen tasapainoon.
- (185) Komissio katsoo, että kilpailusääntöjen soveltaminen käsiteltävänä olevassa asiassa ei vaaranna DPAG:n kykyä täyttää yleispalveluvuoroitetta. Ensinnäkin Yhdistyneestä kuningaskunnasta tuleva ulkomaanposti muodostaa ainoastaan murto-osan DPAG:n kokonaistuloista. Toiseksi Saksan postimaksut ovat korkeita ja DPAG:n kirjepalvelutoiminnot ovat erittäin kannattavia ⁽²²⁵⁾. Kolmanneksi DPAG:n taloudellinen vahvuus on kaiken kaikkiaan huomattava.
- (186) Joka tapauksessa komissio katsoo, että DPAG:n harjoittama määräävän aseman väärinkäyttö vaikuttaa kaupan kehitykseen tavalla, joka on ristiriidassa yhteisön etujen kanssa. Pelkästään tästä syystä 86 artiklan 2 kohdan mukaista poikkeusta ei voida soveltaa.

H. Asetuksen N:o 17 3 artikla

- (187) Asetuksen N:o 17 3 artiklassa säädetään, että jos komissio hakemuksen perusteella tai omasta aloitteestaan toteaa, että perustamissopimuksen 82 artiklaa rikotaan, se voi päätöksellään määrätä yritykset, joita asia koskee, lopettamaan tällaisen rikkomisen.
- (188) ”Todellisen lähettäjän määritelmä” siinä muodossa kuin DPAG sitä tulkitsee käsiteltävänä olevassa asiassa ja DPAG:n kyseistä määritelmää soveltaen toteuttamat toimenpiteet ovat yhteisön lainsäädännön vastaisia. Edellä kuvailtua määräävän aseman väärinkäyttöä on harjoitettu ainakin syyskuusta 1996 alkaen, joka on varhaisin ajankohta, jonka osalta on todisteita siitä, että DPAG on pysäyttänyt tavallista ulkomaanpostia, perinyt siitä lisämaksuja ja viivästyttänyt sitä ⁽²²⁶⁾. Osapuolten lokakuussa 2000 tekemässä sopimuksessa ei ratkaista tyydyttävällä tavalla sitä, kuinka DPAG tulevaisuudessa käsittelee saapuvaa ulkomaanpostia ⁽²²⁷⁾. Vaikka viivästykset eivät tulevaisuudessa sopimuksen seurauksena todennäköisesti ole yhtä yleisiä, DPAG veloittaa edelleen lisämaksuja tavallisesta ulkomaanpostista, jonka se luokittelee ”tosiasialliseksi” A—B—A-edelleenpostitukseksi. DPAG:n 1 päivänä kesäkuuta 2001 toimittama sitoumus ei lopeta välittömästi edellä kuvailtua rikkomista ⁽²²⁸⁾. Sen vuoksi on katsottava, että määräävän aseman väärinkäyttö jatkuu.

⁽²²⁴⁾ DPAG:n vastaus väitetiedoksiantoon, s. 40.

⁽²²⁵⁾ Ks. I.B jakso edellä.

⁽²²⁶⁾ Ks. edellä I.E jakson Gantin vuoden 1996 syyskuvastoa koskeva jakso.

⁽²²⁷⁾ Ks. I.F jakso edellä.

⁽²²⁸⁾ Ks. edellä I.G jakso — Sitoumus. DPAG:n antaman sitoumuksen iv) kohdan mukaan, sitoumus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun komission päätös on tiedoksiannettu DPAG:lle.

- (189) Komission on varmistettava varmuudella, että DPAG lopettaa todella ja pysyvästi edellä II.E jaksossa kuvailun rikkomisen. Komissio katsoo, että on välttämätöntä tehdä päätös sen varmistamiseksi, että DPAG ei tulevaisuudessa harjoita toimintaa, jolla voi olla sama tai samankaltainen tavoite tai vaikutus.

I. Asetuksen N:o 17 15 artikla

- (190) Asetuksen N:o 17 15 artiklan mukaan EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan rikkomisesta tahallaan tai tuottamuksesta voidaan määrätä sakkoja enintään 1 miljoonaa euroa tai 10 prosenttia yrityksen edellisen tilikauden liikevaihdosta sen mukaan, kumpi luvuista on suurempi.
- (191) DPAG:n on täytynyt tietää, että kyseessä oleva käyttäytyminen — eli toisesta jäsenvaltiosta tulevien ulkomaan kirjelähetysten pysäyttäminen, lisämaksun veloittaminen niistä ja niiden viivästyttäminen — haittasi merkittävästi Yhdistyneen kuningaskunnan ja Saksan välistä vapaata postiliikennettä ja että kyseisellä käyttäytymisellä oli kielteisiä vaikutuksia kilpailuun BPO:n ja lähettäjien haitaksi. Tämän perusteella komissio pääättelee, että kilpailusääntöjen rikkominen oli vähintään tuottamuksellista.
- (192) Käsiteltävänä olevan kaltaisesta kilpailusääntöjen rikkomisesta määrätään tavallisesti sakkoja, joiden suuruus vaihtelee rikkomisen vakavuuden ja keston mukaan. Joissakin tapauksissa komissio voi kuitenkin määrätä rikkomiseen syyllistyneelle yritykselle ainoastaan symbolisen sakon. Seuraavista syistä komissio pitää aiheellisena määrätä DPAG:lle ainoastaan symbolinen 1 000 euron sakko.
- (193) DPAG on käyttäytynyt tavalla, joka — ainakin osittain — noudattaa Saksan tuomioistuinten oikeuskäytäntöä. Vaikka komissio katsookin, että DPAG:n käyttäytyminen tietyiltä osin ylittää sen, mikä voidaan varmuudella määritellä kansallisten tuomioistuinten oikeuskäytännöstä, on pääteltävä, että kyseinen oikeuskäytäntö on johtanut oikeudellisen tilanteen epäselvyyteen. Lisäksi pysäyttäminen, lisämaksun veloittaminen ja viivästyttäminen tapahtui käsiteltävänä olevassa asiassa enimmäkseen ajankohtana, jolloin ulkomaanpostipalveluja koskevaa yhteisön oikeuskäytäntöä ei ollut olemassa. Lopuksi, DPAG:n antamalla sitoumuksella luodaan saapuvan ulkomaan kirjepostin käsittelyä varten yksityiskohtainen menettely, jonka avulla voidaan välttää käytännön vaikeuksia ja helpottaa kilpailusääntöjen rikkomisen havaitsemista tulevaisuudessa, jos rikkomista esiintyy,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Deutsche Post AG on rikkonut EY:n perustamissopimuksen 82 artiklaa pysäyttämällä Yhdistyneestä kuningaskunnasta saapuvat ulkomaan kirjelähetykset, joiden lähettäjät ovat Saksan ulkopuolelta mutta joiden sisällössä on viittaus saksalaiseen yhtiöön, vaatimalla niistä lisämaksuja ja viivästyttämällä niitä.

2 artikla

Deutsche Post AG:n on välittömästi lopetettava 1 artiklassa tarkoitettu rikkominen, jos se ei ole jo tehnyt niin, eikä se saa tulevaisuudessa toistaa mitään 1 artiklassa kuvailtua toimenpidettä tai menettelytapaa.

3 artikla

Deutsche Post AG:lle määrätään 1 artiklassa tarkoitettusta rikkomisesta 1 000 euron sakko.

Sakko on maksettava kolmen kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta Euroopan komission pankkitilille nro 642-0029000-95 (IBAN-koodi: BE 76 6420 0290 0095, SWIFT-koodi: BBVABEBB), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria BBVA, Avenue des Arts 4 / Kunstlaan 4, B-1040 Bruxelles/Brussel. Määräajan päätyttyä peritään ilman eri toimenpiteitä korkoa, joka vastaa Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaation korkoa sen kuukauden ensimmäisenä työpäivänä, jona tämä päätös on tehty, korotettuna 3,5 prosenttiyksiköllä, eli yhteensä 8,05 prosenttia.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu seuraavalle yritykselle:

Deutsche Post AG
Heinrich-von-Stephan-Straße 1,
D-53175 Bonn.

5 artikla

Tämä päätös on täytäntöönpanokelpoinen EY:n perustamissopimuksen 256 artiklan mukaisesti.

Tehty Brysselissä 25 päivänä heinäkuuta 2001.

Komission puolesta

Mario MONTI

Komission jäsen

KOMISSION SUOSITUS,
annettu 7 päivänä joulukuuta 2001,
periaatteista "SOLVIT" ongelmaratkaisun käytössä — sisämarkkinoiden ongelmanratkaisuverkko

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 3901)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/893/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 211 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 3 artiklassa asetetaan tavoitteeksi poistaa kaikki esteet tavaroiden, henkilöiden, palveluiden ja pääomien vapaalta liikkumiselta jäsenvaltioiden välillä sisämarkkinoiden toteuttamiseksi. Sekä kansalaiset että yritykset, erityisesti pienyritykset, hyötyisivät siitä, että olisi olemassa tapa ratkaista epävirallisesti ongelmat, joita syntyy sen vuoksi, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi annettuja sääntöjä ei sovelleta oikein.
- (2) Yhtenäismarkkinoita koskevassa vuoden 1997 toimintasuunnitelmassa ⁽¹⁾ kehoitettiin jäsenvaltioita perustamaan "kansalaisten ja yritysten yhteyspisteitä", joihin sisämarkkinoiden erityiset ongelmat voidaan kanavoida. Jäsenvaltiot perustivat myös koordinoitikeskuksia, jotka tekevät yhteistyötä rajatylittävien ongelmien ratkaisemiseksi, jotka johtuvat siitä, että viranomaiset soveltavat sisämarkkinasääntöjä väärin ("ongelmanratkaisuverkko").
- (3) Ongelmanratkaisuverkko on nyt ollut toiminnassa kolme vuotta. Jäsenvaltiot ja komissio ovat sisämarkkinoiden neuvoa-antavassa komiteassa tarkastelleet sen tehokkuutta. Sen suurimmaksi heikkoudeksi on todettu se, että kaikkia tapauksia ei ole käsitelty samalla tavalla ja että ulkopuoliset eivät voineet nähdä kuinka verkko toimi.
- (4) Komissio esitti ajatuksensa ongelman ratkaisuksi antamassaan tiedonannossa Tehokas ongelmanratkaisu sisämarkkinoilla ("SOLVIT") ⁽²⁾. Se esitti uutta lähestymistapaa nimeltä "SOLVIT". Komissio esitti sitä verkon tehostamiseksi siten, että perustetaan yhteinen verkkotietokanta. Jäsenvaltioissa sijaitsevat koordinoitikeskukset kirjaavat tapaukset ja seuraavat niitä, mikä tehostaa verkon toimintaa ja tekee kansalaisille helpommaksi nähdä kuinka se toimii.
- (5) Olisi vahvistettava yhteiset periaatteet, jotta varmistettaisiin, että SOLVIT vastaa kansalaisten ja yritysten tarpeisiin ja jotta yhden jäsenvaltion pyrkimykset toistettaisiin kaikissa muissa jäsenvaltioissa. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että käytettävissä on riittävästi henkilö- ja rahoitusresursseja, jotta koordinoitikeskukset pystyvät käsittelemään kasvavaa tapausten lukumäärää, tarjoamaan laadukasta palvelua käyttäjille ja tiedottamaan toiminnastaan.
- (6) Euroopan parlamentti, neuvosto ⁽³⁾, talous- ja sosiaalikomitea ⁽⁴⁾ sekä alueiden komitea ⁽⁵⁾ ovat kaikki painottaaneet tarvetta tehokkaampiin ongelmaratkaisutapoihin.
- (7) Valkonen kirja "Eurooppalainen hallintotapa" ⁽⁶⁾ on osa pyrkimyksiä tehdä Euroopan unionista konkreettisempi kansalaisille ja yrityksille. Siinä myös vahvistetaan jäsenvaltioiden viranomaisten ja tuomioistuinten vastuu yhteisön lainsäädännön oikeasta täytäntöön panemisesta ja soveltamisesta.
- (8) Koska SOLVIT on epävirallisen ongelmanratkaisun verkko, sen olisi käsiteltävä ainoastaan tapauksia, jotka eivät ole oikeudellisen menettelyn kohteena kansallisella tai yhteisön tasolla. Hakija voi milloin tahansa aloittaa oikeudellisen menettelyn, jolloin ongelma kirjataan tietokannassa päätetyksi. Jos on olemassa muita tehokkaita rajatylittävien ongelmien ratkaisutapoja, SOLVIT-verkon tarkoituksena ei ole korvata niitä, vaan ohjata soveltuvat tapaukset muihin menettelyihin.
- (9) Menestyksekkäs ongelmanratkaisu edellyttää jäsenvaltioiden koordinoitikeskuksilta työskentelyä yhdessä. Hakijan kotijäsenvaltiossa sijaitsevan koordinoitikeskuksen olisi varmistettava, että tapaus on perusteltu ja että kaikki asiaan liittyvät tiedot ovat saatavilla. Tämän jälkeen sen jäsenvaltion koordinoitikeskus, jossa ongelma esiintyy, ryhtyy toimiin sen ratkaisemiseksi.

⁽³⁾ Neuvoston päätöslauselma, 31.5.2001.

⁽⁴⁾ CES 702/2001, 30.—31.5.2001.

⁽⁵⁾ CdR 200/2001 Rev. 2, 14.—15.11.2001.

⁽⁶⁾ KOM(2001) 428, 25.4.2001.

⁽¹⁾ CSE (97) 1 lopullinen, 4.6.1997.

⁽²⁾ KOM(2001) 702 lopullinen, 27.11.2001.

- (10) Kummankin koordinoitikeskuksen olisi vahvistettava, että tapaus on perusteltu ja että ne tekevät parhaansa sen ratkaisemiseksi tietyssä määräajassa, jota voidaan poikkeuksellisissa olosuhteissa pidentää.
- (11) Hakijalle olisi kerrottava ennakolta kuinka tapauksia käsitellään ja missä määräajoissa. Hakijoita olisi muistutettava, että niiden käytettävissä saattaa olla muita virallisia ratkaisukeinoja kuten oikeudellinen menettely. Virallisten keinojen hyödyntäminen voi edellyttää asian vireillepanoa tietyssä määräajassa, jota ei voi lykätä SOLVIT-verkon käyttämisen perusteella. Hakijoiden ei ole pakko hyväksyä ehdotettuja ratkaisuja. Koska SOLVIT on epävirallinen ongelmanratkaisukeino, se ei tarjoa hakijalle valitusmahdollisuutta ehdotetuista ratkaisuista.
- (12) Kaikkien ehdotettujen ratkaisujen olisi oltava yhteisön lainsäädännön mukaisia. Komissio pidättää oikeuden ryhtyä toimiin jäsenvaltioita vastaan, jos se katsoo, että näin ei voi olla.
- (13) Luottamuksellisten tietojen suojaaminen olisi varmistettava kaikin asianmukaisin toimin.
- (14) Tässä suosituksessa esitettyjä periaatteita olisi sovellettava siitä lähtien, kun verkkotietokanta on käyttökunnossa,
- 3) 'johtavalla koordinoitikeskuksella' siinä jäsenvaltiossa sijaitsevaa koordinoitikeskusta, jossa rajatylittävä ongelma ilmeni;
- 4) 'rajatylittävällä ongelmalla' yksityisen tai yrityksen jossakin jäsenvaltiossa kohtaamaa ongelmaa, joka liittyy siihen, miten jonkin toisen jäsenvaltion viranomaiset soveltavat sisämarkkinalainsäädäntöä; näihin kuuluvat tilanteet, joissa kansalainen tai yritys, jolla on hallinnollinen side (esimerkiksi kansalaisuus, pätevyys, sijoittautuminen) yhteen jäsenvaltioon, on jo toisessa jäsenvaltiossa, jossa ongelma ilmenee;
- 5) 'sisämarkkinasäännöllä' sisämarkkinoiden toimintaa sääteleviä sääntöjä perustamissopimuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- 6) 'oikeudellisella menettelyllä' virallista menettelyä riita-asioiden ratkaisemiseksi tuomioistuimessa tai muussa lainkäyttöelimestä;
- 7) 'hakijalla' yksityistä tai yritystä, joka on jättänyt rajatylittävän ongelman koordinoitikeskuksen ratkaistavaksi.

II PERIAATTEET

A. Vastaanottava koordinoitikeskus

SUOSITTELEE:

I YLEISTÄ

A. Aihe ja soveltamisala

Tässä jäsenvaltioille osoitetussa suosituksessa esitetään periaatteet, joita niiden koordinoitikeskusten on noudatettava niiden pyrkiessä ratkaisemaan sisämarkkinalainsäädännön soveltamiseen liittyviä rajatylittäviä ongelmia osana SOLVIT-verkkoa.

Sitä ei sovelleta ongelmiin, jotka ovat oikeudellisen menettelyn kohteena jäsenvaltiossa tai yhteisössä.

B. Määritelmät

Tässä suosituksessa tarkoitetaan:

- 1) 'koordinoitikeskuksella' jäsenvaltion hallinnon osastoa, jonka velvollisuutena on käsitellä rajatylittäviä ongelmia, joita yksityiset tai yritykset esittävät;
- 2) 'vastaanottavalla koordinoitikeskuksella' siinä jäsenvaltiossa sijaitsevaa koordinoitikeskusta, jossa rajatylittävä ongelma esitettiin;
3. Kun vastaanottava koordinoitikeskus kirjaa tapauksen tietokantaan, sen olisi annettava kaikki tapausta koskevat tiedot johtavalle koordinoitikeskukselle ongelman nopean ratkaisemisen mahdollistamiseksi, jollei H kohdassa määrätystä luottamuksellisuudesta muuta johdu.
4. Vastaanottavan koordinoitikeskuksen olisi pidettävä yhteyttä hakijaan, kunnes tapaus on ratkaistu.

B. Johtava koordinointikeskus

1. Johtavan koordinointikeskuksen olisi vahvistettava viikon kuluessa, ottaako se tapauksen käsiteltäväkseen, ja toimitettava se asianomaiselle hallintoyksikölleen toimenpiteitä varten. Mahdollisia lisätietoja olisi pyydetävä vastaanottavalta koordinointikeskukselta mahdollisimman pian. Jos johtava koordinointikeskus ei ota tapauksia käsiteltäväkseen, tämä olisi automaattisesti ilmoitettava tietokannassa samoin kuin kieltäytymisen syyt. Vastaanottavan koordinointikeskuksen olisi ilmoitettava asiasta hakijalle, joka voi jatkaa tapauksen käsittelyä virallisemmin menettelyin.
2. Johtavan koordinointikeskuksen olisi otettava vastuu rajatylittävän ongelman ratkaisemisesta.

C. Hakijalle annettavat tiedot

1. Vastaanottavan koordinointikeskuksen olisi annettava hakijalle ennakolta tiedot menettelystä ja määräajoista. Tähän olisi kuuluttava siitä tiedottaminen, että käytettävissä saattaa olla muita virallisempia oikaisukeinoja kansallisella ja yhteisön tasolla. Olisi huomautettava, että kansallisessa lainsäädännössä voi olla määräaikoja, joita on noudatettava, ettei hakija menettäisi oikeuksiaan; ja että SOLVIT ei vaikuta näihin määräaikoihin.
2. Hakijoille olisi myös kerrottava, ettei ehdotettuja ratkaisuja ole pakko hyväksyä. Niistä ei kuitenkaan voi asettaa kyseenalaiseksi SOLVIT-verkossa. Jos ongelmaa ei voida ratkaista SOLVIT-verkon avulla, tai jos ehdotettua ratkaisua ei voida hyväksyä, hakija voi silti halutessaan aloittaa oikeudellisen menettelyn. Jos oikeudellinen menettely aloitetaan ongelmanratkaisuvaiheessa, tämä johtaa tapauksen poistamiseen SOLVIT-verkosta.

D. SOLVIT-tietokantaan pääsy

1. Vastaanottavan koordinointikeskuksen ja johtavan koordinointikeskuksen olisi voitava kirjata tietoja SOLVIT-tietokantaan ja päättää tapauksen käsittely.
2. Muilla koordinointikeskuksilla olisi oltava ainoastaan voitava lukea tietoa, joka on nimetöntä. Hakijalla olisi oltava mahdollisuus lukea tapauksensa tietoja.

E. Määräajat

1. Heti kun johtava koordinointikeskus vahvistaa ottavansa tapauksen käsittelyyn, tietokantaan on merkittävä päivämäärä, johon mennessä ongelma olisi oltava ratkaistu.

Engelman ratkaisemisen määräajan olisi oltava kymmenen viikkoa.

2. Vastaanottava koordinointikeskus ja johtava koordinointikeskus voivat poikkeustapauksissa sopia määräajan pidentämisestä enintään neljällä viikolla, jos ne pitävät todennäköisenä, että ratkaisu voidaan saavuttaa tässä ajassa.

F. Tietojenvaihto ja viestintä

1. Johtavan koordinointikeskuksen olisi tehtävä parhaansa tapauksen ratkaisemiseksi tiiviissä yhteistyössä muiden hallintonsa osien kanssa.
2. Sähköpostia ja muita nopeita viestintätapoja olisi käytettävä mahdollisimman paljon.
3. Johtavan koordinointikeskuksen olisi tiedotettava vastaanotavalle koordinointikeskukselle asian edistymisestä. Sen olisi päivitettävä tietokannassa olevat tiedot muutoksen jälkeen tai vähintään kerran kuukaudessa.
4. Vastaanottavan koordinointikeskuksen ja johtavan koordinointikeskuksen olisi sovittava, millä kielellä ne ovat yhteydessä keskenään, ottaen huomioon, että tavoitteena on ongelmien ratkaiseminen epävirallisten yhteyksien avulla mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti hakijan etujen mukaisesti.
5. Vastaanottavan koordinointikeskuksen olisi tarvittaessa huolehdittava hakijan toimittamien asiakirjojen kääntämisestä.

G. Tapauksen ratkaisu

1. Kaikkien ehdotettujen ratkaisujen olisi oltava yhteisön lainsäädännön mukaisia. Komissio pidättää oikeuden ryhtyä toimiin jäsenvaltioita vastaan, jos se katsoo, että näin ei ole.
2. Kun ongelma ratkaistaan määräajassa, johtavan koordinointikeskuksen ja vastaanottavan koordinointikeskuksen olisi vahvistettava olevansa yhtä mieltä siitä, että ongelma on ratkaistu, ja kirjattava tämä tietokantaan. Johtavan koordinointikeskuksen olisi annettava vastaanotavalle koordinointikeskukselle tieto siitä, kuinka hakija voi hyödyntää ratkaisua.
3. Jos johtava koordinointikeskus toteaa, että asianomainen jäsenvaltio on noudattanut sisämarkkinasääntöjä ja että tapaus on sen vuoksi perusteeton, sen on kirjattava tämä seikka tietokantaan. Vastaanottavan koordinointikeskuksen olisi ilmoitettava hakijalle perusteista. Hakija voi halutessa jatkaa tapauksen käsittelyä virallisemmin menettelyin.

H. Luottamuksellisuus

1. Vastaanottavan koordinoitikeskuksen olisi tavallisesti ilmoitettava hakijan henkilöllisyys johtavalle koordinoitikeskukselle ongelmanratkaisun helpottamiseksi. Hakijalle olisi ilmoitettava tästä heti menettelyn alussa ja annettava mahdollisuus esittää väitteensä, että tapauksessa henkilöllisyttä ei olisi ilmaistava.
2. Johtavan koordinoitikeskuksen olisi käytettävä hakijan antamia tietoja ainoastaan tapauksen ratkaisemista varten.
3. Kaupallisesti arkaluontoisten tai henkilötietojen suojaaminen on kaikissa vaiheissa varmistettava asianmukaisin toimin ja erityisesti siirrettäessä tietoja verkon välityksellä.

III SOVELTAMISPÄIVÄ JA OSOITUS

Tätä suositusta sovelletaan 1 päivästä kesäkuuta 2002.

Tämä suositus on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 7 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta
Frederik BOLKESTEIN
Komission jäsen

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 13 päivänä joulukuuta 2001,
yhteisön osallistumisesta kasveille ja kasvituotteille haitallisten organismien torjuntaohjelman
rahoitukseen Ranskan merentakaisissa departementeissa vuonna 2001

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 4267)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2001/894/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tietyt maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Ranskan merentakaisen departementtien hyväksi, direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta ja asetusten (ETY) N:o 525/77 ja (ETY) N:o 3763/91 (Poseidom) kumoamisesta 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1452/2001⁽¹⁾ ja erityisesti sen 20 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Ranskan toimittamat, kasveille tai kasvituotteille haitallisten organismien torjumista Ranskan merentakaisissa departementeissa koskevat ohjelmat,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön rahoitukseen oikeutettujen kasveille ja kasvipärisille tuotteille haitallisten organismien torjuntaohjelmiin Ranskan merentakaisissa departementeissa, Azoreilla ja Madeiralla liittyvien toimenpiteiden määrittämisestä 30 päivänä syyskuuta 1993 tehdystä komission päätöksessä 93/522/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 96/633/EY⁽³⁾, määritellään sellaiset kasveille ja kasvituotteille haitallisten organismien torjuntaohjelmiin liittyvät toimenpiteet Ranskan merentakaisissa departementeissa sekä Azoreilla ja Madeiralla, joille voidaan myöntää yhteisön rahoitusta.
- (2) Ranskan merentakaisen departementtien erityiset kasvuolosuhteet edellyttävät erityishuomiota. Näiden alueiden kasvintuotannon ja erityisesti kasvien terveyden suojelun alalla on toteutettava tai tehostettava toimenpiteitä.
- (3) Kasvien terveyden alalla toteutettavien tai tehostettavien toimenpiteiden kustannukset ovat erityisen korkeat.
- (4) Ranskan toimivaltaiset viranomaiset ovat esittäneet komissiolle toimenpideohjelman. Tässä ohjelmassa täsmennetään erityisesti tavoitteet, toteutettavat toimet, niiden kesto ja kustannukset, jotta yhteisö voisi osallistua niiden rahoitukseen.

- (5) Yhteisön rahoitusosuus voi kattaa tukikelpoisista kustannuksista jopa 60 prosenttia, mutta tämä rahoitukseen osallistuminen ei koske banaaniin suojatoimenpiteitä.
- (6) Yhtenäisiin ohjelma-asiakirjoihin ohjelmakaudella 2000—2006 neuvoston asetusten (EY) N:o 1257/1999⁽⁴⁾ ja (EY) N:o 1260/1999⁽⁵⁾ mukaisesti sisältyvät Ranskan merentakaisissa departementeissa toteutettavat kasvinsuojelutoimet eivät voi olla samoja kuin tähän ohjelmaan kuuluvat toimet.
- (7) Tähän ohjelmaan sisältyvät toimet eivät voi olla samoja kuin Euroopan yhteisön tutkimusta ja teknologista kehittämistä koskevaan puiteohjelmaan kuuluvat toimet.
- (8) Ranskan toimittamien teknisten tietojen perusteella pysyvä kasvinsuojelukomitea on voinut eritellä tilanteen tarkasti ja kokonaisvaltaisesti.
- (9) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvinsuojelukomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään yhteisön rahoitusosuus kasveille tai kasvituotteille haitallisten organismien torjuntaohjelmaan, jonka Ranska on esittänyt Ranskan merentakaisen departementtien osalta vuodeksi 2001.

2 artikla

Virallinen ohjelma sisältää kolme osaohjelmaa.

1. Osaohjelma, joka on suunniteltu Guadeloupen departementille ja joka koskee kolmea toimea:
 - Guadeloupen kasvinsuojelukeskus, joka tekee kokeiluja, tutkimuksia ja kokeita,
 - tärkeimpien viljelykasveille haitallisten organismien vastustaminen,
 - hedelmissä ja vihanneksissa olevien torjunta-ainejäämien seurantasuunnitelma.

⁽¹⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 11.

⁽²⁾ EYVL L 251, 8.10.1993, s. 35.

⁽³⁾ EYVL L 283, 5.11.1996, s. 58.

⁽⁴⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽⁵⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

2. Osaohjelma, joka on suunniteltu Guyanan departementille ja joka koskee kahta toimea:
- kasvien terveysriskien diagnosointi ja hyvä maatalouskäytäntö,
 - biologinen torjunta ja ympäristö.
3. Osaohjelma, joka on suunniteltu Martiniquen departementille ja joka koskee kolmea toimea:
- kasvien terveyden arviointi ja diagnosointi,
 - kasvien terveysaseman seuranta erityisesti Anthurium-organismien osalta,
 - integroidun tuholaiistorjunnan kehittäminen.

3 artikla

Ranskan esittämän vuoden 2001 ohjelman osalta yhteisön rahoitusosuus on 60 prosenttia päätöksessä 93/522/ETY määrättyjen tukikelpoisten toimenpiteiden kokonaiskustannuksista mutta enintään 200 000 euroa (ilman alv:a).

Ohjelman rahoitussuunnitelma, johon sisältyvät kustannukset ja niiden rahoitus, esitetään tämän päätöksen liitteessä I.

4 artikla

Ranskalle maksetaan 100 000 euron ennakkomaksu.

5 artikla

Yhteisön tuki koskee Ranskan ohjelmaan kuuluviin toimiin liittyvistä tukikelpoisista toimenpiteistä aiheutuneita kustannuksia, joita varten tarvittavat määrärahat on sidottu 1 päivän

lokakuuta ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseksi ajaksi. Kyseisiin toimiin liittyvät maksut on suoritettava viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2002, ja oikeus yhteisön rahoitukseen menetetään määräajan perusteettoman noudattamatta jättämisen takia.

Jos viimeisen maksupäivän siirtäminen myöhemmäksi on välttämätöntä, toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä kyseinen pyyntö perusteluineen ennen viimeistä maksupäivää.

6 artikla

Ohjelman rahoittamista koskevat säännökset, yhteisön politiikan noudattamista koskevat säännökset ja tiedot, jotka Ranskan on toimitettava komissiolle, vahvistetaan liitteessä II.

7 artikla

Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluviin investointeihin liittyviin julkisiin hankintoihin sovelletaan yhteisön lainsäädäntöä.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 13 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE I

RAHOITUSTAULUKKO VUODEKSI 2001

(euroina)

	Tukikelpoiset kustannukset 2001		
	EY	Kansallinen	Yhteensä
Guadeloupe	68 400	45 600	114 000
Guyana	53 351	35 568	88 919
Martinique	78 249	52 165	130 414
Yhteensä	200 000	133 333	333 333

LIITE II

I OHJELMAN TÄYTÄNTÖÖNPANOJA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

A. RAHOITUSSÄÄNNÖKSET

1. Komission tarkoituksena on saada aikaan todellista yhteistyötä ohjelman täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten kanssa. Nämä viranomaiset mainitaan jäljempänä ohjelman mukaisesti.

Maksusitoumukset ja maksut

2. Ranska takaa, että kaikki yhteisön yhteisrahoittamien toimien hallintoon ja täytäntöönpanoon osallistuvat julkiset tai yksityiset elimet pitävät asianmukaista kirjanpitoa kaikista maksutapahtumista, jotta yhteisön ja kansallisten valvontaviranomaisten on helpompi valvoa kustannuksia.
3. Alkuperäinen talousarvioon sisältyvä maksusitoumus perustuu viitteelliseen rahoitussuunnitelmaan. Tämä maksusitoumus tehdään yhdeksi vuodeksi.
4. Maksusitoumus tehdään, jos komissio on tehnyt tuen hyväksymisestä päätöksen neuvoston direktiivin 2000/29/EY⁽¹⁾ 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
5. Ensimmäinen 100 000 euron ennakko maksetaan sen jälkeen, kun maksusitoumus on tehty.
6. Maksusitoumuksen loppusumma 100 000 euroa maksetaan sen jälkeen, kun komissiolle on esitetty toimintaa koskeva loppukertomus ja aiheutuneet kokonaiskustannukset yksityiskohtaisesti, ja kun komissio on ne hyväksynyt.

Ohjelman täytäntöönpanosta vastaavat viranomaiset

— Keskushallinto:

Ministère de l'agriculture et de la pêche
Sous-direction de la protection des végétaux
251, rue de Vaugirard
F-75732 Paris Cedex 15

— Paikallishallinto:

Guadeloupe:

Ministère de l'agriculture et de la pêche
Direction de l'agriculture et de la forêt
Jardin botanique
F-97109 Basse-Terre Cedex

Martinique:

Ministère de l'agriculture et de la pêche
Direction de l'agriculture et de la forêt
Jardin Desclieux
B.P. 642
F-97262 Fort-de-France Cedex

Guyana:

Ministère de l'agriculture et de la pêche
Direction de l'agriculture et de la forêt
Cité Rebard
Route de Baduel
B.P. 746
F-97305 Cayenne Cedex

7. Tosiasiallisesti aiheutuneet kustannukset esitetään komissiolle toimen tai osaohjelman mukaan eriteltyinä, jolloin viitteellisen rahoitussuunnitelman ja tosiasiallisesti aiheutuneiden kustannusten suhde käy ilmi. Jos Ranskan kirjanpito perustuu atk-järjestelmään ja se on riittävä, se hyväksytään.
8. Kaikki yhteisön tämän päätöksen mukaisesti myöntämän tuen maksut suoritetaan Ranskan nimeämälle viranomaiselle, joka on myös vastuussa ylimäärien palauttamisesta yhteisölle.

⁽¹⁾ EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1.

9. Kaikki maksusitoumukset ja maksut suoritetaan euroina.

Yhteisön tukikehykseen liittyvät rahoitussuunnitelmat ja yhteisön tuen määrät ilmaistaan euroina. Maksut suoritetaan seuraavalle tilille:

Ministère du budget
Direction de la comptabilité publique
Agence comptable centrale du Trésor
139, rue de Bercy
F-75572 Paris Cedex 12
N° E 478 98 Divers

Varainhoidon valvonta

10. Komissio ja Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuin voivat halutessaan suorittaa tarkastuksia. Ranska ja komissio toimittavat viipymättä toisilleen kaikki näiden tarkastusten tuloksia koskevat asiaankuuluvat tiedot.
11. Täytäntöönpanosta vastaava viranomaisen säilyttää komission saatavilla kaikki aiheutuneita kustannuksia koskevat tositeasiakirjat kolme vuotta kyseiseen tukeen liittyvästä viimeisestä maksusta.
12. Maksuhakemuksia jättäessään Ranskan on annettava komission käyttöön kaikkien kyseisten toimenpiteiden valvontaa koskevat viralliset kertomukset.

Tuen vähentäminen, pidättäminen ja peruuttaminen

13. Ranskan on ilmoitettava, että yhteisön rahoitusta käytetään säädettyihin tarkoituksiin. Jos jonkin toimenpiteen toteutus näyttää edellyttävän ainoastaan osaa sille myönnetystä rahoituksesta, komissio perii viipymättä takaisin saatavansa. Riitatapauksessa komissio tutkii tapausta ja pyytää Ranskaa tai muita Ranskan toimenpiteen täytäntöönpanoa varten nimeämiä viranomaisia esittämään lausuntonsa kahden kuukauden kuluessa.
14. Komissio voi vähentää jollekin toimenpiteelle myönnettyä tukea tai pidättää sen, jos tutkimuksessa paljastuu sääntöjenvastaisuuksia, kuten huomattava muutos, joka vaikuttaa toimenpiteen luonteeseen tai täytäntöönpano-edellytyksiin ja jolle ei ole haettu komission hyväksyntää.

Aiheettomasti maksettujen summien takaisinperintä

15. Edellä 8 kohdassa nimetyn viranomaisen on palautettava yhteisölle kaikki aiheettomasti maksetut summat. Palauttamattomista summista voidaan periä korkoa. Jos 8 kohdassa tarkoitettu nimetty viranomaisen ei jostakin syystä palauta aiheettomasti maksettua summaa yhteisölle, Ranskan on maksettava tämä summa komissiolle.

Sääntöjenvastaisuuksien ehkäiseminen ja havaitseminen

16. Osapuolet noudattavat Ranskan laatimia toimintasääntöjä sen varmistamiseksi, että tuen myöntämiseen liittyvät sääntöjenvastaisuudet havaitaan. Ranskan on huolehdittava siitä, että
- riittävät toimet toteutetaan,
 - aiheettomasti maksetut summat palautetaan sääntöjenvastaisuuden havaitsemisen jälkeen,
 - sääntöjenvastaisuudet pyritään ehkäisemään.

B. SEURANTA JA ARVIOINTI

B.1 Seurantakomitea

1. Perustaminen

Ohjelmaa varten perustetaan Ranskan ja komission edustajista koostuva toimien rahoituksesta riippumaton seurantakomitea. Sen tehtävänä on arvioida säännöllisesti ohjelman täytäntöönpanoa ja ehdottaa siihen tarvittavissa muutoksia.

2. Komitea luo omat sisäiset menettelynsä kuukauden kuluessa tämän päätöksen ilmoittamisesta Ranskalle.

3. Seurantakomitean toimivalta

Tämä komitea:

- vastaa yleisesti ohjelman tyydyttävästä etenemisestä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Komitea toimivaltaan kuuluvat ohjelmaan sisältyvät toimenpiteet yhteisön antaman tuen rajoissa. Komitea valvoo, että lainsäädäntöä, myös toimien ja hankkeiden tukikelpoisuuteen liittyvää lainsäädäntöä noudatetaan.
- määrittelee jo hyväksytyjen ja toteutettujen hankkeiden valintaan liittyvien tietojen perusteella kantansa ohjelmassa vahvistettujen valintaperusteiden käytöstä,
- ehdottaa aiheellisia toimenpiteitä ohjelman täytäntöönpanon nopeuttamiseksi siinä tapauksessa, että väliarvioinnista ja arviointi-indikaattoreista säännöllisesti saatavien tietojen perusteella ilmenee viivästyksiä,
- voi yhteisymmärryksessä komission edustajan (edustajien) kanssa mukauttaa rahoitus suunnitelmia enintään 15 prosenttia yhteisön osuudesta osaohjelmaan tai toimenpiteeseen koko ohjelmakaudella tai enintään 20 prosenttia varainhoitovuoden aikana edellyttäen, että ohjelmassa vahvistettua kokonaissummaa ei ylitetä. On huolehdittava, että ohjelman tärkeimmät tavoitteet eivät kuitenkaan vaarannu,
- antaa lausuntonsa komissiolle ehdotetuista mukautuksista,
- antaa lausuntonsa ohjelmaan sisältyvistä teknisen avun hankkeista,
- antaa lausuntonsa loppukertomuksen luonnoksesta,
- antaa säännöllisin väliajoin ja vähintään kaksi kertaa kyseisenä ajanjaksona pysyväälle kasvinsuojelukomitealle kertomuksen töiden edistymisestä ja kustannustilanteesta.

B.II Ohjelman seuranta ja arviointi sen täytäntöönpanon aikana (jatkuva seuranta ja arviointi)

1. Täytäntöönpanosta vastaava kansallinen virasto on myös vastuussa ohjelman jatkuvasta seurannasta ja arvioinnista.
2. Jatkuvalla seurannalla tarkoitetaan ohjelman täytäntöönpanon edistymistä seuraavaa tietojärjestelmää. Jatkuva seuranta koskee ohjelmaan sisältyviä toimenpiteitä. Siinä käytetään apuna rahoituksellisia ja fyysisiä indikaattoreita, jotta voidaan arvioida kustakin toimenpiteestä aiheutuneiden kustannusten ja toimenpiteen toteuttamisteen osoittavien, ennalta määriteltyjen fyysisten indikaattorien vastaavuus.
3. Ohjelman jatkuvaan arviointiin sisältyy täytäntöönpanon määrällisten tulosten analysointi toiminnallisten, oikeudellisten ja menettelytapaan liittyvien huomioiden perusteella. Tavoitteena on varmistaa toimenpiteiden ja ohjelman tavoitteiden yhdenmukaisuus.

Täytäntöönpanokertomus ja ohjelman tarkka tutkiminen

4. Ranskan on ilmoitettava komissiolle viimeistään kuukauden kuluessa ohjelman hyväksymisen jälkeen lopullisen täytäntöönpanokertomuksen laatimisesta ja esittämisestä vastaavan viranomaisen nimi.

Loppukertomuksessa on oltava täsmällinen arvio koko ohjelmasta (fyysisten ja laadullisten tavoitteiden toteutumisesta ja saavutettu edistys) sekä arvio välittömästä taloudellisesta ja kasvinsuojelullisesta vaikutuksesta.

Toimivaltaisen viranomaisen on esitettävä tätä ohjelmaa koskeva loppukertomus komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2002, minkä jälkeen kertomus on esitettävä pysyväälle kasvinsuojelukomitealle mahdollisimman pian.

5. Komissio voi yhdessä Ranskan kanssa turvautua puolueettomaan arvioijaan, joka voi jatkuvan seurannan perusteella tehdä edellä 3 kohdassa määritellyn jatkuvan arvioinnin. Arvioija voi tehdä ehdotuksia osaohjelmien ja/tai toimenpiteiden mukauttamisesta ja hankkeiden valintaperusteiden muuttamisesta täytäntöönpanon aikana esiin tulleiden ongelmien perusteella. Arvioija antaa lausunnon toteutettavista hallinnollisista toimenpiteistä hallinnon seurannan perusteella.

C. TIEDOTTAMINEN JA JULKISUUS

Ohjelmasta vastaavan viraston on huolehdittava tämän toimen rajoissa siitä, että toimi saa riittävästi julkisuutta.

Sen on erityisesti pyrittävä

- saattamaan mahdolliset edunsaajat ja ammattialajärjestöt tietoisiksi toimen tarjoamista mahdollisuuksista,
- selvittämään suurelle yleisölle yhteisön osuus ohjelmassa.

Ranska ja täytäntöönpanosta vastaava virasto neuvottelevat komission kanssa tällä alalla suunnitelluista aloitteista, mahdollisesti seurantakomitean välityksellä. Niiden on tiedotettava komissiolle säännöllisin väliajoin toteutetuista tiedotus- ja julkistamistoimenpiteistä joko loppukertomuksen muodossa tai seurantakomitean välityksellä.

Kansallista lainsäädäntöä tietojen luottamuksellisuudesta on noudatettava.

II YHTEISÖN TOIMINTAPERIAATTEIDEN NOUDATTAMINEN

Tällä alalla sovellettavia yhteisön toimintaperiaatteita on noudatettava.

Ohjelma pannaan täytäntöön noudattaen yhteensovittamisesta ja yhteisön toimintaperiaatteiden noudattamisesta annettuja säännöksiä. Ranskan on toimitettava seuraavat tiedot.

1. Julkiset hankinnat

Kaavake "julkiset hankinnat" ⁽¹⁾ on täytettävä seuraavien hankintojen osalta:

- "tavaroista" ja "rakennusurakoista" annetuissa direktiiveissä vahvistettuja kynnyksiä suuremmat julkiset hankinnat, jotka kyseisissä direktiiveissä määritellyt hankintaviranomaiset tekevät ja jotka eivät kuulu niissä säädettyjen poikkeusten joukkoon,
- kynnyksiä pienemmät julkiset hankinnat, jos ne muodostuvat rakennusurakan osurakoista tai yhdenmukaisista tavaroista, joiden arvo on kynnystä suurempi. 'Rakennusurakalla' tarkoitetaan rakennustöiden tai teknisten töiden kokonaistulosta, jonka tarkoituksena on täyttää taloudellinen tai tekninen tehtävä.

Kynnykset ovat tämän päätöksen ilmoittamispäivänä voimassa olevat kynnykset.

2. Ympäristönsuojelu

a) Yleiset tiedot:

- kyseisen alueen ympäristöön liittyvien merkittävimpien tekijöiden ja ongelmien kuvaus, johon sisältyy muun muassa ympäristön säilyttämisen kannalta tärkeiden alueiden (herkkien alueiden) kuvaus,
- kokonaiskuvaus merkittävimmistä hyödyllisistä ja haitallisista ympäristövaikutuksista, joita ohjelmalla oletetaan suunniteltujen investointien vuoksi olevan,
- niiden toimenpiteiden kuvaus, joiden tarkoituksena on estää, vähentää tai tasapainottaa vakavia haitallisia ympäristövaikutuksia,
- kertomus vastaavien ympäristöviranomaisten kanssa käydyistä neuvotteluista (ympäristöministeriön tai vastaavan lausunto) ja mahdollisesti yleinen mielipide.

b) Suunniteltujen toimenpiteiden kuvaus

Mahdollisesti merkittäviä ympäristöhaittoja aiheuttavien toimenpiteiden osalta:

- menettelytavat, joita sovelletaan yksittäisten hankkeiden arvioimiseen ohjelman täytäntöönpanon aikana,
- suunnitellut järjestelyt ympäristövaikutusten valvomiseksi ohjelman täytäntöönpanon aikana, tulosten arvioimiseksi sekä haittavaikutusten poistamiseksi, vähentämiseksi tai tasapainottamiseksi.

⁽¹⁾ Komission ilmoitus jäsenvaltioille (K(88) 2510) julkisia hankintoja koskevien sääntöjen noudattamisen valvonnasta rakennerahastoista ja rahoitusvälineillä rahoitetuissa hankkeissa ja ohjelmissa (EYVL C 22, 28.1.1989, s. 3).

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 13 päivänä joulukuuta 2001,
yhteisön osallistumisesta kasveille ja kasvituotteille haitallisten organismien torjuntaohjelman
rahoitukseen Madeiralla vuonna 2001

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 4268)

(Ainoastaan portugalkielinen teksti on todistusvoimainen)

(2001/895/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Azorien ja Madeiran hyväksi ja asetuksen (ETY) N:o 1600/92 kumoamisesta (Poseima) 28 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1453/2001⁽¹⁾ ja erityisesti sen 32 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Portugalin toimittamat, kasveille tai kasvituotteille haitallisten organismien torjumista Madeiralla koskevat ohjelmat,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön rahoitukseen oikeutettujen kasveille ja kasvipe-
räisille tuotteille haitallisten organismien torjuntaohjel-
miin Ranskan merentakaisissa departementeissa,
Azoreilla ja Madeiralla liittyvien toimenpiteiden määrit-
telemisestä 30 päivänä syyskuuta 1993 tekemässä
päätöksessä 93/522/ETY⁽²⁾, sellaisena kuin se on
viimeksi muutettuna päätöksellä 96/633/EY⁽³⁾, määritel-
lään sellaiset kasveille tai kasvituotteille haitallisten orga-
nismien torjuntaohjelmiin liittyvät toimenpiteet Ranskan
merentakaisissa departementeissa sekä Azoreilla ja
Madeiralla, joille voidaan myöntää yhteisön rahoitusta.
- (2) Madeiran maataloustuotannon erityisolosuhteet edellyt-
tävät erityishuomiota, ja tämän alueen kasvintuotannon
ja erityisesti kasvinsuojelun alalla on toteutettava tai
tehostettava toimenpiteitä.
- (3) Näiden kasvinsuojelun alalla toteutettavien tai tehostetta-
vien toimenpiteiden kustannukset ovat erityisen korkeat.
- (4) Portugalin toimivaltaiset viranomaiset ovat esittäneet
komissiolle toimenpideohjelman. Tässä ohjelmassa
täsmennetään erityisesti sen tavoitteet, toteutettavat
toimet, niiden kesto ja kustannukset, jotta yhteisö voisi
osallistua niiden rahoitukseen.
- (5) Yhteisön rahoitusosuus voi kattaa tukikelpoisista kustan-
nuksista jopa 75 prosenttia, mutta tämä rahoitukseen
osallistuminen ei koske banaanien suojatoimenpiteitä.

(6) Tähän ohjelmaan sisältyvät toimet eivät voi olla samoja
kuin Euroopan yhteisön tutkimusta ja teknologista kehit-
tämistä koskevaan puiteohjelmaan kuuluvat toimet.

(7) Madeiran alueelle neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2078/
92⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuk-
sella (EY) N:o 1962/96⁽⁵⁾, mukaisesti hyväksytyt ympä-
ristöohjelmaan kuuluvat toimet eivät voi olla samoja
kuin tähän ohjelmaan kuuluvat toimet.

(8) Portugalin toimittamien teknisten tietojen perusteella
pysyvä kasvinsuojelukomitea on voinut eritellä tilanteen
tarkasti ja kokonaisvaltaisesti.

(9) Tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat pysyvän
kasvinsuojelukomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään yhteisön rahoitusosuus kasveille tai kasvituotteille
haitallisten organismien viralliseen torjuntaohjelmaan, jonka
Portugalin toimivaltaiset viranomaiset ovat esittäneet Madeiran
saaren osalta vuodeksi 2001.

2 artikla

Viralliseen ohjelmaan kuuluu banaanikärpästen (*Ceratitis capi-
tata* Wied) torjuminen itsetuhomenetelmällä.

3 artikla

Portugalin esittämän vuoden 2001 ohjelman osalta yhteisön
rahoitusosuus on 75 prosenttia komission päätöksessä 93/
522/ETY määriteltyjen tukikelpoisten toimenpiteiden kokonais-
kustannuksista, mutta enintään 150 000 euroa (ilman alv:a).

Ohjelman rahoitussuunnitelma, johon sisältyvät kustannukset
ja niiden rahoitus, esitetään tämän päätöksen liitteessä I.

⁽¹⁾ EYVL L 198, 21.7.2001, s. 26.

⁽²⁾ EYVL L 251, 8.10.1993, s. 35.

⁽³⁾ EYVL L 283, 5.11.1996, s. 58.

⁽⁴⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.

⁽⁵⁾ EYVL L 259, 12.10.1996, s. 7.

4 artikla

Portugalille maksetaan 75 000 euron ensimmäinen erä heti tämän päätöksen virallisen ilmoittamisen jälkeen.

5 artikla

Yhteisön tuki koskee Portugalin ohjelmaan kuuluviin toimiin liittyvistä tukikelpoisista toimenpiteistä aiheutuneita kustannuksia, joita varten tarvittavat määrärahat on sidottu 1 päivän tammikuuta 2001 ja 31 päivän joulukuuta 2001 väliseksi ajaksi. Kyseisiin toimiin liittyvät maksut lopetetaan viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2002, ja oikeus yhteisön rahoitukseen menetetään perusteettoman määräajan noudattamatta jättämisen takia.

Jos viimeisen maksupäivän siirtäminen myöhemmäksi on välttämätöntä, toimivaltaisten viranomaisten on esitettävä kyseinen pyyntö perusteluineen ennen viimeistä maksupäivää.

6 artikla

Ohjelman rahoittamista koskevat säännökset, yhteisön politiikan noudattamista koskevat säännökset ja tiedot, jotka Portugalin on toimitettava komissiolle, luetellaan liitteessä II.

7 artikla

Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluviin investointeihin liittyviin julkisiin hankintoihin sovelletaan yhteisön lakia.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu Portugalin tasavallalle.

Tehty Brysselissä 13 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE I

RAHOITUSTAUUKKO VUODELLE 2001

(euroina)

	Tukikelpoiset kustannukset vuonna 2001		
	EY	Madeira	Yhteensä
<i>Ceratitis capitata</i>	150 000	50 000	200 000
Yhteensä	150 000	50 000	200 000

LIITE II

I OHJELMAN TÄYTÄNTÖÖNPANOON LIITTYVÄT SÄÄNNÖKSET

A. RAHOITUSSÄÄNNÖKSET

1. Komission tarkoituksena on saada aikaan todellista yhteistyötä ohjelman täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten kanssa. Nämä viranomaiset mainitaan jäljempänä ohjelman mukaisesti.

Maksusitoumukset ja maksut

2. Portugali takaa, että kaikki yhteisön yhteisrahoittamien toimien hallintoon ja täytäntöönpanoon osallistuvat julkiset tai yksityiset elimet pitävät vakiomuotoista kirjanpitoa kaikista maksutapahtumista, jotta yhteisön ja kansallisten valvontaviranomaisten on helpompi valvoa kustannuksia.
3. Alkuperäinen talousarvioon sisältyvä maksusitoumus perustuu viitteelliseen rahoitussuunnitelmaan. Tämä maksusitoumus tehdään yhdeksi vuodeksi.
4. Maksusitoumus tehdään, jos pysyvä kasvinsuojelukomitea on tehnyt tuen hyväksymisestä päätöksen neuvoston direktiivin 2000/29/EY⁽¹⁾ 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.
5. Portugalille maksetaan 75 000 euron ensimmäinen erä heti tämän päätöksen virallisen ilmoittamisen jälkeen.
6. Maksusitoumuksen loppusumma 75 000 euroa maksetaan sen jälkeen, kun komissiolle on esitetty toimintaa koskeva loppukertomus ja aiheutuneet kokonaiskustannukset yksityiskohtaisesti, ja kun komissio on ne hyväksynyt.

Ohjelman täytäntöönpanosta vastaavat viranomaiset:

— Keskushallinto:

Direcção-Geral de Protecção das Culturas
Quinta do Marquês
P-2780 Oeiras

— Paikallishallinto:

Região Autónoma da Madeira
Secretaria Regional do Ambiente e Recursos Naturais
Direcção Regional da Agricultura
Av. Arriaga, 21 A
Edifício Golden Gate, 4.º piso
P-9000 Funchal

7. Tosiasiallisesti aiheutuneet kustannukset esitetään komissiolle toimen tai osahjelman mukaan eriteltyinä, jolloin viitteellisen rahoitussuunnitelman ja tosiasiallisesti aiheutuneiden kustannusten suhde käy ilmi. Jos Portugalin kirjanpito perustuu atk-järjestelmän käyttöön ja se on riittävä, se hyväksytään.
8. Kaikki yhteisön tämän päätöksen mukaisesti myöntämän tuen maksut suoritetaan Portugalin nimeämälle viranomaiselle, joka on myös vastuussa ylimäärien palauttamisesta yhteisölle.
9. Kaikki maksusitoumukset ja maksut suoritetaan euroina.

Yhteisön tukikehykseen liittyvät rahoitussuunnitelmat ja yhteisön tuen määrät ilmaistaan euroina. Maksut suoritetaan seuraavalle tilille

Banco BP I
N.º de conta 0010 370 03221820001
Titular: Governo da Região Autónoma da Madeira
Endereço: Av. de Zarco
P-9000 Funchal

⁽¹⁾ EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1.

Varainhoidon valvonta

10. Komissio ja Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimien voivat halutessaan suorittaa tarkastuksia. Portugali ja komissio toimittavat viipymättä toisilleen näiden tarkastusten tuloksia koskevat kaikki asiaankuuluvat tiedot.
11. Täytäntöönpanosta vastaava viranomainen säilyttää komission saatavilla kaikki aiheutuneita kustannuksia koskevat tositeasiakirjat kolme vuotta kyseiseen tukeen liittyvästä viimeisestä maksusta.
12. Maksuhakemuksia jättäessään Portugalin on annettava komission käyttöön kaikkien kyseessä olevien toimenpiteiden valvontaa koskevat viralliset kertomukset.

Tuen vähentäminen, pidättäminen ja peruuttaminen

13. Portugalin ja edunsaajien on ilmoitettava, että yhteisön rahoitusta käytetään säädettyihin tarkoituksiin. Jos jonkin toimenpiteen toteutus näyttää edellyttävän ainoastaan osaa sille myönnetystä rahoitustuesta, komissio perii viipymättä takaisin saatavansa. Riitatapauksessa komissio tutkii tapausta yhteistyössä Portugalin kanssa ja pyytää Portugalia tai muita Portugalin toimenpiteen täytäntöönpanoa varten nimeämiä viranomaisia esittämään lausuntonsa kahden kuukauden kuluessa.
14. Komissio voi vähentää jollekin toimenpiteelle myönnettyä tukea tai pidättää sen, jos tutkimuksessa paljastuu sääntöjenvastaisuuksia, kuten huomattava muutos, joka vaikuttaa toimenpiteen luonteeseen tai täytäntöönpanoedellytyksiin ja jolle ei ole haettu komission hyväksyntää.

Aiheettomasti maksettujen summien takaisinperintä

15. Edellä 8 kohdassa nimetyn viranomaisen on palautettava yhteisölle kaikki aiheettomasti maksetut summat. Palauttamattomista määristä voidaan periä viivästyskorkoa. Jos 8 kohdassa tarkoitettu nimetty viranomainen ei jostakin syystä palauta aiheettomasti maksettua summaa yhteisölle, Portugalin on maksettava tämä summa komissiolle.

Sääntöjenvastaisuuksien ehkäiseminen ja havaitseminen

16. Osapuolet noudattavat Portugalin laatimia sääntöjä, jotta tukiohjelmaa koskevat mahdolliset sääntöjenvastaisuudet voidaan havaita. Portugalin on huolehdittava siitä, että:
 - riittävät toimet toteutetaan,
 - aiheettomasti maksetut summat palautetaan sääntöjenvastaisuuden havaitsemisen jälkeen,
 - sääntöjenvastaisuudet pyritään ehkäisemään.

B. SEURANTA JA ARVIOINTI**B.I Seurantakomitea****1. Perustaminen**

Portugali ja komissio perustavat toimien rahoituksesta riippumattoman ohjelman seurantakomitean. Sen tehtävänä on arvioida säännöllisesti ohjelman täytäntöönpanoa ja ehdottaa siihen tarvittaessa mukautuksia.

2. Komissio luo omat sisäiset menettelynsä kuukauden kuluessa tämän päätöksen ilmoittamisesta Portugalille.

3. Seurantakomitean toimivalta**Komitea**

- kantaa yleisen vastuun ohjelman tyydyttävästä etenemisestä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Komitean toimivaltaan kuuluvat ohjelmaan sisältyvät toimenpiteet yhteisön antaman tuen rajoissa. Komitea valvoo, että lainsäädäntöä, myös toimien ja hankkeiden tukikelpoisuuteen liittyvää lainsäädäntöä noudatetaan,

- määrittelee jo hyväksytyjen ja toteutettujen hankkeiden valintaan liittyvien tietojen perusteella kantansa ohjelmassa vahvistettujen valintaperusteiden käytöstä,
- ehdottaa aiheellisia toimenpiteitä ohjelman täytäntöönpanon nopeuttamiseksi siinä tapauksessa, että väliarvioinnista ja arviointi-indikaattoreista säännöllisesti saatavien tietojen perusteella ilmenee viivästyksiä,
- voi yhteisymmärryksessä komission edustajan (edustajien) kanssa mukauttaa rahoitussuunnitelmia enintään 15 prosenttia yhteisön osuudesta osaohjelmaan tai toimenpiteeseen koko ohjelmakaudella tai enintään 20 prosenttia vuoden aikana edellyttäen, että ohjelmassa vahvistettua kokonaissummaa ei ylitetä. On huolehdittava, että ohjelman tärkeimmät tavoitteet eivät kuitenkaan vaarannu,
- antaa lausuntonsa komissiolle ehdotetuista mukautuksista,
- antaa lausuntonsa ohjelmaan sisältyvistä teknisen avun hankkeista,
- antaa lausuntonsa loppukertomuksen luonnoksesta,
- antaa säännöllisin väliajoin ja vähintään kaksi kertaa kyseisenä ajanjaksona pysyvälle kasvinsuojelukomitealle kertomuksen töiden edistymisestä ja kustannustilanteesta.

B.II Ohjelman seuranta ja arviointi sen täytäntöönpanon aikana (jatkuva seuranta ja arviointi)

1. Täytäntöönpanosta vastaava kansallinen virasto on myös vastuussa ohjelman jatkuvasta seurannasta ja arvioinnista.
2. Jatkuvalla seurannalla tarkoitetaan ohjelman täytäntöönpanon edistymistä seuraavaa tietojärjestelmää. Jatkuva seuranta koskee ohjelmaan sisältyviä toimenpiteitä. Siinä käytetään apuna rahoituksellisia ja fyysisiä indikaattoreita, jotta voidaan arvioida kustakin toimenpiteestä aiheutuneiden kustannusten ja toimenpiteen toteuttamisasteen osoittavien, ennalta määriteltyjen fyysisten indikaattoreiden vastaavuus.
3. Ohjelman jatkuvaan arviointiin sisältyy täytäntöönpanon määrällisten tulosten analysointi toteutukseen, juridisiin seikkoihin ja menettelytapaan liittyvien huomioiden perusteella. Tavoitteena on varmistaa toimenpiteiden ja ohjelman tavoitteiden yhdenmukaisuus.

Täytäntöönpanokertomus ja ohjelman tarkka tutkiminen

4. Portugalin on ilmoitettava komissiolle viimeistään yksi kuukausi ohjelman hyväksymisen jälkeen lopullisen täytäntöönpanokertomuksen laatimisesta ja esittämisestä vastaavan viranomaisen nimi.

Loppukertomuksessa on oltava täsmällinen arvio koko ohjelmasta (fyysisten ja laadullisten tavoitteiden toteutumisaste ja saavutettu edistys) sekä arvio välittömästä taloudellisesta ja kasvinsuojelullisesta vaikutuksesta.

Toimivaltaisen viranomaisen on esitettävä tätä ohjelmaa koskeva loppukertomus komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2002. Tämän jälkeen kertomus on esitettävä pysyvälle kasvinsuojelukomitealle mahdollisimman pian.

5. Komissio voi yhdessä Portugalin kanssa turvautua puolueettomaan arvioijaan. Tämä voi jatkuvan seurannan perusteella tehdä edellä 3 kohdassa määritellyn jatkuvan arvioinnin. Arvioija voi tehdä ehdotuksia osaohjelmien ja/tai toimenpiteiden mukauttamisesta ja hankkeiden valintaperusteiden muuttamisesta täytäntöönpanon aikana esiin tulleiden ongelmien perusteella. Arvioija antaa lausunnon toteutettavista hallinnollisista toimenpiteistä hallinnon seurannan perusteella. Arvioijan puolueettomuuden varmistamiseksi komissio ei maksa kaikkia hänen palkkaamisestaan aiheutuvia kustannuksia.

C. TIEDOTTAMINEN JA JULKISUUS

Ohjelmasta vastaavan viraston on huolehdittava tämän toimen rajoissa siitä, että toimi saa riittävästi julkisuutta.

Sen on erityisesti pyrittävä

- saattamaan mahdolliset edunsaajat ja ammattijärjestöt tietoisiksi toimen tarjoamista mahdollisuuksista,
- selvittämään suurelle yleisölle yhteisön osuus ohjelmassa.

Portugali ja täytäntöönpanosta vastaava virasto neuvottelevat komission kanssa tällä alalla suunnitelluista aloitteista, mahdollisesti seurantakomitean välityksellä. Niiden on tiedotettava komissiolle säännöllisin väliajoin toteutetuista tiedotus- ja julkistamistoimenpiteistä joko loppukertomuksen muodossa tai seurantakomitean välityksellä.

Kansallista lainsäädäntöä tietojen luottamuksellisuudesta on noudatettava.

II YHTEISÖN POLITIIKAN NOUDATTAMINEN

Tällä alalla sovellettavia yhteisön toimintaperiaatteita on noudatettava.

Ohjelma pannaan täytäntöön noudattaen yhteensovittamisesta ja yhteisön toimintaperiaatteiden noudattamisesta annettuja säännöksiä. Portugalin on tämän vuoksi toimitettava seuraavat tiedot.

1. Julkiset hankinnat

Kaavake "julkiset hankinnat" ⁽¹⁾ on täytettävä seuraavien hankintojen osalta:

- "tavaroita" ja "rakennusurakoita" koskeissa direktiiveissä vahvistettuja kynnnyksiä suuremmat julkiset hankinnat, jotka mainituissa direktiiveissä määritellyt hankintaviranomaiset tekevät ja jotka eivät kuulu niissä säädettyjen poikkeusten joukkoon
- kynnnyksiä pienemmät julkiset hankinnat, jos ne muodostuvat rakennusurakan osaurakoista tai yhdenmukaisista tavaroista, joiden arvo on kynnystä suurempi. 'Rakennusurakalla' tarkoitetaan rakennustöiden tai teknisten töiden kokonaistulosta, jonka tarkoituksena on täyttää taloudellinen tai tekninen tehtävä.

Kynnnykset ovat tämän päätöksen ilmoittamispäivänä voimassa olevat kynnnykset.

2. Ympäristönsuojelu

a) Yleiset tiedot:

- kyseisen alueen ympäristöön liittyvien merkittävimpien tekijöiden ja ongelmien kuvaus, johon sisältyy muun muassa ympäristön säilyttämisen kannalta tärkeiden alueiden (herkkien alueiden) kuvaus,
- kokonaiskuvaus merkittävimmistä hyödyllisistä ja haitallisista ympäristövaikutuksista, joita ohjelmalla oletetaan suunniteltujen investointien vuoksi olevan,
- niiden toimenpiteiden kuvaus, joiden tarkoituksena on estää, vähentää tai tasapainottaa vakavia haitallisia ympäristövaikutuksia,
- kertomus vastaavien ympäristöviranomaisten kanssa käydyistä neuvotteluista (ympäristöministeriön tai vastaavan lausunto) ja mahdollisesti yleinen mielipide.

b) Suunniteltujen toimenpiteiden kuvaus

Mahdollisesti merkittäviä ympäristöhaittoja aiheuttavien toimenpiteiden osalta:

- menettelytavat, joita sovelletaan yksittäisten hankkeiden arvioimiseen ohjelman täytäntöönpanon aikana,
- suunnitellut järjestelyt ympäristövaikutusten valvomiseksi ohjelman täytäntöönpanon aikana, tulosten arvioimiseksi ja haittavaikutusten poistamiseksi, vähentämiseksi tai tasapainottamiseksi.

⁽¹⁾ Komission ilmoitus jäsenvaltioille (K(88) 2510, EYVL C 22, 28.1.1989, s. 3) julkisia hankintoja koskevien sääntöjen noudattamisen valvonnasta rakennerahoista ja rahoitusvälineillä rahoitetuissa hankkeissa ja ohjelmissa.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 12 päivänä joulukuuta 2001,
hedelmäkasvien lisäys- ja taimiaineistoa koskevien yhteisön vertailukokeiden ja testien järjestelyjen
vahvistamisesta neuvoston direktiivin 92/34/ETY mukaisesti

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 4220)

(2001/896/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan 28 päivänä huhtikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/34/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/30/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 20 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Edellä mainitussa direktiivissä säädetään lisäys- ja taimiaineistoa koskevien yhteisön vertailukokeiden ja testien tekemiseksi tarvittavista järjestelyistä.
- (2) Olisi varmistettava, että ainakin joidenkin valittujen kasvien kokeisiin ja testeihin otettavat näytteet ovat riittävän edustavia.
- (3) Oikeiden johtopäätösten tekemisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi osallistuttava yhteisön vertailukokeisiin ja testeihin, jos niiden alueella tavanomaisesti lisätään tai pidetään kaupan *Prunus domestica* -lajin lisäys- ja taimiaineistoa.
- (4) Komissio vastaa yhteisön vertailukokeiden ja testien tekemiseksi tarvittavista järjestelyistä.
- (5) Kokeiden ja testien tekemistä koskevat yksityiskohtaiset tekniset järjestelyt on vahvistettu hedelmäsukuisia ja -lajisia kasveja ja lisäysaineistoa käsittelevässä pysyvässä komiteassa.
- (6) Vuonna 2001 korjattua lisäys- ja taimiaineistoa koskevat yhteisön vertailukokeet ja testit olisi tehtävä vuosina 2002—2006, ja näitä kokeita ja testejä koskevat yksityiskohdat olisi vahvistettava.
- (7) Yli vuoden kestävien yhteisön vertailukokeiden ja testien osalta komission olisi, edellyttäen että tarvittavat määrärahat ovat saatavilla, hyväksyttävä ensimmäistä vuotta seuraavat kokeiden ja testien osat ilman hedelmäsukuisia ja -lajisia kasveja ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausuntoa.

- (8) Hedelmäsukuisia ja -lajisia kasveja ja lisäysaineistoa käsittelevä pysyvä komitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. *Prunus domestica* -lajin lisäys- ja taimiaineistolle tehdään vuosina 2002—2006 yhteisön vertailukokeita ja -määrittäksiä.
2. Vuonna 2002 tehtävien kokeiden ja testien enimmäiskustannukset vahvistetaan liitteessä.
3. Kaikkien jäsenvaltioiden on osallistuttava yhteisön vertailukokeisiin ja -määrittäksiin, jos niiden alueella tavanomaisesti lisätään tai pidetään kaupan *Prunus domestica* -lajin lisäys- tai taimiaineistoa.
4. Kokeita ja testejä koskevat yksityiskohdat vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Komissio voi päättää liitteessä tarkoitettujen kokeiden ja testien jatkamisesta vuosina 2003—2006. Tällä perusteella jatkettun kokeen tai testin enimmäiskustannukset eivät saa ylittää liitteessä täsmennettyä määrää.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 157, 10.6.1992, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 8, 14.1.1999, s. 30.

LIITE

***Prunus domestica* -lajin osalta tehtävät kokeet**

Vuosi	Vastaava laitos	Arvioitavat edellytykset	Näytteiden määrä	Kustannukset (euroina)
2002	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Kasvien terveys (laboratorio)	50	16 000
2003	sama	sama	sama	8 000 (*)
2004	sama	sama	sama	10 900 (*)
2005	sama	sama	sama	11 100 (*)
2006	sama	sama	sama	29 100 (*)
Kokonaiskustannukset				75 100

(*) Kustannusarvio.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 12 päivänä joulukuuta 2001,
tiettyjen kasvien siemeniä ja lisäysaineistoa koskevien yhteisön vertailukokeiden ja testien järjes-
tyksen vahvistamisesta neuvoston direktiivien 66/400/ETY, 66/401/ETY, 66/402/ETY, 66/403/ETY,
68/193/ETY, 69/208/ETY, 70/458/ETY ja 92/33/ETY mukaisesti

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 4222)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2001/897/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/400/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/96/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 20 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/401/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/64/EY⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 20 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/402/ETY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 1999/54/EY⁽⁶⁾, ja erityisesti sen 20 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon siemenperunoiden pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/403/ETY⁽⁷⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/742/EY⁽⁸⁾, ja erityisesti sen 14 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon viiniköynnöksen kasvullisen lisäysaineiston pitämisestä kaupan 9 päivänä huhtikuuta 1968 annetun neuvoston direktiivin 68/193/ETY⁽⁹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjalla⁽¹⁰⁾, ja erityisesti sen 16 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 30 päivänä kesäkuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/208/ETY⁽¹¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/96/EY, ja erityisesti sen 19 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 29 päivänä syyskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/458/ETY⁽¹²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/96/EY, ja erityisesti sen 39 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon vihannesten lisäys- ja taimiaineiston, lukuun ottamatta siemeniä, pitämisestä kaupan 28 päivänä huhtikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/33/ETY⁽¹³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/29/EY⁽¹⁴⁾, ja erityisesti sen 20 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Edellä mainituissa direktiiveissä säädetään siemeniä ja lisäysaineistoa koskevien yhteisön vertailukokeiden ja testien tekemiseksi tarvittavista järjestelyistä.
- (2) Olisi varmistettava, että ainakin joidenkin valittujen kasvien kokeisiin ja testeihin otettavat näytteet ovat riittävän edustavia.
- (3) Oikeiden johtopäätösten tekemisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi osallistuttava yhteisön vertailukokeisiin ja testeihin, jos niiden alueella tavanomaisesti lisätään tai pidetään kaupan edellä mainittujen kasvien siemeniä.
- (4) Komissio vastaa yhteisön vertailukokeiden ja testien suorittamiseksi tarvittavista järjestelyistä.
- (5) Kokeiden ja testien tekemistä koskevat tekniset järjestelyt on vahvistettu maataloudessa, puutarhaviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevässä pysyvässä komiteassa.
- (6) Kokeiden ja testien järjestelyjen olisi katettava siemenperunoiden yhteydessä muiden muassa myös tietyt haitalliset organismit, jotka kuuluvat kasvien tai kasvi tuotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suoja-toimenpiteistä 8 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/29/EY⁽¹⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/33/EY⁽¹⁶⁾, soveltamisalaa.
- (7) Vuonna 2001 korjattuja siemeniä ja lisäysaineistoa koskevat yhteisön vertailukokeet ja testit olisi tehtävä vuosina 2002 ja 2003, ja näitä kokeita ja testejä koskevat yksityiskohdat olisi vahvistettava.

⁽¹⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2290/66.

⁽²⁾ EYVL L 25, 1.2.1999, s. 27.

⁽³⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2298/66.

⁽⁴⁾ EYVL L 234, 1.9.2001, s. 60.

⁽⁵⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2039/66.

⁽⁶⁾ EYVL L 142, 5.6.1999, s. 30.

⁽⁷⁾ EYVL 125, 11.7.1966, s. 2320/66.

⁽⁸⁾ EYVL L 297, 18.11.1999, s. 39.

⁽⁹⁾ EYVL L 93, 17.4.1968, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EYVL C 241, 29.8.1994, s. 155.

⁽¹¹⁾ EYVL L 169, 10.7.1969, s. 3.

⁽¹²⁾ EYVL L 225, 12.10.1970, s. 7.

⁽¹³⁾ EYVL L 157, 10.6.1992, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EYVL L 8, 14.1.1999, s. 29.

⁽¹⁵⁾ EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EYVL L 127, 9.5.2001, s. 42.

- (8) Yli vuoden kestävien yhteisön vertailukokeiden ja testien osalta komission olisi, edellyttäen että tarvittavat määrärahat ovat saatavilla, hyväksyttävä ensimmäistä vuotta seuraavat kokeiden ja testien osat ilman maataloudessa, puutarhaviilijelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausuntoa.
- (9) Maataloudessa, puutarhaviilijelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevä pysyvä komitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Vuosina 2002 ja 2003 on tehtävä liitteessä lueteltujen kasvien siemeniä ja lisäysaineistoa koskevat yhteisön vertailukokeet ja testit.
2. Vuonna 2002 tehtävien kokeiden ja testien enimmäiskustannukset vahvistetaan liitteessä.
3. Kaikkien jäsenvaltioiden on osallistuttava yhteisön vertailukokeisiin ja testeihin, jos niiden alueella tavanomaisesti lisätään tai pidetään kaupan liitteessä lueteltujen kasvien siemeniä ja lisäysaineistoa.
4. Kokeita ja testejä koskevat yksityiskohdat vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Direktiivin 2000/29/EY mukaisen siemenperunoiden arvioinnin yhteydessä komission yksiköiden alaisen vastaavan laitoksen on täytynyt aiemmin koodittaa jokainen laboratorio-testeihin tarkoitettu näyte. Jos näytteet varmistuvat kyseisten haitallisten organismien saastuttamiksi, on toteutettava yhteisön kasvinsuojelujärjestelmässä edellytetyt toimenpiteet. Tämä ei kuitenkaan rajoita yhteisön vertailukokeiden ja testien varmistettuja tuloksia ja johtopäätöksiä koskevien vuosikertomusten arviointiin sovellettavien yleisten edellytysten soveltamista.

3 artikla

Komissio voi päättää liitteessä tarkoitettujen kokeiden ja testien jatkamisesta vuonna 2003. Tällä perusteella jatkettun kokeen tai testin enimmäiskustannukset eivät saa ylittää liitteessä täsmennettyä määrää.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

Vuonna 2002 tehtävät kokeet

Laji	Vastaava laitos	Arvioitavat edellytykset	Näytteiden määrä	Kustannukset (euroina)
<i>Gramineae</i> (*)	NAK Emmeloord (NL)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Siementen ulkoinen laatu (laboratorio)	230	11 600
<i>Zea mays</i>	ENSE Milano (I)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Siementen ulkoinen laatu (laboratorio)	80	14 400
<i>Triticum aestivum</i> (*)	DFE Merelbeke (B)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Siementen ulkoinen laatu (laboratorio)	120	7 100
<i>Solanum tuberosum</i>	DGPC Oeiras (P)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous, kasvien terveys (kenttä) kasvien terveys (rengasmätä, tumma rengasmätä, sukkulamukulauti) (laboratorio)	250	51 900
<i>Glycine max</i>	ENSE Milano (I)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä)	50	8 000
<i>Brassica napus</i> (*)	NIAB Cambridge (UK)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Siementen ulkoinen laatu (laboratorio)	120	25 600
<i>Helianthus annuus</i>	ETSI Madrid (E)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Siementen ulkoinen laatu (laboratorio)	80	64 600
<i>Hordeum vulgare</i> <i>Triticum aestivum</i> <i>Lolium Perenne</i> <i>Brassica napus</i> <i>Beta vulgaris</i>	BFL Wien (A)	Siementen ulkoinen laatu (laboratorio) komission päätöksen 98/320/EY mukaisesti	300	22 300
<i>Lycopersicon lycopersicum</i>	ENSE Milano (I)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Siementen ulkoinen laatu (laboratorio)	70	13 300
<i>Allium ascalonicum</i> (*)	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Kasvien terveys (laboratorio)	70	20 400
<i>Vitis vinifera</i> (*)	ISV Conegliano Veneto (I)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Kasvien terveys (laboratorio)	102	10 400
Kokonaiskustannukset				249 600

(*) Yli vuoden kestävä koe.

Vuonna 2003 tehtävät kokeet

Laji	Vastaava laitos	Arvioitavat edellytykset	Näytteiden määrä	Kustannukset (euroina) (**)
<i>Gramineae</i> (*)	NAK Emmeloord (NL)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Siementen ulkoinen laatu (laboratorio)	230	27 000
<i>Triticum aestivum</i> (*)	DFE Merelbeke (B)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Siementen ulkoinen laatu (laboratorio)	120	16 700
<i>Brassica napus</i> (*)	NIAB Cambridge (UK)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Siementen ulkoinen laatu (laboratorio)	120	11 000
<i>Allium ascalonicum</i> (*)	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Kasvien terveys (laboratorio)	70	25 000
<i>Vitis vinifera</i> (*)	ISV Conegliano Veneto (I)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Kasvien terveys (laboratorio)	102	24 200
Kokonaiskustannukset				103 900

(*) Yli vuoden kestävä koe.

(**) Kustannusarvio.

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 12 päivänä joulukuuta 2001,
koristekasvien lisäysaineistoa koskevien yhteisön vertailukokeiden ja testien järjestelyjen vahvista-
misesta neuvoston direktiivin 98/56/EY mukaisesti

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 4224)

(2001/898/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon koristekasvien lisäysaineiston pitämisestä kaupan 20 päivänä heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/56/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 14 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Edellä mainitussa direktiivissä säädetään lisäysaineiston yhteisön vertailukokeiden ja testien tekemiseksi tarvittavista järjestelyistä.
- (2) Olisi varmistettava, että ainakin joidenkin valittujen kasvien kokeisiin ja testeihin otettavat näytteet ovat riittävän edustavia.
- (3) Oikeiden johtopäätösten tekemisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi osallistuttava yhteisön vertailukokeisiin ja testeihin, jos niiden alueella tavanomaisesti lisätään tai pidetään kaupan edellä mainittujen kasvien siemeniä.
- (4) Komissio vastaa yhteisön vertailukokeiden ja testien tekemiseksi tarvittavista järjestelyistä.
- (5) Kokeiden ja testien tekemistä koskevat tekniset järjestelyt on vahvistettu koristekasvien lisäysaineistoa käsittelevässä pysyvässä komiteassa.
- (6) Vuonna 2001 korjattua lisäysaineistoa koskevat yhteisön vertailukokeet ja testit olisi tehtävä vuosina 2002—2004, ja näitä kokeita ja testejä koskevat yksityiskohdat olisi vahvistettava.
- (7) Yli vuoden kestävien yhteisön vertailukokeiden ja testien osalta komission olisi, edellyttäen että tarvittavat määrärahat ovat saatavilla, hyväksyttävä ensimmäistä vuotta seuraavat kokeiden ja testien osat ilman koristekasvien lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausuntoa.

- (8) Koristekasvien lisäysaineistoa käsittelevä pysyvä komitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Vuosina 2002—2004 on tehtävä liitteessä lueteltujen kasvien lisäysaineiston yhteisön vertailukokeet ja testit.
2. Vuonna 2002 tehtävien kokeiden ja testien enimmäiskustannukset vahvistetaan liitteessä.
3. Kaikkien jäsenvaltioiden on osallistuttava yhteisön vertailukokeisiin ja testeihin, jos niiden alueella tavanomaisesti lisätään tai pidetään kaupan liitteessä lueteltujen kasvien siemeniä ja lisäysaineistoa.
4. Kokeita ja testejä koskevat yksityiskohdat vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Komissio voi päättää liitteessä tarkoitettujen kokeiden ja testien jatkamisesta vuosina 2003 ja 2004. Tällä perusteella jatkettun kokeen tai testin enimmäiskustannukset eivät saa ylittää liitteessä täsmennettyä määrää.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 12 päivänä joulukuuta 2001.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 226, 13.8.1998, s. 16.

LIITE

Vuonna 2002 tehtävät kokeet

Laji	Vastaava laitos	Arvioitavat edellytykset	Näytteiden määrä	Kustannukset (euroina)
Siemenistä lisätyt koristekasvit <i>Petunia</i> <i>Lobelia</i> <i>Lathirus</i>	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Siementen ulkoinen laatu (laboratorio)	80	37 000
Kukkasipulit (<i>Narcissus</i>)	BKD Lisse (NL)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous (kenttä) Kasvien terveys (laboratorio)	80	42 800
Koristekasvit (*) <i>Chamaecyparis</i> <i>Ligustrum vulgare</i> <i>Euphorbia fulgens</i>	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous, kasvien terveys (kenttä) Kasvien terveys (laboratorio)	40 40 20	12 400
Kokonaiskustannukset				92 200

(*) Yli vuoden kestävä koe.

Vuonna 2003 tehtävät kokeet

Laji	Vastaava laitos	Arvioitavat edellytykset	Näytteiden määrä	Kustannukset (euroina)
Koristekasvit <i>Chamaecyparis</i> <i>Ligustrum vulgare</i> <i>Euphorbia fulgens</i>	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous, kasvien terveys (kenttä) Kasvien terveys (laboratorio)	40 40 20	3 700 (*)
Kokonaiskustannukset				3 700

(*) Kustannusarvio.

Vuonna 2004 tehtävät kokeet

Laji	Vastaava laitos	Arvioitavat edellytykset	Näytteiden määrä	Kustannukset (euroina)
Koristekasvit <i>Chamaecyparis</i> <i>Ligustrum vulgare</i> <i>Euphorbia fulgens</i>	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Lajikkeen tunnistettavuus ja lajikeaitous, kasvien terveys (kenttä) Kasvien terveys (laboratorio)	40 40 20	33 600 (*)
Kokonaiskustannukset				33 600

(*) Kustannusarvio.